

Universitätsbibliothek Wuppertal

Xenophontis, Philosophi Et Imperatoris Clarissimi, Qvae Exstant Opera

Xenophon

Francofurti, 1596

Liber sextus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-331](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-331)

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ
ΕΚΤΟΝ.

XENOPHONTIS HISTORIA-
RVM GRAECA RVM
LIBER SEXTVS.

Ιδὸν οὖν Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι ὡς εἶ ταῦτα ἦσαν, οἱ δὲ Θεβαῖοι ἐπεικαλε-
σθέντες αὐτοὺς ἐν τῇ βοιω-
τῇ πόλει, ἐστράτευον καὶ
εἰς τὴν Φωκίδα. ὡς δὲ αὐτοὶ καὶ

Is tum rebus Athenien-
ses & Lacedaemonij oc-
cupati erant. Thebani
vero, posteaquam oppi-
da Bœotia suam in pote-
statem redegerant, etiam
Phocensium in fines ex-

Bellum in Phocide.

peditionem suscipiebant. Ibi quum legatos Lacedaemonem Phocenses misissent, ac significassent se, nisi suppeditas ipsi ferrent, non posse non Thebanorum imperio parere: mari Cleombrotum regem, cum quatuor cohortibus, & sociorum parte, Lacedaemonij Phocensium in agrum ire iubent. Eodem prope tempore Polydamas Pharsalius Lacedaemoniorum ad communitatem e Thessalia venit. Eius viri ut reliqua in Thessalia nomen erat illustre, ita sua in republica tanta virtute praeditus existimabatur: ut quum Pharsalij domesticis seditionibus ac diffidiis laborarent, arcem ipsi traderent, annuosque prouentus ad se recipere permittent, deque iis tum ad sacrificia, tum reliquam administrationem impensas facere, quae praescriptae legibus essent. Ac ipse quidem ex hisce pecuniis & arcem ipsis praesidio tuebatur, & alia quoque administrans, quotannis rationes reddebat. Quod si quando a pecuniis publicis destitueretur, de suo non nihil ad eas adiciebat; idque, ubi quid prouentuum supererat, recipiebat. Et erat ceteroqui Thessalorum more magnificus ac hospitalis. Hic ubi Lacedaemonem peruenisset, hac usus est oratione: Equidem Lacedaemonij, quum hospes sim vestrae ciuitatis publicus, nostraque in vos existunt beneficia inde usque ab omnibus maioribus, quorum meminisse possumus: æquum esse censeo, ut si qua ipse difficultate premar, ad vos me conferam; itemque si quid aduersum vos rei molestae in Thessalia oriatur, id uti vobis significet. Non dubito autem, vos quoque Iasonis nomen audiisse.

Polydamas Pharsalius.

Polydamas aduersus Iasonem Thessalorum opem postulat.

λαμβάνουσι

οἱ Φωκῆς ἐπαρέσβησαν εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, καὶ ἔλεγον, ὡς εἰ μὴ βοηθήσῃμεν, ἔδωκεν ἡμῖν πείθεσθαι τοῖς Θεβαῖοις, ἐκ τούτου οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀλαβιδάζουσι καὶ ἰτάλασαν εἰς Φωκίαν Κλεόμβροτον τὸν βασιλέα, καὶ μετὰ αὐτὸν τέτραρας μόρας, καὶ τὴν συμμάχων δὲ μέρος, σχεδὸν δὲ ὡς ἕποντο τὸν χρόνον καὶ ἐκ Θετθάλιας ἀφικνήσεται πρὸς δὲ κριὸν τῆς Λακεδαιμονίῃς Πολυδάμας Φαρσαλίος. οὗτος δὲ καὶ ἐν τῇ δῆμῳ Θετθάλια [μελάδου καὶ Διδόκίμῃ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ἔτατος ἐδόκε καὶ ἀλάστον ἐκείνην]. ὡς δὲ καὶ σασιόσαντες οἱ Φαρσάλιοι ὡς ἔλαβον ἀπὸ αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ὡς ὁδοὺς ἐπέβησαν τὰς λαμβάνοντα, ὅσα ἐγγράφῳ ἐν τοῖς νόμοις εἰς τὰ ἱερὰ ἀνδρῶν καὶ εἰς τὴν δῆμῳ δόξαν. καὶ κείνος μὲν τοῖς ἀπὸ τούτων τὸν χρόνον τὴν ἀκρὰν φυλάττων διέσωσεν αὐτοὺς, καὶ ἰδίᾳ δὲ δικῶν ἀπελογίζετο κατὰ ἑαυτὸν. καὶ ὁπότε μὲν ἐνδεὴς εἶη, παρ' ἑαυτὸν ὁροσετήσῃ. ὁπότε δὲ ὡς ἔλαβον πρὸς ὁδοὺς, ἀπελάμβανεν. αὐτὸς δὲ καὶ δῆμος φιλόξενός τε καὶ μεγαλοπρεπὴς τῆς Θετθάλιας ἔσπον. οὗτος δὲ ἐν ἐπειδὴ ἀφίκετο εἰς τὴν Λακεδαιμόνα, εἶπε ταῦτα. Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, παροξένος ὑμῶν καὶ ἀεργέτης ἐκ πύργων ὧν μεμνήμεθα παροξύνων, ἀξιώσθε, εἰ τί τι δύνωμαι πρὸς ὑμᾶς ἵεναι, εἰ τί τι χαλεπὸν ὑμῖν ἐν τῇ Θετθάλια ξυμίστηται, σημαίνετε. ἀκέρει μὲν ἐν δὲ οἶδ' ὅτι καὶ ὑμῶν Ἰάσονος ὄνομα. ὁ γὰρ ἀνὴρ καὶ δυναμὴν ἔχει μεγάλην, καὶ ὄνοματός ἐστιν οὗτος δὲ ἀσπιδάσ ποιησάμενος, στυγερό μοι, καὶ εἰ-

celebris est. Hic quum mecum congressus esset, factis inter nos indutiis, in hunc modum

me compellatit: Possē me, mi Polydama,
 ciuitatem vestram Pharsalum vel inuitam
 imperio meo subicere, vel de his tecum
 existimare potes. Nam & plurimas, & ma-
 ximas Thessaliæ vrbes equidem mihi fo-
 cietate deuinctas habeo, quas ipsas in po-
 testatem meam redegei, quū vos vna cum
 ipsis coniuncti bellum aduersus me gere-
 retis. Non ignoras autem, habere me con-
 ducticios milites exteros non pauciores
 vicio; quibus meo iudicio resistere nulla
 ciuitas possit. Quippe numerus quidem
 hic militum, ait, etiā aliunde promi possit:
 sed oppidani exercitus partim quosdam
 natu grandiores habent, partim qui nec-
 dum ætatem vegetam adtigerint. Præter-
 ea per sane pauci quidam vnaquaque in
 vrbe corpora sua exercent. Apud me vero
 nemo stipendia facit, qui nō eisdem, quos
 De Tafone ego, labores tolerare possit. Iason ipse (di-
 Cherco. cendum est enim apud vos, quod verū est)
 per est robustus corpore, ac laborum ce-
 teroqui patientissimus. Quinetiam cotti-
 die virtutis suorum periculum facit. Nā &
 in gymnasiis, & in expeditionibus, qual-
 cumque suscipit, primus ipse armagestat:
 ac si quos e cōducticiis militibus esse mol-
 les animaduertit, eos exauctorat: sin qui &
 laborum tolerātes sunt, & ad subeundum
 pericula in rē aduersus hostem gerenda,
 prompti, eos stipēdio partim duplo, partim
 triplo, partim quadruplo, ac præterea mu-
 neribus aliis ornat. Eisdem & in morbis
 curat, & mortuos funerum magnificentia
 cohonestat. Quo fit, vt omnes ipsius con-
 ducticij milites sciāt, virtute bellica vitam
 se honoratissimam, ac rebus omnibus ad-
 fluentem consequi. Idem mihi non igno-
 ranti demonstrabat, parere iam ipsius im-
 perio Maracos, & Dolopes, & Alcerā, qui
 Epiro præest. Quidnā igitur, ait, mihi me-
 tuendum sit, quō minus existimare debeā,
 me facile vos imperio meo subiecturum?
 Fortassis heic mihi secum aliquis cogiter,
 mearum rerum ignarus: Quamobrem igi-
 tur cunctaris? Cur non iam bellum aduer-
 sus Pharsalios suscipis? Quia profecto mihi
 præstare omnino videtur, vt vos mihi po-
 tius spōte vestra, quam inuitos adiungam.
 Nam si coacti a me fueritis, & ipsi de me,
 quacumque ratione fieri poterit, lædendo
 consilia agitabitis: etiam vos ego vicissim
 quammaxime fractos volam. Sin persua-
 dendo meas in partes vos adduxero, facile
 intelligi potest, futurum, vt pro virili vires
 mutuo nostras adaugeamus. Non autem nescius sum, mi Polydama, in te vnum oculos
 patriæ tuæ coniectos esse. Eius si beneuolētiā mihi cōciliaueris, polliceor tibi equidem,

Απεβιάδε ὅτι μὲν, ὦ Πολυδάμα, καὶ ἀκροῖσαι
 ὑμετέραν πόλιν Φάρσαλον διωάμην αὐτὰ πα-
 ρεσθῆσαι, ἔξεσι σοὶ ὅκ τ' ἔδε λογίζεσθαι. ἐγὼ
 γὰρ, ἔφη, ἔχω μὲν Θεσσαλίας τὰς πλείους καὶ με-
 γίστας πόλεις συμμάχους. καλεσθέντες δὲ
 αὐτὰς ὑπὸν σὺν αὐτῶν ἐναντία ἐμοὶ στρατι-
 ονδύων. καὶ μὲν οἶδά τε ὅτι μισθοφόρους ἔχω
 ξείνος εἰς ἑξακισχίλιους, οἷς, ὡς ἐγὼ οἶμαι, ἔδε-
 μία πόλις δύναται ἀντιτάξασθαι μάχης. ἀει-
 θμὸς μὲν γὰρ, ἔφη, καὶ ἀληθὲν ἔκαστ' ἐλαττωσὶν ἔξ-
 ἔλθοι. ἀλλὰ τὰ μὲν ὅκ τ' ἔδε πόλεων στρατιώματα
 τοῖς μὲν παρεληλυθότας ἠδὲ τ' ἠλικίας ἔχει,
 τοῖς δὲ ἔτι ἀκμαζούσας. σωμασχεῖσι γὰρ μὲν
 μάλα ὀλίγοι πινὲς ἐν ἑκάστη πόλει. παρ' ἐμοὶ δὲ
 ἔδειξ' μισθοφόροι, ὅστις μὴ ἰσχυρὸς ὅστιν ἴσα πο-
 ῖν ἐμοὶ. αὐτὸς δὲ ὅστι (λέγειν γὰρ παρὸς ὑμᾶς
 χρηταλήτη) καὶ τὸ σῶμα μάλα ἄρωστος, καὶ δὴ-
 λῶς φιλόπονος. καὶ τοῖσι τ' παρ' αὐτῶν πείραν
 λαμβάνει καὶ ἐκαστὴν ἡμέραν ἠγειρεται γὰρ σὺν
 τοῖς ὀπλοῖς καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις, καὶ ὅττι πῆ
 C στρατιώτη) καὶ ἔς μὲν αὐτὰς μάχης τῶν ξένων ἀν-
 τίσταται. ὅκ ἐδὲ καὶ εἰς αὐτὰς φιλοπότως καὶ
 φιλοκινδύως ἔχονται παρὸς τοῖς πολέμοις,
 πρῶτα τοῖς μὲν διμοιρίαις, τοῖς δὲ διμοιρίαις, τοῖς
 δὲ, καὶ τετραμοιρίαις καὶ δὴ τοῖς δάροισι, καὶ νόσων γὰρ
 θεραπείαις, καὶ παρὰ ταφὰς χόσμιον ὡς ἐπὶ πόρτες
 ἴσασιν οἱ παρ' ἐκείνων ξένοι, ὅτι ἡ πόλεμικὴ αὐ-
 τοῖς ἀρετὴ ἐπιμύοτα τὸν ἰεβίον καὶ ἀφθονώτα τὸν
 παρέχει. ἐπεδείκνυε δὲ μοι εἶδοσι, ὅτι καὶ ὑπή-
 κροὶ ἠδὲ αὐτῶν εἶεν μῦθοι, καὶ δόλορες, καὶ ἀλ-
 D κέτας ὅ ἐν τῇ ἠπείρῳ ὑπαρχος. ὡς ἔφη, τί αὐτῶν
 γὰρ φοβέσθαι ἔραδιως αὐτῶν οἰοῖ μὲν κα-
 τὰσθῆσαι; τάχα οὖν ὑπολάβοι αὐτὸς ἐ-
 μὸς ἀπειρος; τί οὖν μέλλεις, καὶ ὅκ ἠδὲ στρα-
 τωδὲς ὅτι τὰς Φαρσαλίοις; ὅτι νῆ δὲ αὐτῶν πῶρ-
 τὴ κρηττόν μοι δοκεῖ (εἶ) * ἐκόντας ὑμᾶς μάλ-
 λον, ἢ ἀκόντας, παρὰσθῆσαι. βιασθέντες μὲν
 γὰρ ὑμῖς τ' αὐτῶν βλαβήσθε ὅ, πὶ δύνασθε κα-
 χὲν ἐμοὶ, ἐγὼ τ' αὐτῶν ὡς ἀδενεσάποις βι-
 λοῖ μὲν εἶ) εἰ δὲ πρὸσθέντες μετ' ἐμῶν γήροιστε,
 E δὴ ἔλθον ὅτι αὐξοίμεθα αὐτῶν, πὶ δυναίμεθα δὴ γήλους.
 Ἰγνώσκω μὲν οὖν, ὦ Πολυδάμα, ὅτι ἡ σὴ πα-
 τὴρ εἰς σὲ ἀποβλέπει. εἰ δὲ μοι φιλικῶς αὐ-
 τῶν ἔχῃν ὑποσχεθείης, ὑποχρομένη σοὶ;
 ἔφη;

αὐτὸν βού-
 λευοῖσθαι

ἔφη, ἐγὼ μέγιστον σε τῷ ἐν τῇ ἐλλάδι μετ' ἐμὲ
 καλασθήσων οἴων ὃ παρεσμύχ' ἐγὼ τὰ δδύτεροι
 σοι δίδωμι. τὰ κερκῶν, καὶ μηδὲν πίστευέ μοι ὅ,τι
 αὐτὴν λελίζομαι σοὶ δὴ ἡτὸς φαίηται. ἐκ δ' ἔτι
 μὲν δὴ δὴλον ἡμῖν, ὅτι φαρσάλια παροξυνομέ-
 νης, καὶ τῶν δὲ ὑμῶν ἡρτημένων πόλεων, ἀπε-
 τῶς αὐτὸν ἐγὼ παρὸς θεττῶν ἀπόδύτων καλα-
 σαίλου. τὸς γε μὲν, ὅταν (αὐτοῦ) θεττῶν,
 εἰς ἐξακιχλίους μὲν οἱ ἰππεύοντες γίνονται, ὁ-
 πλίται δ' ἑκατὸν ἢ μύριοι καθίστανται. ὦν ἐγὼ
 καὶ σώματα καὶ πλὴν μεγαλοψυχίαν ὀρώ, οἱ
 μὲν αὐτῶν εἰ καλὰς τις ὅπτι μελοῖτο, ἐκ εἰ
 ἕδνος ὁποῖα αὐτὸν ἀξιώσαμεν ὑπήκοοι εἶναι θεττα-
 λίας, πόρτα τὰ κύκλω ἕδνη ὑπήκοα μὲν ὄντι,
 ὅταν παρὸς ἐνθάδε καλασθῆ' ἡγεδὸν ὃ πόρτες οἱ
 ταύτη ἀκρητισαί εἰσιν ὡς τε καὶ πελαστικῶν εἰχὸς
 ἡμετέραν ὑπερέχον πλὴν ἡμετέραν δυνάμιν, καὶ μὲν
 βοιωτῶν τε, καὶ οἱ δὴ οἱ πόρτες, ὅσοι λακεδαίμο-
 νίους τὸν πολεμοῦσιν, ὑπάρχουσι μοι σύμμαχοι, καὶ
 ἀκροσθῆν ἰσχυρῶς ἀξιοῦσιν ἐμοὶ, αὐτὸν μόνον ἀπὸ
 λακεδαίμονίων ἐλθεῖν ἀνδρῶν, καὶ ἀδελφοῖ
 ὃ δὲ οἶδ' ὅτι πόρτα ποιήσαμεν αὐτῶν, ὡς τε σύμ-
 μαχοὶ ἡμῖν γινέσθαι. ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτοῖ μοι δο-
 κῶ παρὸς ἀνδρῶν φιλίαν ποιήσασθαι. νομίζω γὰρ
 ἐπὶ ῥῶν πλὴν καὶ θαλάσσιαν, ἢ τὴν καὶ γλῶσσο
 καὶ ὑπερέχον αὐτῶν. εἰ δ' εἰκότα λογίζομαι,
 σὺ δ' ἔφη, καὶ ταῦτα. ἐχρήτες μὲν γε μακεδο-
 νίαν, ἐνθεν καὶ ἀδελφοῖ τὰ ξύλα ἀρῶνται, πολὺ
 δὴ πού πλεονας ἐκείνων ἰχθυοὶ ἐσόμεθα ναῦς
 ποιήσασθαι. ἀνδρῶν δὲ μὲν ταύτας πληροῦν
 πότερον ἀδελφοῖς, ἢ ἡμᾶς εἰχὸς μᾶλλον δύ-
 νασθαι, ἰσχύουσι καὶ ἰσχύουσι * ἐχρήσασθαι πενέσας;
 τὸς γε μὲν ναύτας βέβηκον πότερον ἡμᾶς ἰκα-
 νωτέρως εἰχὸς ὄντι, τὸς δὲ ἀφρονίαν καὶ ἀφροσύνην ὅ-
 τον ἐκπέμποντας, ἢ ἀδελφοῖς, τὸς μὲν αὐ-
 τοῖς ἰχθυὸν ἐχόντας, αὐτὴν ἡμῶν; καὶ χρημα-
 σί γε δὴ πού εἰχὸς ἡμᾶς ἀφρονωτέροις χρεῖσθαι,
 μὴ εἰς νησιδρια ἀποβλέποντας, ἀλλ' ἡπειρω-
 τικὰ ἕδνη καρπούμενοι. πόρτα γὰρ δὴ πού
 τὰ κύκλω φέρον φέρει, ὅταν ταυθῆται τὰ καὶ
 θετταλία. οἶδα δὲ δὴ πού, ὅτι καὶ βασιλῆς
 ὁ παρῶν οὐκ ἴσους, ἀλλ' ἡπειρον καρπούμενος,
 πλοισιῶτατος αὐτῶν ὄντων ὅν ἐγὼ ὑπερέ-
 χον ποιήσασθαι ἐπὶ ἀκρητισαί ἡγεδὸν

A inquit, facturum me, ut omnium in Grae-
 cia sis hominum secundum me maximus.
 Quarum autem rerum tibi secundas de-
 feram, audi; neque mihi fidei quidquam
 in vlllo habueris, quod tibi ratiocinati non
 vero consentaneum visum fuerit. Primum
 hoc manifestum est futurum, ut si Pharsa-
 lus iis cum oppidis, quae a vobis pendent,
 ad nos accesserit: facile Thessalorum om-
 nium † imperator ego constituar. Iam si † Grace
 vni pareat imperatori Thessalia, cogi e-
 quitum ἰσοκρο poterunt, ac peditum su-
 pra ccicco: quorum & corpora, & animi
 magnitudinem dum intueor, nullam fore
 gētem arbitror, si recte quis eorum curam
 gerat, cuius Thessali sint obœdituri impe-
 rio. Et quamquam ipsa per se latissime pa-
 teat Thessalia, tamen imperatore creato,
 etiam finitimae nationes omnes ei parent.
 Sunt item in his locis vniuersi prope iacu-
 landi periti. quo fiet, ut copias nostras et-
 iam cetratorum numero abundaturas, sit
 verisimile. Præterea mihi cum Bœotis, ac
 reliquis omnibus, quicumque contra La-
 cedæmonios bellum gerunt, societas est:
 quos si tantum a Lacedæmoniorum iniu-
 riis vindicauero, per lubenter me duces
 sequentur. Neque dubito, quiduis factu-
 ros Athenienses, nobiscum uti societate
 coniuncti sint: quamquam eorum mihi a-
 micitiam minime expetendam arbitrer.
 Sic enim statuo, facilius nos maris, quam
 terræ consequuturos imperium. An vero
 probabiles sint meæ ratiocinationes, ut vi-
 deas; etiam hæc, ait, mihi velim confide-
 res. Nimirum si Macedoniam habebimus,
 e qua Athenienses ligna petūt, multo plu-
 res ipsis naues ædificare poterimus. Iam
 quod homines adtinet, num iis Athenien-
 ses facilius posse complere naues credibile
 fit, quam nos, quibus tanta mancipiorum
 est copia? Num item magis sit consenta-
 neum, nobis ad alendos nautas omnia suf-
 fectura, qui præ copia frumentum etiam
 alio vehimus; an Atheniensibus, quibus ne
 tantum quidem frumenti suppetit, quan-
 tum ipsis satis sit, nisi alicunde pretio com-
 parent? Etiam pecuniæ nos vim maiorem
 habere verisimile est, qui ut paruas quasdā
 ad insulas respiciamus, necesse non habe-
 mus: sed mediterraneis a nationib. tributa
 nostros ad vsus exigimus. Quoties enim
 vni paret imperatori Thessalia, finitima o-
 mnia tributum pēdent. Nec ignoras, Per-
 ficum etiam regem fruentem non insula-
 rū, sed terræ continētis fructibus, omnium
 hominum esse opulentissimum: quem quidem ego minori negotio redigi posse in ordi-

» nem arbitror, quam Græciam. Scio enim
 » homines istic omnes, vno excepto, magis
 » seruituti, quam fortitudini addictos esse.
 » Scio præterea, quali ab exercitu discrimen
 » in extremū adductus rex fuerit: siue illum
 » respicias, qui in Asiam cum Cyro, siue qui
 » cum Agefilao adscendit. Hæc quum apud
 » me disseruisset, respondebam ego: Cetera
 » quidem digna consideratu ab ipso dici, sed
 » videri mihi multum in hoc difficultatis, si
 » nos Lacedæmoniis amici, quum nihil ha-
 » beamus, quod de ipsis queramur, ad ho-
 » stes ab eis deficiamus. Tum ille me collau-
 » dato addebat, magis se me adiunctum sibi
 » cupere, si quidem talis essem. Simul pote-
 » statem fecit proficiscendi ad vos, ac rem i-
 » psam exponendi: cogitare nimirum ipsum
 » de bello Pharsaliis inferendo, si non spon-
 » te nostra ipsi adfentiremur. Iussit igitur, a
 » vobis suppetias postulare: ac si quidem,
 » inquit, persuadendo impetraveris, vt co-
 » pias tibi auxiliares mittant, quæ ad oppu-
 » gnandum me satis ample sint: consulamus
 » id sane boni, quod belli fors tulerit. At si ti-
 » bi nõ satis magna subsidia mittere visũ fue-
 » rint, merito culpa nõ carebis in patria, quæ
 » te amat, & in qua tu præstantissima es cum
 » dignitate. Has ob res veni equidem ad vos,
 » Lacedæmonij, vobisque omnia, quæ istic
 » vidi, & ex Iasone audiui, expono. Esse au-
 » tem eiusmodi rerum statum arbitror, vt si
 » copias illuc miseritis, quæ non mihi solum,
 » sed reliquis etiam Thessalis ad resistendum
 » Iasoni satis amplæ videantur, ciuitates ab
 » eo sint defecturæ. Metuunt enim omnes,
 » quo tandem euasura sit hominis potetia.
 » Sin novos populares, cum aliquo rerum
 » gerendarum imperito, suffecturos hoc in
 » negotio putatis: ab hoc vti bello abstineat-
 » is, equidem vobis consulo. Nam certo sci-
 » tote, bellum aduersus vires magnas vobis
 » gerendum esse, ac talem aduersus homi-
 » nem, qui tam prudens dux est: vt quæcum-
 » que tandem vel clam, vel alios anteuer-
 » tendo, vel vi perficere conatur, non faci-
 » le sine suo frustretur. Etenim & nocte vti
 » perinde ac die potest, & celeritate quum
 » opus est, prandio cœnaque simul sumta la-
 » bores perferre. Præterea tum demum sibi
 » quiescendum arbitratur, posteaquam eo
 » peruenerit, quo contendebat, remque a-
 » nimi ex sententia confecerit. Itidem eos,
 » quos secum habet, consuefecit. Nouit et-
 » iam militum animos explere, quoties la-
 » borando præclarum aliquid effecerunt.
 » Quo fit, vt omnes, qui cum eo sunt, didice-
 » rint; ex laboribus etiam voluptates oriri,

Αρχαί) ἢ τὴν ἑλλάδα. οἶδα γὰρ, πόδας τὸς ἐκεῖ
 αἰθεροῖς, πλὴν ἑνός, μάλλον δουλείαν, ἢ
 ἀλκίω μεμελετητάς. οἶδα ὅ, ὅφ' οἷας δυ-
 νάμεως, καὶ τὸ μὲν Κύρου ἀνάστασις, καὶ τῆς
 μετ' Ἀγησίλαου, εἰς πόδ' ἀφίκετο βασιλείας.
 ἐπεὶ ὅ τ' αὐτ' εἰπόντος αὐτῶν, ἐγὼ ἀπεκρινά-
 μιν, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα ἀξίόσκεπτα λέγεται, ὅ
 λακεδαίμονις ὄ. τας φίλοις ἀποστῆναι πρὸς
 τὸς ἐναντίους, μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλῆν, τὸ τ'
 ἔφην, ἀπορὸν μοι δοκεῖ εἶ) ὅ δ' ἐπαγέσας
 Βριε, καὶ εἰπὼν, ὅτι μάλλον τ' ἐατέον μοι εἶη, ὅτι ἐκτέον μὲν
 τοῖστος εἶλω, ἀφῆκέ μοι τ' ἐλθόντα πρὸς ὑμᾶς ἐλθόντα
 λέγειν τὰ ληθῆ, ὅτι ἀφανοοῖτο στρατὸν ὅτι
 φαρσαλίους, εἰ μὴ πρὸς ἡμᾶς. αἰτεῖν οὖν ἐκέ-
 λθε βοήθειαν παρ' ὑμῶν. καὶ εἰ μὲν σοι, ἔφη,
 διδῶσιν ὡς σε περὶ ἡμῶν πέμπειν συμ-
 μαχίαν ὡς ἐμοὶ πολεμεῖν, ἀγ' ἔφη, καὶ τοῦτω
 χρωμάδα ὅ, τι αὐτὸ ἀποβαίνοι ἐκ τῆς πολέμου
 εἰ μὲν σοι μὴ δοκῶσιν ἰσχυρῶς βοηθῆν, ὅτι ἡδὴ
 ἀνείκλῆτος αἰ διχάσις εἶη ἐν τῇ πατρίδι, ἢ σε
 Σιμά, καὶ σὺ πρὸς τῆς τὰ χεῖρῖς. πρὸς τοῦ-
 των δὴ ἐγὼ ἤκα πρὸς ὑμᾶς, καὶ λέγω πάντας,
 ὅσα ἐκεῖ αὐτὸς τε ὄρω, καὶ ἐκείνου ἀκήρυα. καὶ
 νομίζω οὕτως ἔχον, ὡς ἄνδρες τ' λακεδαίμο-
 νιοι, ὡς εἰ μὲν πέμψετε ἐκεῖσε *δυνάμιν μη-
 ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις θεσσαλοῖς ἰσα-
 νίω δοκῆν εἶ) πρὸς Ἰάσονα πολεμεῖν, ἀποστῆ-
 σονται αὐτῶν αἰ πόλεις. πᾶσαι γὰρ φοβοῦνται ὅ-
 ποι ποτὲ πρὸς ἡσεται ἢ τῶ ἀνδρὸς δυνάμεις. εἰ
 δὲ νεοδαμῶδες, καὶ ἄνδρα ἰδιώτην οἶεσθε ἀρ-
 χέσθιν, συμβουλεύω ἡσυχίαν ἔχον. ὅ γὰρ
 ἴσθ, ὅτι πρὸς τὸ μέγα λιν ἐς αἰρώμιν ὁ πό-
 λεμος, καὶ πρὸς ἄνδρα, ὃς φρονημὸς μὲν οὐ-
 τως στρατηγὸς ἔστιν, ὡς ὅσα τὸ λαοθάλασσιν, καὶ
 ὅσα φθάνον, καὶ ὅσα βιάζονται ὅτι χρεῖς, οὐ
 μάλα τ' ἀφαιμῶν τῶν. ἰσχυρὸς γὰρ ἔστι καὶ ἀφαιμῶν
 νυκτὸς ἀπὸ ἡμέρας χροῖσθαι, καὶ ὅτλη σπεύ-
 δῆ, ἀείσον καὶ δεῖπνον ποιησάμενος ἅμα πο-
 νῆσθαι. οἶεται δὲ καὶ ἀναπαύεσθαι χροῖσθαι, ὅ-
 τλη ἀφίκεται ἐνθ' αὐτῶν ὁρμημῶς ἢ, καὶ ἀφα-
 πρῶξεται ἂ δῆ. καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν δὲ τῶν-
 τα εἰληκεν. ὅτι γίγεται δὲ καὶ ὅτλη ὅτι πονήσαν-
 τες ἀγαθὸν τι πρὸς ἑωσιν οἱ στρατῶται, ἐκ-
 πλῆσθαι τὰς γνώμας αὐτῶν. ὡς τε καὶ τῶ-
 το μεμαθήκασιν πάντες οἱ μετ' αὐτῶν, ὅ-
 τι ἐκ τῶν πόνων καὶ τῶ μαλακῆ γίγεται.
 ἡμίλι

Handwritten marginal notes in Greek script, partially visible on the right edge of the page.

καὶ μὲν ἔκχεα τὴν αὐτὴν γὰρ ὅτιν, ὡν ἐγὼ οἶδα, τῆν αὐτὴν δὲ σῶμα ἠδὲ διάν. ὡς ἰεὺς ἔχει ταῦτα ἀρχοῦσαν ἔχει εἰς δὲ μὴ παρὰ τὴν αἰεὶ δὲ δέον. ὑμῶν οὖν σκεψάμενοι εἰπάτε πρὸς ἐμὲ, ὡς πρὸς ὑμῖν πρὸς ἡμέρας, ὅ ποῖα διωθήσασθε τε καὶ μέλλετε ποιήσασθαι. ὁ μὲν αὐτὸν εἶπεν. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τὸ τε μὲν ἀνέβαλλον τὴν ἀποκρίσιν. τῆ δὲ ὑπεραίρα, καὶ τῆ τρίτῃ, Λακεδαιμόνιοι τὰς τε ἔξω μέρους, ὅσαι αὐτοῖς εἴεν, καὶ τὰς αὐτὴν Λακεδαιμόνα πρὸς τὰς ἔξω τῆν ἀθηναιῶν τεύχεας, καὶ τὰ πρὸς τὴν ὁμόρου πόλεμον ἀπεκρίναντο, ὅτι ἐν ταῖς παρῶντι ὅσα ἀνδιώασιτο ἰχθυῖν αὐτῶν ἐκπέμψαι ὅτι κούριαν, ἀλλ' ἀπὸντὰ σιωπῆσθαι αὐτὸν ἐκέλευον ὅπῃ διώατο ἀεὶ σάπα τε εἰαυτῶν, καὶ τὰ τὴν πόλεως. καὶ κείνος μὲν τοῖς ἐπαμνεσας τὴν ἀπλοτήτα τὴν πόλεως, ἀπῆλθε. καὶ τὴν μὲν ἀκρόπολιν τῆν φαρσαλίαν ἐδέετο τὸν Ἰάσονος μὴ δύνασθαι αὐτὸν πρὸς ἀδουῖαι, ὅπως τοῖς πρὸς ἀκαταμετρήτοις ἀφασάσῃ. τὴν δὲ εἰαυτῶν παῖδας ἐδάκην ὁμήρου, ὑποσφόμενος αὐτῶν τὴν τε πόλιν πείσας ἐκδοσαν σύμμαχον ποιήσασθαι, καὶ τὰς σὺν σὺν καταστήσασθαι αὐτὸν. ὡς δὲ τὰ πείσας ἐδόσαν ἀλλήλοισι, ὅτις μὲν οἱ φαρσαῖοι εἰριῶν ἦγον, τὰ δὲ ὁ Ἰάσων ὁμοδοξίμῶς τὰς τῆν πελαγονίαν κατήσκει. ἐπεὶ γὰρ μὲν ἐπαγέσθη, διέταξεν ἰσπακίον τε ὅσον ἐκαστῆ πόλιν διωατῆ ἡν παρέχον, καὶ ὁπλιτικόν. καὶ ἐγγύοντο αὐτῶν ἰσπακίον μὲν σὺν τοῖς συμμάχοις πλείοις, ἢ ὀκτακίς ἑλίοι, ὁπλιτικὰ δὲ ἐλογίσθησαν ὅσα ἐλάττωις διωατοῖν. πελαγονίαν γὰρ μὲν ἰχθυῖν πρὸς πρὸς αἰθροῖς αἰθροῖς αἰθροῖς αἰθροῖς. ἔργον γὰρ ὀκείων γὰρ καὶ τὰς πόλιν ἀειθροῖς αἰθροῖς. πρὸς δὲ καὶ τοῖς αἰθροῖς πᾶσι τὴν φόνον, τὸς αἰθροῖς ὅτι Σχέπα τετραγώνος ἡν, φέρων. καὶ αὐτὰ μὲν ἔργον ἐπαμνετο. ἐγὼ δὲ πάλιν ἐπαμνετο, ὅθεν εἰς τὰς αὐτὴν Ἰάσονος πρὸς ἔξω δὲ ἔβην. οἱ μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ σύμμαχοι σὺν ἐλέγθητο εἰς τὴν φωκίαν, οἱ δὲ θηβαῖοι, ἀναχωρήσαντες εἰς τὴν αὐτὴν, ἐφύλασσον τὰς εἰσβολὰς. οἱ δὲ ἀθηνῶν, ἀύξανομόρους μὲν ὄραντες ἀφασάσθη τὴν θηβαῖος, χρηματὰ τε οὐ συμβαλλομένων εἰς τὴν ναυτικόν, αὐτοῖς δὲ ἀποκρατόμοι καὶ χρηματὰ εἰς φοραῖς, καὶ ληστείας δὲ αἰγίνης, καὶ φυλακῆς τῆς χώρας, ἑαυτῶν ἐξαίσεις, ἰτεμque πρᾶδαιες ex Ægina, & Atticæ præsidia decederet

quamquam ipse omnium, quos equidem novi, corporis in voluptatibus abstinentissimus est: adeoque propter has tantopere non occupatur, ut minus id semper faciat, quod ex usu sit. Vos igitur re deliberata significate mihi, quemadmodum vos decet, quid hac in re præstare tum possitis, tum velitis. Hæc Polydamantis fuit oratio. Lacedæmonij vero dilata eo die responsione, alteroque ac tertio quoque die secum ipsi expendentes, quot cohortes foris, quot circa Lacedæmonem triremibus Atheniensium oppositas haberent, quodque bellum etiam aduersus finitimos gererent: respondit, in hoc quidem tempore non posse satis se magna mittere ad eum subsidia. Quamobrem domum rediret, ac tum suis, tum patriæ rebus quam posset optime consulere. Itaque Polydamas, collaudata reipublice Laconice simplicitate, discessit: & arcem quidem Pharsaliorum ne dedere cogeretur, Iasonem orabat; ut hanc illis, qui fidei suæ commisissent eam, conseruaret: liberos autem suos obsides dabat, simulque pollicebatur, persuadendo se patriam adducturum, uti sponte se societati ipsius adiungeret; atque etiam cum aliis daturum operam, ut Thessalorum imperator Iason constitueretur. Quapropter quum ultro citroque data fides esset, statim & Pharsaliis pax concessa fuit, & Iasoni munus imperatoris Thessalorum sine controuersia delatum. Quod ubi accepisset, equitum grauisque armaturæ peditum numerum ciuitatibus singulis, pro cuiusque facultatibus, imperabat. Ita factum, ut equites haberet Thessalos, ac de sociis coactos, plures quam VIIIICIO: grauis vero armaturæ pedites recenserentur non pauciores XXXCIO. Denique cetratorum eas habebat copias, quæ quibusuis in acie opponi possent. Ciuitates quidem certè Thessalorum uel enumerare fuerit operosum. Denuntiabat etiam finitimis omnibus, uti tributum penderent, quod Scopæ temporibus impositum fuisset. Atque hæc quidem hoc modo peragebantur. Ego uero uide Iasonis ad res gestas deflexeram, reuertor. Cogebantur & Lacedæmonij, & eorum socij, Phocensium in agrum; & Thebani pedem referentes intra fines suos, viarum aditus præfidiis tenebant. Athenienses autem, quod opera sua Thebanos creuisse cernerent, qui nihil pecuniæ ad alendam classem conferrent, quum interim de ipsorum facultatibus, ob pecuniarum conferendarum exactiones, itemque prædationes ex Ægina, & Atticæ præsidia decederet

Iasonem Thessalorum reuocantem

Iasonem Thessalorum reuocantem

Iasonem Thessalorum reuocantem

Athenienses pacem cum Lacedaemoniis faciunt.

Timothei facto pace violatur.

Lacedaemonii legatos ad Dionysium Siculum mittunt.

Mnasippus Corcyram vastrat.

finem imponere bello cupiebant. Itaque missis Lacedaemonem legatis, pacem faciunt. Mox Lacedaemone duo ex legatorum numero, quemadmodum reipublice decreto iussi fuerant, ad Timotheum navigant; eique significant, domum uti classem reduceret, quod pax esset inita. Timotheus inter redeundum exfules Zacynthios in patriam exponit. Quamobrem quum Zacynthij legatis Lacedaemonem missis, quid ipsis a Timotheo illatum esset iniuriae, commemorassent: mox Lacedaemonij laesos se ab Atheniensibus existimare, rursusque classem instruere, ac naues plus minus LX Lacedaemone, Corintho, Leucade, Ambracia, Elide, Zacyntho, Achaia, Epidaurο, Troezen, Hermione, Halienibus cogere. Mnasippum ei classi praeficiunt, quem praeter alia, quae in illa maris ora curaret, Corcyram quoque bello adgredi iubent. Legatos etiam ad Dionysium mittunt, qui docerent, non minus ex ipsius esse re, quam sua, Corcyram Atheniensium imperio non parere. Mnasippus itaque, collecta iam classe sua, Corcyram cum ea petit. Habebat praeter eos, quos Lacedaemone secum adduxerat, conducticios milites non pauciores CCCC. Posteaquam de nauibus copias exposuisset, insulam mox occupat, eamque pulcherrime excultam & confitam, ac magnificis aedificiis, caellisque vinariis passim ruri exstructis ornata, vastat: estque adeo proditum, milites eo progressos esse luxus, ut vinum bibere, nisi fragrans esset, haudquaquam vellent. Capta ex agris etiam ingens mancipiorum pecorumque copia. Deinde terra quidem Mnasippus pro castris locum capit in tumulo, qui anteriore situs in parte insulae stadiis ab oppido v aberat, ut aditum omnibus intercluderet, ne quis illinc Corcyrensi agrum ingredi posset: classem vero ab utraque parte oppidi in statione collocat, unde tum prospici aduentus eorum, qui nauigiis accederent, tum impediri posset. Praeterea quoties a tempestate non prohiberetur, etiam in portu stationes habebat, ac oppidum hoc modo obsidebat. Corcyrenses autem, posteaquam nec suo quidquam ex agro accipiebant, quod is ab hostibus occupatus esset; nec mari quidquam inueheretur, quod a classis amplitudine superarentur:

αδάνεαζ κὲ ἀμφικωλύειν. πρὸς δὲ τούτοις, καὶ ὅτι τὰ λιμνῶν, ὅποτε μὴ χεῖρον κωλύοι, ἐφόρμη. ἐπολιόρκει μὲν δὴ οὕτω τὴν πόλιν. ἐπεὶ δὲ οἱ κερκυραῖοι ἐκ μὲν τῆς γῆς ὄσθεν ἐλάμβανον, ἀφ' ὅθεν κερκυραῖοι κτ' ἰκίω, κτ' ἰθάλασθρ δὲ ὄσθεν εἰσῆγετο αὐτοῖς, ἀφ' ὅθεν ναυκρατῆσθαι, ἐν πολ-

ἐπεθύμησαν παύσασθαι τὸ πολέμου, καὶ πέμψαντες πρέσβεις εἰς λακεδαίμονα, εἰρήνην ἐποίησαντο. οὗτος δὲ ἐκείθεν δύο τῶν πρέσβεων πλῆσαντες κτ' δόγμα τῆς πόλεως, εἴποι τῷ Τιμοθέῳ ἀποπλεῖν οἴκαδε, ὡς εἰρήνης οὐσης. ὁ δὲ ἀμὲν ἀποπλεῖν, τῆς τῶν ζακυνθίων φυγάδας ἀπέβιβασεν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ οἱ ἐκ τῆς χώρας ζακυνθιοὶ πέμψαντες πρὸς τῆς λακεδαμονίους ἔλεγον, οἷα πεπονηότες εἶεν ὑπὸ τῷ Τιμοθέῳ, δίδως οἱ λακεδαμόνιοι ἀδικεῖν τὴν ἡγεῖντο τῆς ἀδελφείας, καὶ ναυτικὴν πάλιν ἰσάρεσκῶν, καὶ συνετάθηοντο εἰς ἐξήκοντα ναῦς, ἀπὸ αὐτῆς τε τῆς λακεδαίμονος, καὶ κερκύρου, καὶ λακκάδος, καὶ ἀμβρακίας, καὶ ἠλίδος, καὶ ζακύνθου, καὶ ἀχαίας, καὶ ἐπιδάουρου, καὶ τροιζῶνος, καὶ ἑρμιόνης, καὶ ἀλίων. ὅπισθοντες δὲ ναυαρχὸν Μνάσιππον, ἐκέλευον τῶν τε ἄλλων ὀπισθολογεῖσθαι τῶν κατ' ἐκείνῳ τῷ θαλάσθρῳ, καὶ στρατῶν ὀπί κερκυραν. ἐπέμψαν δὲ καὶ πρὸς Διονύσιον, διδάσκοντες ὡς καὶ ἐκείνῳ χρῆσιμον εἴη τὴν κερκυραν μὴ ὑπὸ ἀδελφείοις εἶναι. καὶ ὁ μὲν δὴ Μνάσιππος, ἐπεὶ συνελέγη αὐτῷ τὸ ναυτικόν, ἐπλήθυνεν εἰς τὴν κερκυραν. εἶχε δὲ καὶ μισθοφόρους σὺ τοῖς ἐκ λακεδαίμονος μετ' αὐτῶν ἰσάρεσκῶν, οὓν ἐλάσους χιλίων καὶ πεντακισίων. ἐπεὶ δὲ ἀπέβη, ἐκράτη τὴν γῆν, καὶ ἐδήσου ἔφρασμαμένῳ μὲν παγκάλως καὶ πεφυτρωμένῳ τὴν χώραν, μεγαλοπρεπεῖς δὲ οἰκήσεις, καὶ οἰνάνας καλεσκόμασμένοις ἔχουσαν ὅτι τῶν ἀγρῶν. ὡστ' ἔφασαν τῆς στρατιώτας εἰς τὸ τοῦτο ἔλθειν, ὡστ' οὐκ ἐθέλων πάνθ' ἐκ μὴ ἀνδοσίας εἶναι. καὶ ἀνδράποδα δὲ, καὶ βοσκήματα πάντοσθα ἠλίσκετο ἐκ τῶν ἀγρῶν. ἐπειτα δὲ καὶ κατεστράτευεν ὅσατο τῶν μὲν περὶ τὸν λόφον ἀπέστην τῆς πόλεως ὡς πέντε στάδια, πρὸ τῆς χώρας ὄντι, ὅπως ἀποτέμνοιο ἐν τῷ ἔθρῳ εἴτις ὅτι τὴν χώραν τῶν κερκυραίων ἴσοιο. τὸ δὲ ναυτικὸν εἴσοιο εἰς τὰ πύργα τῆς πόλεως καλεσκόμασθέντων, εἶδεν ὡστ' αὐτὰ πρὸς πλεοντα κτ' ὡσθαι

πόλεως

καταπλεῖσθαι

ἑρμιόνης

πὲρ σράπυμα πὲ ναυτικόν, ἰσάρεσκῶν

ἰσάρεσκῶν

εἴσοιο

ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ἦσαν· καὶ πέμποντες πρὸς
 τὰς ἀθηναίους, βοηθεῖν τε ἐδέοντο, καὶ ἐδίδα-
 σκον, ὡς μέγα μὲν ἀγαθὸν ἀποβάλλοιεν αὐτῶν, εἰ
 κερκύρας φερθεῖεν, τοῖς δὲ πολεμίοις μεγά-
 λην ἀνίσχυνον πρὸς βάλλοιν. ἐξ ὁδομίας γὰρ
 πόλεως, πλείω γὰρ ἀθηναιῶν, οὔτε ναῦς οὔτε
 χρήματα πλείονα ἀνίσχυνον. ἐπὶ δὲ κεῖσθαι
 τὴν κερκύραν ἐν καλῶ μὲν τῷ κερκυνθιακῷ
 κέλπου, καὶ τῶν πόλεων, αἰδοῦν τῶν κατή-
 κρισιν, ἐν καλῶ δὲ τῷ πύλακωνικῷ χέρον
 βλάπην, ἐν καλλίῳ δὲ τῆς τε ἀντιπέρας
 ἠπείρου, καὶ τῆς εἰς πελοπόννησον ἀπὸ σικελίας
 ἀπὸ τῆς ἀπείρου. ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ ἀθη-
 ναῖοι, ἐνόμισαν ἰσχυρῶς ἐπιμελητέον εἶναι, καὶ
 τὴν ἀπείρου πέμποισι Σθητικῆ εἰς ἔξακροῖος
 ἔχοντα πελάγος, Ἀλκίπτου δὲ ἐδεήθησαν
 ἀξιωματικῶς αὐτοῖς, καὶ οὗτοι μὲν νυκτὸς ἀφ-
 κριμαθέντες πρὸς τῆς χέρας, εἰσῆλθον εἰς τὴν
 πόλιν, ἐψηφίσαντο δὲ καὶ ἐξήχοντα ναῦς πλη-
 ροῦν, Τιμόθεον δὲ αὐτῶν στρατηγὸν ἐχρησά-
 νησαν. ὁ δὲ, οὐ διωκόμενος αὐτῶν τὰς ναῦς
 πληρῶσαι, ὅτι νήσων πλείους, ἐκεῖθεν ἐπει-
 ράτο συμπληροῦν, οὐ φαῦλον ἠγούμενος εἶναι
 ὅτι σὺν κροτομηδίας ναῦς εἰκὴ πλείους
 οἱ δὲ ἀθηνᾶοι, νομίζοντες αὐτὸν ἀναλαβῆναι τὸν
 τῆς ὥρας εἰς τὸν πρὸς πλοῦν χρόνον, σὺν γώ-
 μῳ οὐκ ἔχον αὐτὰς, ἀλλὰ παύσαιτες αὐτὸν
 τῆς στρατηγίας, Ἰφικράτην ἀναμετρώμεναι. ὁ δὲ
 ἐπεὶ κατέστη στρατηγός, μάλα ὀξείως τὰς ναῦς
 ἐπληροῦσα, καὶ τὰς τριηράρχους ὑπὸν κη-
 ζεῖν πρὸς ἐλαβεῖν τὰς τῶν ἀθηναιῶν καὶ εἰ-
 που τῆς ναῦς πρὸς τὴν ἀθηναίων ἐπὶ τῆς
 πύλακων καὶ τῆς σαλαμινίας, λέγων ὡς εἰ
 ταῦτα καλῶς ἴσθαι, πολλὰς αὐτοῖς ναῦς ἀπο-
 πέμψαι, καὶ ἐχρόνοντο αὐτὰς αἰετῶσαι πρὸς ἐβ-
 δομήχοντα. ἐν δὲ τῷ τῶν χρόνῳ οἱ κερκυ-
 ρᾶοι οὕτω σφόδρα ἐπείνων, ὡς εἰς ὅσον πλη-
 θος τῶν ἀθροισμάτων ἐκήρυξεν ὁ Μνάσιπ-
 πος περὶ τῶν ὅσων ἀθροισμάτων. ἐπεὶ δὲ
 ὁδοὶν ἤτιον ὑποκόμω, τελευτήσας, καὶ μαγι-
 ρῶν ἀπέπεμπεν. οἱ μὲντοι ἐνδοθέντες τε δού-
 λους οὐκ ἐδέχοντο πάλιν εἰς τὸ τῆρος, ἀλλὰ
 πολλοὶ ἔξω ἀπέδησκον. ὁ δὲ αὐτὸς Μνάσιππος
 ὁρῶν ταῦτα, ἐνόμιζε τε ὅσον οὐκ ἦν ἔχον τὴν
 πόλιν, καὶ πρὸς τοὺς μισοφόρους ἐκαστοῦργα, καὶ
 τῶν μὲν πῖνας αὐτῶν ἀπομιάδους ἐπεποιήκει,

A magna rerum inopia laborabant, ac suos
 Athenas mittebant, qui opem ab eis posce-
 rent, simulque docerent, magnam factu-
 ros iacturam Athenienses, si Corcyram a-
 mitterent; contraque, magnum hostibus
 robur accessurum, si ea potirentur. Nec
 enim ipsos vlllo ex oppido, Athenis exceptis
 vel naues, vel pecunias maiores consequi.
 Præterea sitam esse Corcyram loco perop-
 portuno, siue quis Corinthiacum sinum
 spectet, siue reliquas vrbes ad eum perti-
 nentes, siue agrum Laconicum infestare
 vellent: multo denique maxime opportu-
 nam esse ratione continentis oppositæ, ac
 traiectus e Sicilia in Peloponnesum. Qui-
 bus auditis Athenienses summo opere sibi
 hac in parte laborandum existimabant. I-
 taque Steficlem ducem cum cetratis plus
 minus 100 mittunt, & Alcetam rogant da-
 ret operam, vt in Corcyram exponeretur:
 qui quidem noctu quemdam in insula lo-
 cū transportati, oppidum Corcyrense sunt
 ingressi. Præterea decretum ab Athenien-
 sibus factum, vt lx naues instruerentur,
 quibus omnium suffragiis Timotheus im-
 perator præficitur. Is quum Athenis nume-
 rum illum explere non posset, ad insulas
 nauigans operam dabat, vt inde classem
 compararet: rem minime contemnendam
 esse ratus, aduersum naues iam collectas
 temere pergere. Verum Athenienses, quod
 existimarent hominem tempus ad nauig-
 andum idoneum frustra contere, ne-
 quaquam ei parcentes, summam rerum I-
 phicrati mandat, abrogato illi alteri impe-
 rio. Iphicrates vbi factus imperator esset,
 celeriter admodum naues complebat, ac
 triremium præfectos vel inuitos cogebat.
 Præterea sumebat secum naues omnes,
 quæcumque oram Atticæ legebant, ac in-
 ter alias tum ¶ Paralum, tum Salaminiam.
 Dicebat enim, si res in Corcyra prospere
 cederet, multas se naues ipsis remissurum.
 Hoc modo septuaginta nauū numerum
 omnino expleuit. Interim Corcyræses ad
 tantā famē redigebantur, vt ob transfugarū
 multitudinē Mnasiippus proclamari per præ-
 cones iuberet, omnes se venditurū pretio,
 quicumq; transfugerent. Quū autē nihilo-
 minus transfugerent, tamdē eos etiā flagris
 cæfos dimittebat. Contra, qui erāt in vrbe,
 feruos suos amplius in vrbem nō recipie-
 bāt, sed eorum pleriq; foris peribant. Quæ
 quum Mnasiippus videret, tantum non op-
 pidum habere se iam existimabat, nouaq;
 ratione cum militibus cōducticiis agebat.
 Quippe nonnullis eorū adimebat stipēdia,

Corcyren-
sum ad
Athenien-
ses legatō.

¶ vel Epitē
opposita.
Nam e re-
gione Cor-
cyra oppi-
di Butyro-
dus est, E-
piri quorū-
dam regia,
partio in-
teruallo u-
nius mil-
liarū Ger-
manici.

Timotheo
imperium
abrogatur.

¶ naues A-
theniensis
publicæ.
Consule
Suidam.

Mnasiippus
ob auari-
ciam secū
suis auer-
sit.

πύλακων

πειραρ-
204

nonnullis quos secum retinebat, duum mensium stipendium debebat: nec id propterea, quemadmodum ferebatur, quod pecuniarum inopia laboraret. Urbes enim pleræque militum loco pecuniam miserant, quippe quod esset hæc expeditio traiecticia. Interim oppidani conspecto de turribus, excubias negligentius agi, quam prius, & milites per insulam passim palatos obuagari: facto in eos ex oppido impetu nonnullos capiunt, nonnullos occidunt. Quare Mnasippus animaduersa, non ipse solum arma corripiebat: sed etiã tota cum graui armatura suis ferebat subsidium, & cohortium præfectis ac tribunis, vti conducticios milites educerent, imperabat. Heic quum ductores quidam cohortium respondissent, non facile contineri posse in officio militem ab eo, qui necessaria non sumministraret: Mnasippus hunc baculo, cuspide alium verberabat. Itaque tunc omnes animis exasperatis, odioq; plenis aduersus Mnasippum egrediuntur: quod sane ad pugnam minime conducit. Acie instructa Mnasippus hostes, qui ad oppidi portas erant, in fugam versos persequiebatur. At hi posteaquam propius ad muros accessissent, conuersi, de monumentis tela iaculaq; coniciebant. Præterea nonnulli ex ipsis per alias portas excurrentes, confertim in extremos irruerant. Illi, quod in ostonos disposita esset ipsorum acies, rati hanc phalangis extremitatem imbecillam esse, conuertere se conabantur. Quamprimum autem referre pedem cepissent, hostes quidem in eos irruerant, quasi fugæ se darent: ipsi vero non iam amplius aciem conuertebant. Itaq; etiam his proximiterga dabant. Non poterat tum suppetias iis ferre Mnasippus, qui ab hoste premebantur, propter illorum impetum, quos aduersos habebat: & semper eorum numerus, qui cum ipso erant, imminuebatur. Tandem hostes conferti Mnasippum cum iis, quos penes se perpaucos habebat, adoriuntur. Id quum grauis armaturæ pedites fieri conspexissent, ipsi quoque de oppido in hostem pergunt. Quumq; Mnasippum interemissent, vniuersis inde cum copiis hostem persequiebantur: adeoque parum aberat, quin ipsa castra cum vallo caperent: quod quidem accidisset, si non hominum circumforaneorum, & calonum, & mancipiorum turba cõspecta, quoddam in his robur esse arbitrati, pedem retulissent. Ac tum quidem erecto tropæo Corcyrenses etiam mortuorum cadauera per indutias red-

*Interitus
Mnasippi.*

Αἰσὶς δὲ οὐσι καὶ δυοῖν ἤδη μίωσιν ὠφέλε τὸν
 μισθόν, οὐκ ἀποράν, ὡς ἐλέγετο, γρημίζ. καὶ
 γὰρ τῶν πόλεων αἱ πολλὰί τ' ἀργύριον αὐτῶν
 αἰδράν αὐτὰς ἐπεμποι, ἅ τε καὶ ἀλαποντίου
 τῆς Ἰσπρατίας οὐσης. καπιδόντες δὲ ἀπὸ τῶν στραπῶν
 πύργων οἱ ἐκ τῆς πόλεως τὰς τε Ἰφουλὰς καὶ φάλαγγας
 χεῖρον ἢ πωρῶθεν φυλακτομύδας, ἐσαρμύ-
 νοις τε καὶ τῶν χώρων τὰς αἰθερῶν, ἐπεκ-
 δραμόντες, τὰς μὲν πῖνας αὐτῶν ἔλαβον, τὰς
 δὲ κατέκρυψαν. ἀγορῶν δὲ ὁ Μνάσιππος,
 αὐτὸς ἰεὺς ὄντων, καὶ ὅσοις εἶχεν ὀπλίτας
 ἀπασι ἐβούλη, καὶ τὰς λοχαγῶν καὶ τὰς πα-
 ξιάρχων. ἀποκρινάμενον δὲ πῖνων λοχαγῶν ὅτι οὐ
 ράδ' ἔσθ' εἴη μὴ τὸ δίδοντα τὰ ὀπιτηδῶνα πειθο-
 μένοις παρέχον, τὸν μὲν πῖνα βακτηρία τὸν
 δὲ τὰς ὑψέων ἐπάταξεν. οὕτω μὲν δὴ ἀθύ-
 μως ἔχοντες, καὶ μισοῦντες αὐτὸν, σιωπῶντες
 ἄπορτες ἔσθ' ἤκιστα εἰς μάχην συμφέ-
 ρη. ὁ δὲ ἐπεὶ παρετάξατο, αὐτὸς μὲν τὰς κα-
 τὰ τὰς πύλας τῶν πολεμίων βεβήκει. τὰ ἐπέ-
 πεδωκεν. οἱ δὲ ἐπεὶ ἔγχε τὸ τεῖχος ἐξήκον
 τὸ, ἀνέσφροντό τε, καὶ ἀπὸ τῶν μνημάτων ἐ-
 βαλλον καὶ ἠκρίτιζον. ἄλλοι δὲ ἐκδραμό-
 ντες καὶ ἕτεροι πύλας, ὀπιτήδῶνα οὐκ ἔχοντες
 τοῖς ἐσθ' ἔσθ' οἱ δὲ, ἐπ' ὅκτ' ὀπιτηδῶνα ἀ-
 δνετες ἰομίσαντες ὅτι ἄκρην τῆς φάλαγγος ἔ-
 χον, ἀνασφρόν ἐπειράντο. ὡς δὲ ἤρξαντο ἐπα-
 νασφρόν, οἱ μὲν πολεμοὶ ὡς φάλαγγιν ἐπέ-
 θεντο, οἱ δὲ οὐκ ἐπὶ ἐπόμενοι καὶ οἱ ἐχό-
 μνοι δὲ αὐτῶν, εἰς φυγὴν ὤρμησαν. ὁ δὲ Μνά-
 σιππος τοῖς μὲν πεισομύδοις οὐκ ἐδωκέ βο-
 ηθεῖν, ἀλλὰ τὰς ἐκ τῆς κατ' ἀπικρὺ πωρῶν κα-
 μένοις. αἰεὶ δὲ ἐλείπετο σὺν ἔλαττοι. τέλος δὲ
 οἱ πολεμοὶ ἀθροῖοι γυμνοὶ, πόντες ἐπετί-
 θεντο τοῖς πωρῶν τῶν Μνάσιππον, ἤδη μάλα ὀλί-
 γοις ἔσθ'. καὶ οἱ ὀπλίται ὄραντες ὅτι γυμνοὶ,
 ἐπέξησαν. ἐπεὶ δὲ ἐκρήνον ἀπέκτεναν, ἐδω-
 κεν ἤδη ἀπορτες. ἐκινδύωσαν δὲ αὐτῶν στρα-
 τὸν πεδὸν ἐλθὲν σὺν τῶν χαρῶν, εἰ μὴ οἱ
 ἐδωκόντες, τὸν ἀγροῦν τε ὄχλον ἰδόντες καὶ
 τὸν τῶν θεραπόντων καὶ τὸν τῶν αἰδραπόδων,
 οἰηθέντες ὅφελος πᾶσι αὐτῶν εἶναι, ἀπεσφρόν-
 ταν. καὶ τότε μὲν Ἰσπρατίου τε ἔστησαν οἱ κερκυ-
 ραῖοι, καὶ τὰς νεκροὺς Ἰσπρατίου ἀπέδιδ-
 σαν. ἐκ

σαν. οκ. ο τδ του οϊ μιν εν τη πολει, ερωμινε
 φερεν ενεληντω οϊ δ' εζω, εν παση τη αθυμια
 ηδ. ο γδ ελεγετο, οπι Ιφικρατης τε οσον εκ ηδ η
 παρειη, και οι κερκοραοι ο τω οντι ναυς επλη-
 ρην. Υαφ μιν ηδ, ος εντι χυμεν επιτολια φο-
 ρος τω Μιασιπσωων, το λεναυτικον περ οσον
 ω εκδ σινεπληρωσε, ο ωειπιδωσας παρος
 ο φρακωμα, τα πλοια πορτα γεμισας η τε
 ανδραποδων η τ χρημη, απεσφεν αυτος δε
 στω τε τοις επιβαταις και τοις ωεισωθσοι τω
 φρακωτων διεφυλαξε ο φρακωμα. τελος ο Β
 και οτοι μελαξ [δη] * τελερα μιν οι αναβαιτες
 οπι ταις τελειφς απεπλεον, πολω μιν ο τον,
 πολλω η οϊνον, πολλω η ανδραποδα η αδενη-
 ταις φρακωτας και οπι ποινες, δηνας γδ επεφο-
 βητο, μη κελδη φθηνε τω ο αδεναων εν
 τη νησω. η εκσνοι μιν εις λευκαδα απεσθησε
 ο η Ιφικρατης επει ηρξατο τω ωειπιδω, αμα
 μιν επλεεν, αμα η πορτα, οσα εις ναυμαχίαν,
 παρεσβδαξετο. οθις μιν γδ τα μεγαλα ιστα
 αμα και τελειπει, ως οπι ναυμαχίαν πλεων η C
 τοις ακαποις η η ει ευφορον ηνδμα ειη, ολι-
 γα εχρητο τη η κωπη η πλεν ποιημη, αμνον
 λετα σωματα εχην τοις ανδρας, και αμνον ταις
 ναυς πλεν επιδ. πολλοις η η οποι μιν οι αρι-
 στο ποιηα ο φρατευμα η δε φνο ποιηα, η επα-
 νητα η αν ο κερας απο τ ηης η ταυτα λα χω-
 ρια. επει οη ταις φρεφας αν η απεσφρησι
 και τασητας ταις φηφας, απο σημεις αφις αυθα-
 ρηλλα α ης η γλω, μεγα δη νικητηειον αυ ο
 τωρ ωτοις η υδωρ λαβην, η ετου δη ε εδεοντο, η D
 τωρ ωτοις αρισησων τοις η υσατοις αφικνημιν οις
 μεγαλη ζημια αυ το, λε ελα η εαδων πασι τδ
 ομηνηεν. τοις, η οπι ανα γα αμα εδ ε, επει σμηνηεν.
 σινεβαμεν γδ τοις μιν τωρ ωτοις αφικνημιν οις
 και ηου χιαν απηρτα ποιην, τοις η πελδ πα-
 οις, αμα σπουδης. φυλαχας γε μιν, ει το χοι
 εν τη πολεμια αεισο ποιημιν ος, ταις μιν εν τη
 η ως τωρ τωρ σηκς και ηση, εν η η ναυσιν αι-
 εθμιν ος αυ τδς ισοις, απο τούτων εαχε πε. ο E
 πολυ οϊω επι πλεον ετοι και τωρ ωτων, η οι εν ο
 ομα λωδ α φ ο η η λω τωρ ω και τωρ ωτες. οπου η
 δε φνο ποιητο και και θωδω, εν μιν τα φρασο-
 πεδ ω πυρ νικτωρ εκ εαε, τωρ ο φ φρακωμα
 τωρ φως επιδ, ινα μηδεις λαθη τωρ ωτων. πολ-
 εα ης η ει οδωια ειη, οθις δε φνησας αιη γλω

A debant. Ceterum ab eo tempore firmio-
 ribus oppidani animis erant, contraque
 illi, qui foris eos obsidebant, omnino deie-
 ctis. Nam & fama ferebatur, tantum non
 adesse Iphicratem; & Coreyrenses re-
 ipsa naues suas instruebant. Itaque Mna-
 sippi legatus Hypermenes classem omnē,
 quae illis erat, compler: ac circum nauigas
 ad vallum, naues vniuersas mancipiis & o-
 pibus operatas dimittit. Ipse cū classariis,
 reliquisque militibus, qui e praelio super-
 erant, vallum custodit. Tandem hi quo-
 que perturbati admodum conscensis tri-
 remibus discedunt, magna istic frumenti,
 vini, mancipiorum copia cum militibus e-
 gris relicta, vehementer enim metuebant;
 ne ab Atheniensibus in insula deprehen-
 derentur. Ac hi quidem salui Leucadem
 peruenerunt. Ceterum Iphicrates ut pri-
 mum cum classe proficisci cepit, eadem o-
 peratum nauigabat, tum naualem ad pu-
 gnā omnino se comparabat. Nam mox
 vela magna domi relinquebat, uti qui ad
 praelium nauale pergeret: atque etiam ma-
 ioribus malis, tamen si ventus secundus es-
 set, raro utebatur. Nimirum remigio clas-
 sem agens efficiebat, ut & classariorum
 corpora melius exercita, & agiliores na-
 ues essent. Saepius etiam iis locis, ubi vel
 prandendum vel cenandum erat exerci-
 tui, a terra cornu classis abducebat. Quum
 autem conuersa deinde classe, ac triremi-
 bus terram aduersis prorsis spectantibus, i-
 pse signo dato, certatim ut terram peteret,
 iuberet: tum vero inter primos & aquam
 aliasque res necessarias sumere, & prande-
 re posse, magnum habebat propositum
 victoriae praemium. Contra, satis erat ma-
 gna multa, postremum venientibus, quod
 & harum rerum tantam copiam non conse-
 querentur, & naues rursus conscende-
 re statim, ubi signum ipse dedisset, coge-
 rentur. Ita enim fiebat, ut primi omnia per-
 otium agerent, postremi magna cum festi-
 natione. Quod si forte in hostico prande-
 ret, excubias in terra, ceu par erat, consti-
 tuebat: in nauibus autem malos adtolle-
 bat, ac de his omnia speculabatur. Quam-
 obrem plerumque longius his prospectus
 patebat, quam iis, qui plana in terra de lo-
 co sublimiori speculabatur. Quod si alicu-
 bi vel pranderet, vel quieti se daret, ignem
 in castris noctu non accendebat: sed ante
 castra lumen excitabat, ne quis accedere
 clā posset. Saepe numero si tranquillitas es-
 set, mox cena sumta in altum prouehebarur;

Lacede-
moniorum
& Coreyra
fuga.

Iphicratē
singularis
indistincte

απανηγα-
νω
† οπι-
σφιδας

ομηνηεν.

inimicus
genus
...

ac si quidem aura spiraret, inter nauigan-
 dum classiarj quietem capiebāt: sin vren-
 dū esset remigio, vicissim modo hōs, mo-
 do illos quiescere iubebat. Interdiu nauig-
 ans signis datis nonnumquam in cornua,
 nonnumquam in phalangem aciem expli-
 cabat: quo fiebat, vt simul & nauigarent, &
 in omnibus ad prœclium nauale necessariis
 instructi atque exerciti, mare illud ingre-
 derentur; quod, vti quidem ipsi arbitraba-
 tur, ab hostibus teneretur. Prandebant au-
 tem plerumque, & cenabant in hostili so-
 lo. Et quia tantum agebat hoc Iphicrates, B
 quod factu esset opus: soluebat prius, quā
 succurri ab hoste posset, idque ipsum ce-
 leriter conficiebat. Quo quidem tempore
 Mnasiippus occubuit, forte ad Laconicæ
 Sphageas erat. Inde profectus Eleorum in
 fines, & Alphei ostium præteruectus, ad
 locum, qui Piscis dicitur, portum ingres-
 sus est. Hinc postridie soluens Cephalle-
 niam versus, ita classis aciem ordinarat, &
 ita nauigabat: vt, si opus esset, instructus a
 necessariis rebus omnibus, nauali prælio
 decerneret. Nam quæ Mnasiippo accidisse
 ferebantur, a nemine audierat, qui ipse
 interfuisset: ideoque fallendi causa spargi
 suspicabatur, & sibi eo cautius prospicie-
 bat. Posteaquam vero ad Cephalleniam
 adpulis, certo, quod gestū erat, intellexit;
 ideoque suos istic aliquantisper recreabat.
 Enimvero nō ignoro equidem huiusmo-
 di hominum exercitationes institui, quo-
 ties existimatur futurū, vt pugna nauali
 decernatur: sed hoc laudo, quod quū ce-
 leriter eo contendendum esset, vbi se Iphi-
 crates prælio nauali cum hoste cōgressu-
 rum arbitrabatur, rationem eam reperit,
 vt ipsius copix propter nauigationem
 rudes earum rerum non essent, quæ res ad
 nauale prælium requiruntur; & propter
 has ipsas exercitationes tardius iter nō fa-
 cerent. Posteaquam oppida Cephallenix
 suam in potestatem redegisset, Corcyram
 petit. Heic quum primum audiisset, adue-
 tare triremes decem, a Dionysio Lacedæ-
 moniis in subsidium missas: in sulā ingres-
 sus ipse, consideratoque loco, vnde tum il-
 li, qui aduentabant cū classe, conspici pos-
 sent; tum sui qui daturi signum erāt, in op-
 pido cerni: speculatores ibidem cōstituit,
 eisq; significat, quo pacto aduentantibus,
 ac portum occupantibus hostium nauibus
 signum dandum esset. Interim ipse præfe-
 ctis triremium xx mandata dat, quos, vbi
 opus esset, ad præconis vocem sequi se vellet:
 eisdem denuntiat, non esse, quod de præna
 querantur, si non sequerentur. Posteaquā de
 classis hostilis aduentu signum datū fuisset,

† Iphicrates

Iphicrates
stratego-
ma.

Α καὶ εἰ μὴ αὖτε φέροι, ἴοντες ἅμα αἰεταύ-
 οντο· εἰ δὲ ἐλαύνει δέοι, καὶ μέγας τὸς ναύτας
 αἰεταύειν. ἐν δὲ τοῖς μὴ ἡμέραν πλοῖς δὲ πρὸ
 σημείων τότε μὲν ὅτι κέρως ἦγε· τότε δὲ ὅτι
 φάλαγγος· ὡς ἴε ἅμα μὲν ἔπλεον, ἅμα δὲ
 πρῶτα, ὅσα εἰς ναυμαχίαν, καὶ ἡσυχότες καὶ
 ὀπισθάμνοι, εἰς τὴν τῶν πολεμίων, ὡς ὄντο, καὶ ἰσὸς τῶν
 κατεχόμενων τὰ λαοὶ ἀφικνούτο. καὶ τὰ
 μὲν πολλὰ ἐν τῇ πολέμῳ καὶ ἡσυχίᾳ, καὶ ἐδεί-
 πνοιω· ἀλλὰ ὅ τινος ἀσκήσια μόνον ἰσχυροῦσθαι,
 καὶ τὰς βοηθείας ἐφθάνει ἀναγόμενος, καὶ ἄ-
 χυ ἐπέταμε. ὡς δὲ τὸν Μνασίππου θάνα-
 τον ἐτύγχευεν ὡν τῆς λακωνικῆς ὡς τῆς
 σφαγῆς. εἰς τὴν ἡλείαν δὲ ἀφικόμενος, καὶ
 τὸν ἀπὸ πλοῦσας [εἰς * ὅ τινος ἀλφειοῦ τόμα,
 ἰσὸς τὸν ἰσχυρὸν καλούμενον ἰσχυροῦσθαι. τῇ δὲ
 ὑπεράμα ἐστὶ δὲ ἀνήγατο ὅτι τῆ κεφαλῆ-
 νίας, ἔτι καὶ τεταγμένος καὶ τὸ πλοῦν ποιέμε-
 νος, ὡς εἰ δέοι, πρῶτα ὅσα καὶ παρεσκευασμέ-
 νος ναυμαχίᾳ. καὶ γὰρ τὰ ὡς τῆ Μνασίππου,
 αὐτοῦ πλοῦ μὲν ὡς δὲ ἡσυχίᾳ, ὑπὸ πλοῦσας ὅ μὴ
 ἀπάτης ἐνεκεν λέγειτο, καὶ ἐφυλάττετο. ἐπεὶ
 μὲν τοῖς ἀφίκετο εἰς τὴν κεφαλῆνίαν, ἐστὶ τῶν
 δὴ σαφῶς ἐπίτετο, καὶ ἀπέταμε ὅ τινος ἀσκήσια.
 οἶδα μὲν οὖν, ὅτι τὰ πρῶτα, ὅταν οἴωνται
 ναυμαχίᾳ ἀνδραποδοῦ, καὶ ἀσκήσια καὶ μελε-
 τῶν ἀλλὰ τῶν ἐπὶ ἀνά, ὅτι ἐπεὶ ἀφικέσθαι
 τῶν ἐδὲ, ἐν τῶν πολεμίοις ναυμαχίᾳ
 ὡς τῶν, ὡς τῶν ὅπως μὴ τε δὲ τὸ πλοῦν αἰεπι-
 στήμονας εἶ) τῶν εἰς ναυμαχίαν, μὴ τε ἀλλὰ ὅ
 τῶν μελετῶν, βραδύτερον πὶ ἀφικέσθαι.
 καὶ παρὰ φάλαγγος ὅ τινος ἐν τῇ κεφαλῆνίᾳ πό-
 λης, ἐπλοῦσεν εἰς κέρως. ἐκεῖ ὅ τινος πλοῦ
 μὲν ἀκρούσας, ὅτι ὡς πλοῦσας δεκά τετάρτης
 τῶν Διονυσίου βοήθησας τοῖς λακεδαίμο-
 νίοις, αὐτὸς ἐλθὼν, καὶ σκεφάμενος τὸ χῶρος ὅθεν
 τῶν ἴε ὡς πλοῦσας διωκτὸν ἰσχυρὸν, καὶ τοῖς
 σημάνοις εἰς τὴν πόλιν καὶ τῶν ἀφίκετο, ἐν-
 τῶν κατέστησε τῶν ὀχοποιῶν καὶ κείνοις μὲν συν-
 ἔτετο ὡς πλοῦσας τῶν καὶ ἰσχυροῦσθαι ὡς δέοι
 Ε σημάνοις αὐτὸς ὅ τινος τῶν ἀρχῶν ὡς τῶν ἐτάξεν
 εἰς οἰσὸς δέσας, ἐπεὶ κηρύξεν, ἀχολθῆν· εἰ δὲ
 πῶς μὴ ἀχολθῆσιν, ὡς τῶν μὴ τῶν μεμψαδαμείων
 τῶν δίκην. ἐπεὶ δὲ ἐσημάθησαν ὡς πλοῦσας,
 καὶ ἐκη-

Handwritten marginal notes in Greek script, partially visible on the right edge of the page.

ἔκρηυθη, ἀζία ἐχέτο θεάς ἢ αουδὴ. ἔδειξεν
 γδ' ὅστις οὐ δρόμῳ τ' μὴ γόντων πλὴν εἰσέβη εἰς
 τὰς ναῦς. πλῆσας ὅντα ἢ αἰ πολέμια βι-
 ἠρῆς, καὶ θαλαμβαίς ἀπὸ μὲν τ' ἀγῶν τειρήρων
 εἰς πλὴν γὰρ τὸς ἀνδρας ἐκβεβηκῶτας. Μελανί-
 νιππος μὲν τοῖς ῥόδοις τοῖς ἑτέροις στωεβού-
 λθε μὴ μὲν εἰς τὸν ἕνα, καὶ αὐτὸς πληρωσάμε-
 νος πλὴν ναῦν, ἔξέπλε. ἐκεῖνος μὲν οὖν καὶ ἄλλοι
 ἀπὸ τῆς ταῖς Ἰφικράτους ναυσίν, ὅμοις ἀπέ-
 φυγῆναι ὅτι ἀπὸ συρακουσῶν νῆες ἀπασαυ ἐά-
 λωσαν αὐτοῖς ἀνδράσιν. ὁ μὲν τοῖς Ἰφικράτης B
 τὰς μὲν τειρήρας ἀκρωτηριασάμενος, ἐλκῶν
 κατηγάγετο εἰς τὴν κερκυραίων λιμῆνα, τῆν δ'
 ἀνδρῶν στωεβῆ ἐκάστω ἑκαστὸν δ' ἄρχειον ἀ-
 ποτίσαι, πλὴν τὸν Ἄνιππου τῶν δ' ἄρχειος. τῶν τὸν
 δ' ἐφύλαττεν, ὡς ἢ ἑραξόμενος πᾶς πολλὰ
 χρεῖματα, ἢ ὡς πωλήσων. κακῆνος μὲν ἕσπε-
 λυπῆς θανάτῳ αὐθαίρετῳ ἀποδύσασθαι τὸς δ'
 ἀγῶν ὁ Ἰφικράτης ἀφῆκε, κερκυραίους ἐβύη-
 τας δὲ δ' ἀμῆτος τῆν χρεῖματ' καὶ τὸς μὲν ναύτας
 γεωργουῦσας τοῖς κερκυραίοις δ' πλῆσιν διέ-
 βρεφε, τὸς δ' ἑπελτασῶν καὶ τὸς ἀπὸ τῆν νεῶν C
 ὀπλίτας ἔχων διέβαινε εἰς πλὴν ἀκαρνανίαν
 καὶ ἐκεῖ ταῖς μὲν φιλίαις πόλεσιν ἐπεκέρθη, εἰ-
 πὶς τοῦ δέοιτο, τὸν Θουριδῶν δὲ μάλα καὶ ἀν-
 δράσιν ἀλκίμοις, καὶ χρεῖον καρτερόν ἐχούσιν,
 ἐπολέμη. καὶ δ' ἀπὸ κερκυραίων ναυτικῶν ἑρασο-
 λαβῶν, ἄλλοι δὲ ἄνευ νῆος, ἑραστον
 μὲν εἰς κεφαλληνίαν πλῆσας χρεῖματα ἐ-
 ἑραξάτο, τὰ μὲν παρ' ἐκόντων, τὰ δὲ παρ' ἀ-
 κόντων. ἔπειτα δὲ παρεσκόδαζεν πλὴν τε τῆν D
 λακεδαίμονίων χρεῖον κακῶς ποιεῖν, καὶ τῆν
 ἄλλων τῆν κατ' ἐκεῖνα πόλεων πολέμων οὐ-
 σῶν τὰς μὲν ἐτελοῦσας ἑρασο λαμβάνειν, τοῖς δ'
 μὴ πειθομένοις ἐπολέμη. ἐγὼ μὲν δὲ τῶν πλὴν
 πλὴν ἑρατηγῶν τῆν Ἰφικράτους οὐχ ἠκίστα ἐ-
 παμνα, ἔπειτα καὶ δ' ἑρασελεῖσθαι κελύσαι
 ἑαυτῶν Καλλίστρατον τε τὸν δημηγόρον, οὐ
 μάλα ἐπιτήδειον ὄντα, καὶ Χαβρίαν, μά-
 λα ἑρατηγῶν νομίζομενον. εἴτε γὰρ φρονίμοις E
 αὐτοῖς ἠγούμενος εἴ, συμβούλους λαβῶν ἐβί-
 λετο, ὡς φρονί μοι δοκεῖ ἑρασελεῖσθαι
 εἴτε ἀντιπαλοῖς νομίζων, ἔτι δ' ἑρασεως, μή-
 τε κατ' ἄρα θυμῶν μήτε κατ' ἀμελῶν μή-
 δὲν φαίνεσθαι, μεγαλοφρονοῦντος ἐφ' ἑαυ-
 τῶν τῶν μοι δοκεῖ ἀνδρῶς εἴ. κακῆνος μὲν

auditaq; præconis vox : tum vero festina-
 tio digna spectatu sequi. Etenim nemo e-
 rat eorum, qui naues conscendere iussi fu-
 erant, qui non cursu ad eas contenderet.
 Itaque quum nauigasset ad eum locum I-
 phicrates, vbi triremes hostium erant, e
 ceteris quidē nauibus homines in terram
 egressos deprehendit : solus Melanippus
 Rhodius & aliis consulebat, vt istic nō sub-
 filteret, & ipse suis in nauem coactis disce-
 debat. Quamobrem is, tametsi nauibus I-
 phicratis occurreret, nihilominus euasit.
 Syracusanæ vero naues vniuersæ vna cum
 ipsis vectoribus captæ sunt. Eas Iphicrates
 quum ornamentis rostrorum & aliis spo-
 liasset, Corcyrensiū in portum perduxit:
 hominibus autem certā pecuniam, quam
 perfoluerent, Anippo duce excepto, con-
 stituit. Illum enim custodiebat, vt vel ab eo
 ingentem auri summam exigeret, vel ho-
 minem venderet. Verum is præ mœnore
 animi sponte sua sibi manus adtulit, cete-
 ros Iphicrates dimisit, quum Corcyrenses
 pro debita pecuniæ summa spōsores se ob-
 tulissent. Alebat autem nautas suos ea ra-
 tione potissimum, vt Corcyrensiū in co-
 lendis agris operam suam locarent : cum
 cetratis vero, grauisq; armaturæ militibus
 classariis, in Acarnaniam traiciebat. Ibi
 & amicis oppidis ferebat opem, si quod i-
 psius auxilio egeret : & bellum Thyriensi-
 bus, fortissimis viris, oppidumq; sanè mu-
 nitum tenentibus, faciebat. Secundum hæc
 Corcyrensiū classe secum sumta, vt iam
 naues haberet prope xc, primū in Ceph-
 leniam, quum nauigasset, pecunias partim
 a volentibus, partim inuitis exigebat. De-
 inde se parabat, vt Lacedæmoniorum fi-
 nes infestaret, aliasque vrbes hostiles iis in
 partibus sitas aut volentes sibi adiungeret,
 aut dicto nō audientes bello cogetet. Ego
 quidem certe Iphicratis expeditionē hanc
 inter alias, quas imperatorio munere fun-
 gens suscepit, non minima laude dignam
 statuo: deinde hoc etiam probo, quod ius-
 ferit adtribui sibi Callistratum oratorem,
 hominem gerendis rebus non admodum
 idoneum, vna cum Chabria, qui summus
 tunc imperator habitus fuit. Nam siue pu-
 tabat hos esse prudentes, ac propterea vti
 eis tamquam consiliariis volebat, sapien-
 ter fecisse mihi videtur : siue aduersario-
 rum eos loco habebat, hoc ipsum fuisse vi-
 ri audacter magno sibi animo confidentis
 arbitror, nequaquam futurum, vti vel per
 ignauiam, vel negligentiam quidquam
 committere deprehenderetur. Atque hæc

Melanip-
pus ceteris
prudēti-
or.

Κυρίου

συρακοῖς

Atheniens
ses rursus
pacem fa-
cere conan-
tur.

fuere tūc ab eo gesta. Ceterum Athenien-
ses, ut eiectos Bœotia Plataenses, reipubli-
cæ suæ amicos, ad se confugere; præterea-
que Thespientes suppliciter orare vide-
bant, ne se patria carere paterentur: non
iam illi quidem Thebanos laudabant, bel-
lum tamen eis ne facerent, partim vere-
cundia præpediebantur, partim rebus id
suis haud conducere statuebant. Verum
postea, quam eos cernebat bello Phocen-
tes persequi, amicos reipublicæ suæ vete-
res; itemque vrbes euertere, quæ & fidem
in bello aduersus barbarum regem gesto
summam sibi declarassent, & ipsorum a-
micitia tenerentur; non amplius horum
facinorum esse participes volebant. Qua-
propter ex eo tempore plebiscito de pace
ineunda facto, primum Thebas legatos
mittunt, qui Thebanos hortarentur, ut si
quidem ita videretur ipsis, ineundæ pacis
causâ se Lacedæmonem sequerentur: de-
inde suos Lacedæmonem ire iubent, in
quibus lecti fuere Callias Hipponici filius,
Autocles Strombichidæ, Demonstratus Ari-
stophontis, Aristocles, Cephisodotus,
Melanopus, Lycanthus. Posteaquam hi
ad concilij Laconici principes, eorumque
focios accessissent, præsentē oratore Calli-
strato, (nā quum is Iphicrati policitus fuisset,
se, si ab ipso dimitteretur, vel pecuniam
pro naualibus copiis missurum, vel confecturum
pacem: ita tūc ex eo tempore verfabatur
Athenis, deq; pace agebat) ad concilium
inquam Laconicum, & ad focios horum
posteaquam venissent: primus ex
eis Callias † Daduchus verba fecit, qui vir
eiufmodi erat, ut non minus ab se, quam
ab aliis laudari se gauderet. Atq; is in hanc
sententiam dicere cepit: Ius hospitij publi-
cum, Lacedæmonij, quod mihi vobiscum
est, non ego primus sum consequutus: sed
atius meus a patre quum accepisset, fami-
liæ nostræ tradidit. Quo autē animo sem-
per erga nos patria nostra sit, itidem signi-
ficare vobis volo. Nā ea belli temporibus
imperatores nos creat. Rursus vbi quie-
tem desiderat, nos pacis conciliatores ad
alios mittit. Ego ipse bis antehac ad vos bel-
li componendi causâ veni, ac vtraque in
legatione perinde nobis ac vobis pacem
confeci. Nunc tertium ad vos venio, me-
que arbitror optimo iure mutuum recon-
ciliationem nunc impetrare debere. Vi-
deo enim non iam alia vobis, nobis itidem
alia videri: sed vos æque, ac nos, euerfio-
nem Plataensium & Thespiensium grauiter molesteque ferre. Cur igitur non æ-
quum sit eos, qui eadem sunt in sententia, potius amicos inter se, quam hostes esse?

Vide Atzenæu 12.
p. 265, 27.

† qui facie
præfert,
aut tadi-
fer. Ita vo-
cabantur
Ceteri sa-
cerdotes.

Α δὴ ταῦτ' ἔωρατιεν. οἱ δ' ἀθιωαῖοι, ἐκπεπίω-
χέας μὲν ὀραίνες ἐκ τ' βοιωτίας πλαταμέας
φίλους ὄντας, καὶ καλαπέφθυγέας πρὸς αὐ-
τοὺς, ἐκείθ' ὄντας ὅ γε απείας μὴ σφᾶς πρὸς ἰδὲν
Σπόλιδας ἡμομάχας, ἐκέτι ἐπήνοια τὸς θη-
βαίους, ἀλλὰ πολέμην μὲν αὐτοῖς τὰ μὲν ἡχύνον-
το, τὰ δ' ἀσυμφόρος ἔχον ἐλθούζοντο. κρινούσῃ
γε μὲν αὐτοῖς ὡν ἔωρατιον ἐκέτι ἤθελον, ἐπεὶ
ἑώρων στρατῶν τε αὐτοῖς ὅτι φίλους ἔρ-
χάμεν τῇ πόλει φωκέας, καὶ πόλεος πικρὰς τ' ἐν
Βῆτα πρὸς τ' βαρβαρον πολέμῳ καὶ φίλους ἑαυ-
τοῖς ἀφανίζοντας. ἐκ δ' ἰσθμίου ψηφισάμενος ὁ
δῆμος εἰρήνην ποιήσασθαι, πρῶτον μὲν εἰς θῆ-
βας πρὸς ἑσέας ἐπέμψαν, ὡς ἀκαλῶντας ἀχ-
λαθῆν, εἰ βέλονται, εἰς λακεδαίμονα πρὸς εἰρή-
νης ἐπέμψαν ὅς ἐπέμψαν καὶ αὐτοῖς πρὸς ἑσέας. ἦν δ'
τῶν αἰρεθέντων Κλησίας Ἰππωνίου, Αὐτοκλήης
εὐρομβιχίδης, Δημόστρατος Αεισοφάντος, Αρι-
στοκλήης, Κηφισόδοτος, Μελαῖωπος, † Λύκην-
δος. ἐπεὶ δ' ἔωρατιον ὅτι τὸς ἐκκλήτους τὸ τ'
C λακεδαίμωνίων καὶ τὸς συμμάχους, Καλλί-
στρατος δ' ὁ δὴμηγέρος παρᾶν. (ὡς ἀκαλῶντας
καὶ Ἰφικράτης, εἰ αὐτὸν ἀφίξῃ, ἢ χροῖματα πέμ-
ψαν τὰ ναυτικῶν ἢ εἰρήνην ποιήσῃν, ἕτως ἀθή-
νησί τε καὶ ἑώρατι πρὸς εἰρήνης) † ἐπεὶ δὲ
κατέστη ὅτι τὸς ἐκκλήτους τὸ τ' λακεδαίμο-
νίων καὶ τοῖς συμμάχους, πρῶτος ἔλεξεν αὐτῶν
Κλησίας ὁ δ' ἀδ' ἔχρος. καὶ δ' οὐκ οἶος μὲν ἦσαν
ἠδέα ὑφ' αὐτῶν, ἢ ὑπὲρ δῆλον ἐπαμειβῆναι. καὶ τότε
δὴ ἤρξατο ὡς πρὸς ὧν ἄνδρες λακεδαίμονιοι,
τὸ μὲν πρὸς ἑσέας ὑμῶν ἐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ
πατρὸς πατῆρ πατῶν ἔχων παρεδίδετο ἑγὼ καὶ
βέλονται ὅς ὑμῖν καὶ ἔωρατι δηλώσασθαι, ὡς ἔχουσα ἢ
πόλις ἐξείησθε πρὸς ἡμᾶς. ἐκείνη μὲν γὰρ ὅταν
πόλεμος ἦ, στρατηγὸς ἡμᾶς αἰρεταί: ὅταν δ' ἡ-
συχίας ὅτι θυμῆσθαι, εἰρήνην ποιῆσθαι ἡμᾶς ἐκπέμ-
ψα καὶ ἡμῶν πρὸς ἑσέας δις ἠδ' ἠλθον πρὸς πολέμῳ
καὶ ἀδύσεως, καὶ ἐν ἀμφοτέρας τ' πρὸς ἑσέας
διεπραξάμεν καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν εἰρήνην. καὶ δ' ἴ-
τον ἦκα, καὶ ἡγεμῶν πολὺ δὴ καὶ ὅτι καὶ καὶ αὐ-
δηλαγῆς τυχεῖν. ὀραὶ γὰρ ἐκ δῆλα μὲν ὑμῖν, δῆλα
δ' ἡμῖν δοκῆντα, ἀλλ' ὑμᾶς τε ἀχθόμενους καὶ ἡ-
μᾶς τῇ πλαταμέων τε καὶ θεσπιέων ἀναίρεσθαι.
πῶς οὖν οὐκ εἰχὸς τὰ αὐτὰ γινώσκοντας, Φί-
λους μᾶλλον [ἀλλήλοισι*, ἢ πολέμοις εἶ];

καὶ σα-

κ' σωφρονῶν μὲν δ' ἡ περὶ βῆτι, μηδὲ εἰ μὴ μικρῶν
 τὰ δ' ἄρα φέρονται εἶη, πόλεμον ἀναίρησθαι· εἰ δ' ἡ
 κ' ὁμογνωμονοῖ μὲν, ὅτε αὖ πάλιν τ' ἡ αἰμασῶν
 εἶη μὴ εἰρήνην ποιῆσθαι; δικάσιον μὲν οὖν ἴω μὴ
 δὲ ὄπλα ἔπι φέρειν ἀλλήλοισ ἡμας. ἐπεὶ λέ-
 γει μὲν Τριπόλεμος ὁ ἡμέτερος παρ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ' ἑσθ'
 τὰ Δήμητρος κ' Κόρης ἀρρήτα ἱερά παρ' ἑσθ' ἑσθ'
 ξένοις δεῖξαι, Ἡρακλῆς τε παρ' ἡμετέρῳ ἄρ-
 χηγῆτι, καὶ Διοσκύρου τοῖν ἡμετέρῳ παλ-
 ταν, κ' Ἐδήμητρος ὃ καρποῦ εἰς παρ' ἑσθ' ἑσθ'
 πελοπόννησον ἀπέρμα δωρήσασθαι. πῶς οὖν δι-
 κασίον ἢ ἡμας παρ' ὧν ἐλάβετε ἀπέρματα, τὸν
 τῶτων καρπὸν ποτε ἐλθῆν δ' ἡώσονται, ἡμας τε
 οἷς ἐδώκαμεν, μὴ ἐχθὴ βέλεσθαι ὡς πλείω
 τῶτοις ἀφθονίαν ἑσθ' ἡμέσας; εἰ δ' ἄρα ἐκ
 θεῶν περὶ φέρειν βῆτι πόλεμος ἐν ἀνθρώποις
 γίνεσθαι, ἡμας δ' ἡμεῖς ἄρχειν μὲν αὐτῶ ὡς
 εὐλαΐα (αὐτῶν ὃ ἡμῶν), καταλύεσθαι ἢ δυ-
 νατὸν τάχιστα. μὲν ἔπειτα Ἀυτοκλῆς, μάλα δο-
 κῶν ἔπι φέρειν εἶη ῥήτωρ, ὃδε ἡγήσασθαι Ἀν-
 δρες λακεδαίμονιοι, ὅτι μὲν ἂ μέλλω λέγειν, ἔ-
 παρ' ἡμεῖς ὑμῖν ῥηθήσε', ὅτε ἀγνοῶ· ἀλλὰ
 δοκῶ μοι, οἷ τινες βέρονται ἴω αὖ ποιήσων) φι-
 λίαν, ταύτην ὡς πλείων χρόνον ἀγαθῶν, δι-
 δακτέον εἶη ἀλλήλοισ τὰ αἶπα τ' πόλεμον.
 ὑμῶς ὃ αἰεὶ μὲν φάτε, ὡς ἀδύνομοι τὰς πόλεις
 ἡμεῖς εἶη, αὐτοὶ ὃ ἐπεὶ μάλα ἐμποδῶν τῆ ἀδύ-
 νομία. σιωπῆσατε μὲν γὰρ παρ' ἡμεῖς συμμα-
 χήσας πόλεις τῶτο παρ' ἡμεῖς, ἀχθῶν ὅποι αὖ
 ὑμῶς ἡγήσατε. καίτοι τί τῶτο ἀδύνομία παρ' ἡ-
 κῆ; ποιῆσατε ὃ πολέμοις, ὅτε ἀνακτινοῦμενοι
 τοῖς συμμάχοις, καὶ ἔπι τῶτοις ἡγήσατε. ὡς ἴε
 πολλάκις ἔπι τῶς ἀδύνομοις ἀνακτινοῦμενοι
 στρατῶν οἱ λεγόμενοι ἀδύνομοι εἶη). ἐπὶ ὃ, ὃ
 πύτων ἐναντιώτατον ἀδύνομία, κατὰ τῶ
 ἔνθα μὲν δεκαρχίας, ἔνθα ὃ τετρακονταρχίας.
 καὶ τούτων τῶν ἄρχόντων ἔπι μελέσασθε οὐχ ὅ-
 πως νομίμως ἄρχωσιν, ἀλλ' ὅπως διώκονται
 βία κατέχων τὰς πόλεις. ὡς τ' εἰκατέ τετρακον-
 τισι μᾶλλον, ἢ πολιτείαις ἡδόμενοι. καὶ ὅτε μὲν
 βασιλεὺς παρ' ἡμεῖς ἀδύνομοις τὰς πόλεις
 εἶη), μάλα γινώσκοντες ἐφάνασθε ὅτι, εἰ μὴ
 εἰσάγειν οἱ θεοὶ ἐκείτω τῶν πόλεων ἄρ-
 χῶν τε αὐτῶν, καὶ οἷς αὖ βούληται νόμοις ἄρ-
 σασθαι, οὐ ποιήσοισι καὶ τὰ βασιλείας ἡμα-
 ματα. ἐπεὶ δὲ παρ' ἡμεῖς τῶν κατὰ μείαν, οὐδ' αὐτοῖς θεοῖς ἐπεβέβητε ἀδύνομοις εἶη).

A Hominum quidem certe sapiētum est, ne
 quidem si graues sint cōtrouersia, bellum
 suscipere. Iam si prorsus etiam consentia-
 mus, an nō mirum omnino videri debeat,
 nolle nos pacem facere? Quin æquum e-
 rat, nos ne arma quidem alteros alteris in-
 ferre. Nam memoriæ proditum est, ex ma-
 ioribus nostris Triptolemm Cereris ac
 Proserpinæ arcana sacra primum exteris
 ostendisse, nimirum Herculi summo præ-
 fidi vestro, & ciuibus vestris, † ambobus
 Dioscuris. Idem frugum Cereris semina
 primæ omniū Peloponeso donasse fertur.
 Qui ergo fuerit æquum, vel vos ad eorum
 fruges vastandas pergere, a quibus semina
 ipsi acceperitis: vel nos nolle maximam il-
 los alimenti copiam habere, quibus hoc
 antea donauerimus? Quod si diuinitus ita
 decretum est, vt bella inter homines exi-
 stant: sane nos quātardissime initium belli
 facere conuenit, atque exortum quam fie-
 ri potest celerrime componere. Post hunc
 Autocles, qui orator esse sollers & acris
 existimabatur, huiusmodi quædam protu-
 lit: Quamquam nō ignorem, Lacedæmo-
 nij, minime iucūda vobis auditu fore, quæ
 dicam: tamen statuo debere illos, qui ami-
 citiam, quam ineunt, diutissime solidam
 esse cupiūt, belli causas inuicem sibi com-
 monstrare. Vos autem semper liberas esse
 debere ciuitates dicitis, quum libertati ea-
 rum maxime sitis impedimento. Hanc e-
 nim in primis condicionem fœderatis vr-
 bibus fertis, vt vos, quocumque tandem
 duxeritis, sequantur. At vero quid hoc ad
 libertatem? Iidem hostes declaratis, re pri-
 us cum fœderatis non communicata; de-
 inde aduersus eos ducitis. Quo fit, vt saepe
 numero cogantur ij, quos liberos dicitis,
 aduersus homines amicissimos arma fer-
 re. Præter hæc multo maxime libertati ad-
 uersatur, quod heic Decemuiratus, illic
 Trigintauratus instituitis. Atque hi magi-
 stratus non vti legitime cum imperio præ-
 sint, operam datis: sed vt oppida vi retine-
 re possint. Quo fit, vt potius vos tyranni-
 des, quam reipublicæ delectare videan-
 tur. Iam quum rex Persicus ediceret, de-
 bere Græcas vrbes esse liberas: plane præ
 vobis ferebatis, quasi Thebanos cōtralit-
 teras regias facturos censeretis, si non ciui-
 tatibus singulis potestatem administratio-
 ne legibusque suis vtendi facerent. Post
 vbi Cadmeam occupassetis, ne ipsos qui-
 dē Thebanos frui libertate sua passi estis.

†Castores Polluci.

At enim eos, qui esse amici cupiunt, ab aliis exigere non oportet, ut ex aquo & bono secum agatur: atque interim ipsos declarare, se nihil non iniuste concupiscere, modo potentiam maximam consequantur. Hæc ubi proloquutus fuisset, non silentium modo sequutum est: sed illi etiam de oratione ipsius voluptatem vni caperent, fecit, qui Lacedæmonii infensi erant. Post eum Callistratus hanc orationem habuit: Equidem, Lacedæmonij, dicere non possum, nulla vel a nobis, vel a vobis errata profecta esse. Neque tamen ea sum in sententia, ut iis amplius utendum esse negem, qui deliquere. Video enim, neminem hominum perpetuo immunem a peccatis esse. Quin & hoc perspicio, nonnumquam homines maiorem prudentiæ copiam peccando parare: præsertim si peccatis erudiantur, id quod nobis vsuvenit. Itidem vobis nonnumquam video propter iniquè acta multa accidisse aduersa, quorum in numero est & Cadmea Thebis a vobis occupata. Nam quum modo summo in id studio incumberetis, ut ciuitates in libertatem adfereretis: vbi primùm iniuria Thebani a vobis adfecti fuerunt, rursus vniuersæ illorum partes sequutæ sunt. Quapropter equidem bona in spe sum, futurum; ut edocti, libidinem habendi nimiam minime fructuosam esse, deinceps in amicitia mutua colenda æquiores sitis. Nam quod illi, qui pacem hanc impedire volunt, falso criminantur; venisse nos huc, non expectatum amicitiam vestram, sed quod vereamur, ne cum pecuniis Antalcidas a rege redeat: hi homines quas nugas agant, velim cum animis vestris expendatis. Rex enim perscripsit, vniuersas in Græcia ciuitates esse debere liberæ. Hac in parte quum nos idem & dicamus, & faciamus; quid causæ fuerit, quamobrem a rege nobis metuamus? Regemne quis arbitratur magnis pecuniarum impensis aliorum opes amplificare velle potius, quam sine sumtu suo ea, quæ esse ex re sua maxime statuat, sibi ipsi effecta dare? Verum esto: quamobrem tandem huc venimus? Ob inopiam quidem certe non venisse nos, intelligitis facile: si, quæ in hoc tempore sit potentia nostra mari, quæue terra, respexeritis. Quid igitur est causæ? Nimirum liquido patet, plerumque sociorum ea designate, quæ neque nobis grata sint, neque vobis placeant. Præterea lubeter vobis ea, quæ recte a nobis animaduersa sunt, indicauerimus: idque propterea, quod & ipsi nos conseruaueritis.

Α δὲ τὸς μέλλοι τὰς φίλους ἔσθαι, οὐ τὸ ἴδιον τῶν ἄλλων μὲν ἀξιοῦν τῶν δικαίων τυχεῖν, ἀλλὰ δὲ ὅπως αἰ πλεονεκεῖν, πλεονεκεῖν τὰς φάσεις. ταῦτα εἰπὼν, σιωπῶν μὲν τὸ ἴδιον πρῶτον ἐποίησεν, ἠδὲ μὲν οὖν τῶν ἀπομνημονεύσας τοῖς λακεδαίμοσι ἐποίησε. μετὰ τὸν δὲ Καλλίστρατος ἔλεξεν. Ἀλλ' ὅπως μὲν, ὡς ἄνδρες λακεδαίμονιοι, ὅσα ἐπέστηται ἀμύρτηματα καὶ ἀφ' ἡμῶν καὶ ἀφ' ὑμῶν, ἐγὼ μὲν ὅσα αἰ ἔχην μοι δοκῶ εἰπεῖν· οὐ μὲντοι οὐβῆτο γινώσκω, ὡς τοῖς ἀμύρτημοσι ἑστῆσθε τε ἐπὶ χρεῖσιν. ὅρα γὰρ τῶν αἰ δεσφῶν οὐδένα δὴ ἀμύρτητον ἀφαιτεροῦντα. δοκῶσι δὲ μοι καὶ δ' ὁπωρώτεροι εἴητε γίγνασθαι ἀδεσφοὶ ἀμύρτημοι, ἄλλως τε καὶ ἐὰν χελασῶσιν ὑπὸ τῶν ἀμύρτημάτων, ὡς ἡμεῖς. καὶ ὑμῖν δὲ ἐγὼ γε ὅρα ἀφ' ἀγνομίως παραχθέντα ἐστὶν ὅτε καὶ πολλὰ ἀπίτυπα γιγνόμενα, ὧν ἡ καὶ ἡ καταληφθεῖσα ἐν θήβαις καδ μεία. νῦν γὰρ ὡς ἔσπουσθαι δάσατε ἀδονόμοι τὰς πόλεις γινέσθαι, πᾶσαι πάλιν, ἐπεὶ ἠδικήθησαν οἱ θηβαῖοι, ἐπὶ τέχαισι γιγνόμενα. ὡς τε πεπαυμένους ἐκείνη ὑμᾶς, ὡς ὁ πλεονεκτητὴν ἀκερδὲς ἐστὶ, νῦν ἐλπίζω πάλιν μετέοις ἐν τῇ πρὸς ἀλλήλους φιλίᾳ ἔσθαι· ἀ δὲ βουλόμενοι τινες ἀποβέπειν τὴν εἰρήνην, ἀφ' ἀλλοιοῖν, ὡς ἡμεῖς οὐ φιλίας δεόμενοι, ἀλλὰ φοβούμενοι, μὴ Αἰταλκίδας ἔλθῃ ἔχων τὸ βασιλέως χρέματα, ἀφ' ἑσθ' ἡμεῶν· εἰδυμῆν τε, ὡς φλυαροῖσι βασιλεῖ μὲν γὰρ δ' ἡπὸ ἔγραψεν, πᾶσας τὰς ἐν τῇ ἐλλάδι πόλεις ἀδονόμοις εἶ) ἡμεῖς δὲ ταῦτα ἐκείνῳ λέγοντες τε καὶ παραχθόντες, τί αἰ φοβοῦμεθα βασιλέα; ἢ τὸ π οἶεταί τις, ὡς ἐκείνος χρέματα ἀναλώσας, ἄλλοι μεγάλους ποῖσται μάλλον, ἢ αἰεὺ δαπνῆς, ἀ ἔγω ἀεὶ εἶ) ταῦτα εἰπαὶ τὰ πεπράσθαι . . . ; εἶεν. τί μὲν ἢ παραχθόμενοι μὲν οἶν * ὅσα ἀποροῦντες, γινώσκουσι, εἰ μὲν βύλασθε πρὸς τὰ χεῖρα λατῶν ἰδόντες, εἰ ὅ βύλασθε πρὸς τὰ χεῖρα γινώσκουσι τὰ παρόντι. τί μὲν ἔστιν; ἀ δ' ἡλον, ὅπ[ε]ι τ' ἴσμε μάχων τινὲς ἐκ δεσφῶν παρατίθουσιν ἡμῖν, ἢ ὑμῖν ἀρεσά. ἴσως ὅ καὶ βυλοῖ μὲν αἰ, ὧν ἐνεκα πρὸ ἐσώσατε ἡμᾶς, ἀ ὀρθῶς ἐπ' ἡμῶν, ὑμῖν ὅτι δεῖξαι.

ἴα ὅ

ἵνα ὅτι ἔσ' συμφορὰ ἐπὶ βραχυποροῦ, εἰσὶ μὲν δὴ
 παρὰ πάντων πόλεων αἱ μὲν τὰ ἡμέτερα, αἱ δὲ
 τὰ ὑμέτερα φρονέουσι, καὶ ἐν ἐκείνῃ πόλει οἱ μὲν
 λακωνίζουσι, οἱ δὲ ἀθηκίζουσι. εἰ οὖν ἡμεῖς φί-
 λους ἡμεῖς, πόθεν αὐτὸ εἰκότως χαλεπὸν τι
 παρὰ δόκησάμεν; καὶ γὰρ δὴ καὶ γὰρ μὲν τίς αὐ-
 τῶν φίλων ὄντων ἰσχυρὸς ἡμεῖς λυπη-
 σαι; καὶ τὰ λακωνία γε μὴν τίς αὐτῶν βλά-
 ψαι τί, ἢ μὴ ὑμῖν βραχυποροῦ ὄντων; ἀλλὰ τὸ μὲν
 τοὶ πόλεμοι αἰεὶ ποιεῖ γίγνον, καὶ ὅτι καὶ ἀλλοῦ,
 πρὸ τῆς βραχυπορίας καὶ ὅτι ἡμεῖς δὲ μὴ νῦν, ἀλλ'
 αὐτὴς ποιεῖ εἰρήνης βραχυποροῦ. τί οὖν δεῖ
 κερδοῦ τὸ χρονον ἀναμύδην, ἕως αὐτὸ πλῆθους
 τῆς κακῶν ἀπέπρωτον μὲν ἔχον, ἢ ἕως τάχιστα,
 ὡρὴν τι ἀνήκεστον κακὸν ἡμεῖς, τὸ εἰρήνην ποιή-
 σαμεν; ἀλλὰ μὲν εἰ ἐκεῖνος ἐργαζέμεθα, οἱ
 πῆρες ἀγωνισαὶ ἡμεῖς, καὶ νενικηκότες ἢ ἢ
 πολλὰ κίς, καὶ δεῖ αὐτὸν ἐχόντες, ἕτω φιλονεικῶσιν,
 ὡς ἴε ἕως ἄρα τῆς παύσεως, ὡρὴν αὐτὴν ἡγήντες
 τὸ ἀσκήσιν καὶ ἀλλοῦσιν. ὅθεν γε τὸ κλυδωνῆς,
 οἱ πῆρες αὐτὸν ἐν τῇ ἀποτύχῳ, καὶ διπλα-
 σίων κλυδωνῶν. ὅρα γὰρ καὶ τὸ βραχυποροῦ πλείους
 ἀπορίας πρὸ τῆς ἀπορίας. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 ὅρα ἴε εἰς μὲν βραχυποροῦ ἀγῶνα μὴ δε ποιεῖ καλα-
 εῖναι, ὡς ἴε πρὸ τῆς λακωνίας, ἢ πρὸ τῆς ἀπορίας
 ἕως ὅτι ἐρρώμεθα καὶ εὐτυχοῦμεν, φίλους δὲ ἡμεῖς
 ἡμεῖς, ἕτω γὰρ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς δι-
 ἡμεῖς ἐπιμείζεις, ἢ τὸ παρῆγοντα χρονον, ἐν τῇ
 ἡμέρῃ ἀναφροῦμεθα. δεῖ αὐτῶν ὅτι τῶν κα-
 λῶς εἰπῆν, ἐψηφίσαντο καὶ οἱ λακωνοὶ, οἱ
 δεῖ καὶ τὸ εἰρήνην, ἐφ' ᾧ τῶν δεῖ καὶ τὸ
 πόλεων δεῖ αὐτῶν, τὰ τε στρατόπεδα δεῖ αὐτῶν καὶ
 τὰ ναυπηγῆ, καὶ τὰ πεζικῆ, τὰς ἴε πόλεως αὐτοῖ-
 μοις εἶναι. εἰ δὲ τίς τῶν αὐτῶν ποιῶν, τὸ μὲν
 βραχυποροῦ βοήθειαν τὸ ἀδικουμένης πόλεως, ὅ
 ἢ μὴ βραχυποροῦ μὴ εἶναι τὸ ὄρκον συμμαχεῖν
 τοῖς ἀδικουμένοις. ὅτι τῶν αὐτῶν μὲν οἱ λα-
 κωνοὶ αὐτῶν καὶ τὸ συμμαχεῖν, ἀδικου-
 νται ὅτι καὶ οἱ συμμαχοὶ καὶ πόλεως ἐκείνοι. ἀπο-
 γραφάμενοι δὲ ἐν τῇ ὁμωμοκίας πόλεως καὶ οἱ
 θεβαῖοι, ὡς ἴε ἡμεῖς πάλιν τῇ ὑπεραίμα οἱ ὡρὴν
 σὺν αὐτῷ ἐκέλευον μεταγράψαν ἀπὸ θεβαίων
 βοιωτῶν ὁμωμοκίας, ὅτι Ἀθηναίους ἀπεκρί-
 νατο, ὅτι μεταγράψαν μὲν ὅθεν, ὡν ὡρὴν
 τὸν ὁμωμοκίας τε καὶ ἀπεγράψαντο. εἰ μὲντοι

μὴ ὅτι πόλεμοι

κακῶς

ἀπορίας

A Iam si utilitatis etiam facienda mentio est, ut
 urbes uniuersae partim nobis, partim vobis
 addictae sunt; & in singulis alij Lacedaemo-
 niorum, Atheniensium alij partibus fauent.
 Itaque si nos ipsi amicitiam ineamus, unde
 tandem quidquam nobis exspectan-
 dum merito sit rei molestae? Nam si vos a-
 mici nobis sitis, quis terra nos possit laede-
 re? quis item mari detrimentum rebus ve-
 stris adtulerit, si nos amicos habeatis? E-
 nim uero semper & oriri, & rursus com-
 poni bella, nemo est qui nesciat: nos ipsi
 si non modo, tamen aliquando pacem ex-
 petemus. Cur igitur id tempus exspecte-
 mus, quo victi malorum multitudine defi-
 ciamus, ac non potius quamaturtime pacem
 faciamus prius, quam malum aliquod im-
 medicabile oriatur? Equidem nec illos lau-
 do, qui quum in certaminibus potiti sunt
 victoria saepius, atque etiam gloriam retu-
 lere, adeo tamen contentioli sunt; ut prius
 non desistant, quam victi, exercitationem
 omnem abiiciant: nec item aleatores, qui-
 bus si unum aliquid ex animi sententia suc-
 cedat, de duplo talos iaciunt. Nam plerof-
 que horum video extremam ad inopiam
 redigi. Quae quum & ipsi perspiciamus, in
 eiusmodi certamen haudquaquam descen-
 damus; ut omnia vel consequi, vel amitte-
 re velimus: quin potius dum vires integrae
 sunt, fortunaque utimur prospera, amici-
 tiam inter nos contrahamus. Ita enim &
 nos vestra opera, & vos nostra longe am-
 pliores, quam superioribus temporibus, in
 Graecia erimus. Posteaquam hi praclare
 disertuisse visi fuissent, etiam Lacedaemo-
 nij decreto sanciant, pacem hanc accipien-
 dam esse condicionibus huiusmodi: Ut
 praefectos suos ex urbibus educerent: ex-
 ercitus tam maritimos, quam terrestres di-
 mitterent: urbes libertate frui sinerent. Si
 quis aliquid aduersus hanc designaret, pos-
 se quemuis urbibus per iniuriam oppressis
 opem ferre, qui quidem velit: si quis autem
 nolit, eum τὸ sacramento ad ferendum ad-
 fectis iniuria suppetias, minime teneri. Se-
 cundum hanc Lacedaemonij tum suo, tum
 fociorum nomine iusiurandum praestite-
 runt: Athenienses autem, eorumque focij,
 singuli suarum rerum publicarum nomine.
 Quumque Thebani etiam inter urbes alias,
 quae sacramentum praestiterant, nomen
 suum professi fuissent: postridie reuersi
 eorum legati petebant, uti mutata scriptu-
 ra, pro Thebanis substitueretur iurasse
 Bceotos. Respondebat iis Agesilaus, nihil
 eorum se mutaturum, quae prius & sacramento confirmassent, & fuissent professi. Quod

Condicione
nes pacis
inita.

Legeo
marginis

Agessilas
Thebanos
excludit e
federe.
Plut. Agessil.
p. 1116.

Plut. Agessil.
p. 1117.

Æquisi-
ma Pro-
thoi senten-
tia explo-
ditur. Plut.
Agessil. p.
1117. 1118.

Inclinatio-
nis potētie
Laconice
initium.

Electio
marginis.

si fœdēris participēs esse nollēt, deleturum se nomen ipsorum acbat, si quidem ita iuberent. Hoc modo ceteris pacem facientibus, quum Thebanorum in causa tantum controuerteretur: arbitrabantur Athenienses, expectandum nunc esse, vt Thebani decumarētur, vti quidē ferebatur. Quin & ipsi Thebani mæsti protinus discedebant. Post hæc deducunt præfidia ex vrbibus Athenienses, ac Iphicratem vna cum classe reuocant, eumque cogunt omnia restituere, quæcumque post sacramento confirmatum Lacedæmone fœdus cepisset. Itidem Lacedæmonij ceteris ex vrbibus præfectos, cum præfidiis, educebant: excepto Cleombroto, qui Phocensium in finibus copiis præerat, & quid faciendum sibi esset, a magistratibus Spartanis quærebat. Heic quum sententiam dixisset Prothous, videri sibi dimittendas esse secundū iurifurandi formulam copias, ac significadum passim ciuitatibus, vt singulæ tantum conferrent in fanum Apollinis, quantum quæque vellet: ac si deinde quis vrbium libertati officeret, rursus excitandos esse socios, quicumque libertatem defendere suis auxiliis cuperent, atque ita ducendum aduersus hostes exercitum: quod existimaret hoc modo tum deos maxime propitios futuros, tum vrbes ipsas haud grauatim ista laturas: auditis iis, cōcilium publicum nugas hominem agere censuit, quod iam a numine agitabatur, vt credi par est: simul Cleombroto denūtiat, minime copias dimitteret, sed quamprimum aduersus Thebanos duceret, ni ciuitatibus libertatem restituerent. Nam is postea, quam pacem esse factam audierat, miserat ad Ephoros interrogatū, quid sibi faciendum esset. Mandant illi, vt Thebanis bellum faceret, nisi ciuitates Bœoticas libertate frui sinerent. Itaque quum animaduertisset, tantum abesse, vt liberatas Bœoti ciuitates esse permitterent, vt non dimissis copiis, † etiam contra Cleombrotum suos in aciem educerent: ita demum in Bœotiam cum exercitu pergit. & qua quidem eum irrupturū e finibus Phocensium in suos Thebani arbitrabantur, non irrupit: sed via montana, eaque improuisa per Thisbas profectus Creusim peruenit, ac vna cū oppido ttiemes Thebanorum XII cepit. Quibus rebus gestis, a mari ascendens ad Leuctra, Thespiensium in finibus, castra locat. Ei castra sua Thebani aduerso in tumulo, non magno ex intervallo, opponunt; quū sociorum copias, ex-

μη βέλονται ἐν τῷ σπονδαῖς εἶ), ἔξοχίφην αὐτῶν εἶφην, εἰ κελεύοιεν. ἔπειτα δ' εἰρήνην τῶν ἀπὸ τῶν πεποιθημένων, πρὸς δὲ θεβαῖς μόνως ἀπιλογίας ἔσσης, οἱ μὲν ἀθηναῖοι ἔπειτα εἶχον τὴν γὰρ μὲν, ὡς νῦν θεβαῖς, δὲ λεγόμενοι, τμηδὲ καὶ ἰδὲ θῆναι μὴ δεκαπυβύσαι, ἐλπὶς εἶναι, αὐτοὶ τε οἱ θεβαῖοι πόρην ὡς ἀθύμους ἔχοντες ἀπῆλθον. ἐκ δὲ τούτου οἱ μὲν ἀθηναῖοι σὺν μή- τας τε φρενας ἐκ τῶν πόλεων ἀπῆραν, καὶ ἰφικράτην καὶ τὰς ναῦς μετεπέμποντο, καὶ ὅσα ἕτερον τ' ἔλαβε μὲν τοῖς ὄρκους τοῖς ἐν λακεδαίμονι ἔλαβον Βηλομόνους, πρὸ τῶν ἡνάγκασθ' ἀποδοῦναι. λακεδαμόνιοι μὲντοι ἐκ μὲν τῶν ἀπὸ πόλεων τῶν τε ἀρμόσας, καὶ τοῖς φρενας τ' ἀπῆραρον Κλεόμωρον δ' ἔχοντα δὲ ἐν φοκδοσι γράττωμα, καὶ ἐφρωτῶντα τὰ οἴκῳ τέλη, τί χρὴ ποιῆναι. ἐφρωτῶντα τὰ οἴκῳ τέλη, τί χρὴ ποιῆναι. * Γερθὸς λέξαιτος, ὅτι αὐτῶν δοκίμη δ' ἀλεύσαι τὰς δὲ γράττωμα καὶ τῶν ὄρκους, καὶ πρὸς αὐτῶν γίλαι τὰς τὴν πόλεσι συμβαλέσθαι εἰς τὴν ναὸν τῆς Ἀπόλλωνος, ὅποσον βέλονται ἐκείτη πόλις, ἐπέτα εἰ μή τις ἐὼν ἀυτομόως τὰς πόλεις εἶ), C τότε πάλιν πρὸς ἀκαλέσαντας [τοῖς συμμάχοις*, ὅσοι τῇ αὐτονομίᾳ βέλονται βοηθῆναι, ἀπὸ τῆς ἐναντιομίας (ἔπειτα γὰρ αὐτῶν οἴεσθαι τῶν τε θεῶν ἀμυδρῶν εἶ), καὶ τὰς πόλεις ἡμῶν αὐτῶν ἀφῆσθαι) ἢ δὲ ἐκ κλησίου ἀκίστατα ταῦτα, ἐκείνον μὲν φλυαφῆν ἡγήσατο (ἢ δὲ γὰρ, ὡς εἶοικε, δὲ δαμόνιον ἡγῆν) ἐπέεσθαι δὲ τῶν Κλεομωρότων μὴ ἀκαλέσθαι τὸ γράττωμα, ἀλλ' ἀθῆναι ἀπὸ τῆς ἐναντιομίας, εἰ μὴ ἀυτομόως ἀφῆσθαι τὰς πόλεις. τὸ δὲ Κλεομωρότος, ὅτι οἱ δὲ Κλεομωρότος τ' εἰρήνην γρηθημῶν, πέμψας πρὸς τοῖς ἐφόροις, ἡρώτα τί χρὴ ποιῆναι; οἱ δὲ ἐκέλευον αὐτὸν γράττωμα ἔπειτα τοῖς θεβαῖς, εἰ μὴ ἀφῆσθαι τὰς βωιωτίας πόλεις ἀυτομόως. ἐπεὶ ἔν ἡσθετο ἔχ' ὅπως τὰς πόλεις ἀφῆσθαι, ἀλλ' ἔδδ' ὅ γράττωμα ἀκαλέσαντας, ὡς τὰ αὐτεπάτηντο πρὸς ἀυτοῖς, ἔπειτα δὲ ἀπὸ τῶν γράττωμα εἰς τὴν βωιωτίαν καὶ ἢ μὲν οἱ θεβαῖοι ἐμβόλην αὐτῶν ἐκ τῶν φωκέων πρὸς ἐδωκων, καὶ ἐπὶ τῶν πινι ἐφύλαττον, ὅτι ἐμβόλην ἀφῆσθαι ὅρην αὐτῶν καὶ ἀπρὸς δόκητον πορθέσθαι, ἀφῆσθαι εἰς κρῶσιν, καὶ ὅ τῶν χρος ἀπὸ καὶ τῶν τῶν θεβαίων δώδεκα λαμβάνει. ταῦτα δὲ ποιήσας, καὶ ἀναβάς ἀπὸ τῆς γαλατίας, ἐστρατοπεδούσατο ἐν λαυκείῳ, τῆς τεσσπικῆς. οἱ δὲ θεβαῖοι ἐστρατοπεδούσαντο ἐπὶ τῶν ἀπυρτικῶν ἄσφω, ἔπολυ ἀκαλέσαντας, ἔδδ' εἰσ ἔχοντες

ἔχοντες συμμάχοις, ἀλλ' ἢ τὸς βοιωτοῖς. ἔνθα δὴ τὰ Κλεομβρότου οἱ μὲν φίλοι παρσιόντες, ἔλεγον ὡς Κλεομβρότε, εἰ ἀφῆσθαι τὸς θεβαίους ἀπὸ μάχης, κινδυνώσθαι ὑπὸ τῷ πόλεως τὰ ἔργα παθεῖν. ἀγαμνηθήσονται γὰρ σου, καὶ ὅτι εἰς κωὸς κεφαλὰς ἀφικόμενος ὁ δὲν τῷ ἔργῳ τῶν θεβαίων ἐδήσασαι, καὶ ὅτι ὑπερον φρασίῳν, ἀπεκράδης τῷ ἐμβολῆς, Ἀρησιλάου ἀεὶ ἐμβάλλοντος, ἀπὸ τῶν κιθαρωίνος, εἰ ἄρ' οὖν ἢ σαυτὸν κήδη, ἢ τῷ πατρὶδος ἔπιθυμῆς, ἀκτεῖον ἔπι τὸς ἀνδρας, οἱ μὲν φίλοι τοιαῦτα ἔλεγον, οἱ δὲ ἐναντίοι νῦν δὴ ἔφασαν, δηλώσθαι ὅτι ἀνὴρ, εἰ τὰ ὄντι κήδεταί τῷ θεβαίων, ὡς ἄρ' λέγει. ὁ μὲν δὲ Κλεομβρότος ταῦτα ἀκέρων παρωξύνετο παρὸς τὸ μάχην σιωπάειν. τῶν δὲ αὐτῶν θεβαίων οἱ παρσιῶτες ἐλογίζοντο, ὡς εἰ μὴ μάχοιντο, ἀποστήσονται μὲν αἱ παρσιοικίδες αὐτῶν πόλεως, αὐτοὶ δὲ ἢ πολιορκήσονται. εἰ δὲ μὴ ἔξοι ὁ δῆμος ὁ θεβαίων τὰ πειθήδαι, ὅτι κινδυνώσονται καὶ ἡ πόλις αὐτοῖς ἐναντία ἰστέαζ. αἴτε δὲ καὶ πεφύργητες παρὰ δὲν πολλοὶ αὐτῶν, ἐλογίζοντο κρῖσται εἶ) μαχομένους ἀποθήσονται, ἢ πάλιν φύγαν. παρὸς δὲ τούτοις παρὰ ἄρρωτε μὲν πᾶσι καὶ ὁ χρῆσιμος ὁ λεγόμενος, ὡς δέοι ἐπὶ λακεδαίμονις ἢ τῆσιν ἵνα, ἔνθα δὲ τῶν παρσιῶν ἰὼ μῆμα, αἱ λέγονται ἀπὸ τῶν βιαοθῶν ὑπὸ λακεδαίμονιων ἵνα, ἀποκρίσται εἰ αὐτῶν, καὶ ἐχόμενοι δὲ τὸ τὸ μῆμα οἱ θεβαῖοι παρὰ τὴ μάχης, ἀπὸ τῶν λεποῖν ἐκ τῶν πόλεως αὐτοῖς, ὡς οἱ τε νεώτεροι αὐτοῖς αἰετῶντο, αἱ τε ἱέρειαι λέγονται, ὡς ἵκην οἱ θεοὶ φαίνονται. ἐκ δὲ τῶν Ἡρακλείδων καὶ τὰ ὄπλα ἔφαθ' ἀφανῆ εἶ), ὡς τῶν Ἡρακλείδων εἰς τὴ μάχην ἐξωρημένους, οἱ μὲν δὲ πινεὺς λέγονται, ὡς ταῦτα πᾶν τεχνάσμαθ' αὐτῶν παρσιῶτων, εἰς δὲ οὖν τὴ μάχην πᾶν τὰ ἐναντία τοῖς μὲν λακεδαίμονις ἐγίγνετο, τοῖς δὲ πᾶν καὶ ὑπὸ τῷ τύχης κενωροῦτο. ἰὼ μὲν γὰρ μετ' ἄριστον τῶν Κλεομβρότων ἢ τελευταία βελὴ παρὸς τὴ μάχης, ἐν δὲ τῇ μεσημβρίᾳ ὑποπνόντων, καὶ τὸν οἶνον παρωξύναι τι αὐτῶν τὸς ἔλεγετο. ἐπεὶ δὲ ὡπλίζοντο ἐκείτεροι, καὶ παρὰ δὲ ἵδον [ἡδὴ * ἰὼ, ὅτι ἡ μάχην ἔσσιτο, παρὰ τὸν μὲν ἀπὸ τῶν ὠρημένων ἐκ τῶν βοιωτῶν φρασίματος τῶν πᾶν ἀπορᾶν παρεσκευασμένων, primum excedere de Bœotorum exercitu incipiunt ij, qui forū rerum venaliū parauerāt,

A tra Bœoticas, omnino nullas haberēt. Heic quum ad Cleombrotū amici accessissent: Si Thebanos, inquit, hinc non commisso prælio, Cleombrote, discedere passus fueris: periculum erit, ne te extremo patria supplicio multet. Repetent enim hoc quæque memoria, non vastatos abs te Thebanorum fuisse fines id temporis, quum ad Cynoscephalas venisses: & quod deinceps suscepta aduersus eos expeditione, prohibitus aditu fueris, Agefilao semper in eorum fines per Cithæronem irrumpente. Quapropter si tua tibi curæ est incolumitas, si patriæ videndæ desiderio tangeris: in hostem modo tibi pergendum erit. Huiusmodi amicorum erat oratio. Qui autem a Cleombroto diffidebant: Nunc ostendet, aiebant, Thebanisne reuera faueat, uti perhibetur. Hæc quum Cleombrotus audiret, ad committendam pugnam iritabatur. Contra, Thebani quoque proceres ratiocinabantur, si prælio nõ decernerent, ab ipsorum fide discessura finitima oppida, sequituramque Thebarum obsidionem. Iam si cõmeatum populus Thebanus nullum habiturus esset, periculum fore, ne ipsa sit eis vrbs etiam aduersatura. Quamobrem colligebant secum, ut qui plerique antehac exsulassent; fatius esse, pugnâdo mortem oppetere, quam rursus in exsilium eiici. Præterea non nihil eis addebat animi quoddam oraculum, quo ferebatur, eo loci Lacedæmonios cladem perpessuros; quo virginum illarum monumentum esset, quæ ob illatum sibi vituprium a Lacedæmoniis quibusdam, se ipsas interemisse perhibetur. Atque hoc ipsum monumentum ante pugnam Thebani ornabant. Et nuntiabatur iisdem e ciuitate, fana vniuersa sponte sua se aperuisse; ipsaque sacerdotes dicere, portendi victoriam diuinitus. Ferebatur etiam, de Hercules fano arma euauisse; quasi ad prælium Hercules profectus esset. A nonnullis tamen proditur, reipublicæ præfectorum hæc omnia fuisse commenta. Lacedæmoniis autem aduersa ad hoc prælium accidisse omnia constat, quum quæ a Thebanis fierent, præclare fortuna verteret omnia. Nam Cleombrotus a prandio de pugna postremum deliberabat. Et quia largius in meridie biberant, ferebatur etiam ipsos a vino fuisse non nihil incitatos. Posteaquam utriusque armis se munirent, iamque cuius pateret, cõmittendam esse pugnam:

Importūnum Cleombroti amicorum consilium.

De hoc oraculo, monumento, totaque historia, consule Pausania commentarium Bœoticum. p. 292, 43.

Prodigia Leucitricæ pugnam præcedunt. Plut. Ag. 16. p. 117.

Quæ multis partibus potior fuerit Thebanorum condicio.

ὅτι

δ

ἔλεγε

itemque nonnulli calones & alij, qui pugnare nolebant. Tum vero itinere flexo circumeuntes Hieronis stipendarij cum Phocensium cetratis, ac quibusdam Heracliensibus, Phlasiisq; equitibus: discedentes adoriuntur, & ad suos reuerti cogunt, fugientes ad ipsa Bœotorum vsque castra persequuti. Quapropter Bœotorum exercitus ab ipsis hostibus longe redditus est tum amplior, tum numerosior, quam prius. Deinde Lacedæmonij, quod locus inter vtrâsq; copias interiectus campestris esset, equites prima in acie ante phalangem collocabât, quibus equites itidem suos Thebani opponebant. Erant autem equestres Thebanorû copix partim propter gestum aduersus Orchomenios, partim aduersus Thespienses bellum exercitata: quû id temporis Lacedæmoniorum equitatus ignauissimus esset. Nam equos opulentissimus quisque alebat, quotiesq; delectus haberentur, veniebat is, qui militiae destinatus erat; acceptoque tum equo, tum armis, qualiacumque tandem suppeditarentur, in expeditionem subito properabat. Præterea milites equis erant impositi, qui & corporibus essent maxime imbecillis, & gloriæ cupiditate non admodû ducerentur. Atque huiusmodi tunc erat vtriusq; partis equitatus. Ceterû perhibebatur, Lacedæmonios phalangé manipulis in ternos explicatis duxisse: quo fiebat, vt ipsorû acies tantum milites XII esset defa. Thebani contra, sic aciem suam densauerant; vt in latitudine non pauciores Lscutatis essent. Nam ratiocinabatur futurum, vt illa hostilis aciei parte victa, quæ circum regem esset, reliqui facile superarentur.

Clades Lacedæmoniorum ad Leuctra.

Posteaquam mouere Cleombrotus in hostem cepisset, primum etiam ante, quam ipsius copix sensissent, eû aduersus hostem ducere, iam conflixerant equites; inq; hoc cõflictu Lacedæmoniorum equitatus cito succubuerat. Itaq; is fugiens, in suos grauis armaturæ pedites irruerat. Præterea Thebanæ cohortes in eisdem impressiõnem faciebant. Nihilominus copias Cleombroti ab initio superiores in pugna fuisse, vel de hoc aliquis argumento certo animaduertere possit. Non enim tollere Cleombrotum, viuumque deportare extra aciem potuissent; si non id temporis ij, qui ante ipsum dimicabant, superiores existissent. At posteaquam & ipse, & Dino

† Consulê Notas.

Polemarchus, & Sphodrias, vnus ex illis, qui † publico tabernaculo vtebantur, eiusque filius Cleonymus cecidissent: & equites cû iis, qui Polemarchi comites adpellantur,

Plut. Agefil. p. 118.

Αὐτὸν σκῆλοφόρων πινῶν, καὶ τῶν ἐβυλαμῶν μάχῃσιν, ὡς εἰδόντες κύκλῳ οἴτε μὲν τῶν Ἰέρωνος μάχῃσιν, καὶ οἱ τῶν Φωκέων πελτασταί, καὶ τῶν ἰωπέων ἠεὶ κλέωται καὶ φιλιάσοι, ὅτι τῶν ἰωπέων τοῖς ἀπῆσιν, ἐπέσρεψαν τε αὐτοῖς, καὶ κλέωται ἔσαν πρὸς τὸν ἐρατὸν πεδὸν τῶν βιοιωτῶν. ὡς ἴε πολὺ μὲν ἐποίησαν μείζον ἴε καὶ ἀθροώτερον, ἢ πρὸς τὸν τῶν βιοιωτῶν ἐράτευμα. ἐπὶ τῷ δὲ αὐτῷ καὶ πεδίῳ ὄντος τῷ μεταξὺ, ὡς ἔταξαι ἰο μὲν τῶν αὐτῶν Φηλαγῶσι οἱ λακεδαίμονιοι τοῖς ἰωπέας, αὐτὰ ἐξάντο δὲ αὐτοῖς καὶ οἱ θεβαῖοι τῶν αὐτῶν. καὶ τῷ δὲ μὲν τῶν θεβαίων ἰππικὸν μέμελετηκὸς, ἀφ᾽ ἑαυτῶν πρὸς ὄρχομενοὺς πόλεμον, καὶ εἰς τὸ πρὸς θεσπίεας τοῖς δὲ λακεδαίμονιοις κατ᾽ ἐκεῖνον τὸ χρόνον πενήτητον καὶ τῶν ἰππικῶν ἐξέφερον μὲν γὰρ τῶν ἰπποῦσι οἱ πλεσιώτατοι. ἐπεὶ δὲ φερούσα φαιθήνη, τότε ἦκεν ὁ στυλισταγμένος λαβὼν δὲ αὐτῶν ἰππων καὶ ὀπλα, ὅποια δοίη αὐτῷ, ἐκ τῶν ἀρμαστῶν αὐτῶν ἐστρατεύετο. τῷ δὲ αὐτῶν οἱ τοῖς σώμασιν

ἀδυνατώτατοι καὶ ἠκιστα φιλόημοι ὅτι τῶν ἰππων ἦσαν. τοῖς δὲ οὖν τῶν ἰππικῶν ἐκατέρων καὶ τῶν φάλαγγος τῶν μὲν λακεδαίμονιοις ἐφασαν εἰς τοὺς πλεῖστον ἐννομοίαι ἀγῆν. τῶν δὲ συμβαίνῃν αὐτοῖς ἐπὶ πλεον, ἢ εἰς δώδεκα τὸ βάθος. οἱ δὲ θεβαῖοι οὐκ ἐλάττηον ἢ ὅτι πενήτητον τῶν ἀσπίδων στυλισταγμένοι ἦσαν, λογίζόμενοι ὡς εἰ νικήσαν τὸ πρὸς τὴν βασιλέα, ὁ ἄλλο πλεῖστον ἀχίρωτον ἔσοιτο. ἐπεὶ δὲ ἦρξατο ἀγῆν ὁ Κλεόμβροτος πρὸς τοῖς πολεμίοις, πρῶτον

μὲν πρὸν καὶ ἀσπίδα τῷ μετ᾽ αὐτῶν ἐστρατεύετο, ὅτι ἦρξατο, καὶ δὴ οἱ ἰπποῦσι στυλισταγμένους, καὶ τῶν ἰππικῶν οἱ τῶν λακεδαίμονιων φέρωντες δὲ τὸ ἐνεπεπρωμένους τοῖς αὐτῶν ὀπλίταις. ἐπὶ καὶ ἐπέβαλλον οἱ τῶν θεβαίων λόχοι. ὁμοῦ δὲ, ὡς οἱ μὲν πρὸς τὸν Κλεόμβροτον τὸ πρῶτον ἐκείτω τῇ μάχῃ, σαφῶς τότε τεκμηρίω γνώη τις αἰ. ἔγὰρ ἀν᾽ ἡδύωντο αὐτὸν ἀνελέα, καὶ ζῆντα ἀπενεκέην, εἰ μὴ οἱ πρὸ αὐτῶν μάχῃ οἱ ἐπέκαστο ἔνεκεν τῶν ἰπποῦσι.

Ἐν τῷ. ἐπεὶ μὲν οὖν ἀπέθανε, Δείνων τε ὁ πλεῖστος, καὶ Σφωδρίας τῶν πρὸς δημοσίαν, καὶ Κλεώνυμος ὁ υἱὸς αὐτῶν καὶ οἱ μὲν τῶν ἰπποῦσι, καὶ ἰπποῖσι οἱ συμφορῆς τῶν πολεμῶν καὶ κλέωται, οἴτε

οἴτε

οἱ τε ἄλλοι, ἅπασαν τὴν ὄχλου ὠθοῦντες, ἀνέχοντες
 ῥῆνοι δὲ τῆς ἑσπέρου ὄντες τῆς λακεδαίμων-
 νίων, ὡς ἐώραν δὲ δειλὸν ὠθοῦντες, ἐπέκλιαν
 ἄμφω δὲ πολλὰν τε θνητῶν, καὶ ἡσθητῶν, ἐπεὶ
 δὲ βῆσθε τὴν τὰ φρον, ἢ τὰς ἑσπέρου πέδου ἔτυχε
 ἕστα ἀνδρῶν, ἔθεντο τὰ ὄπλα καὶ χεῖρας, ἔνθεν ὠρ-
 μιλοῦσθε. (ὡς μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου, ἀλλὰ
 τὰς ὄρηάς μᾶλλον τὴν ἑσπέρου πέδον) ἔκ δὲ
 τούτου ἦσαν μὲν τινες τῆς λακεδαίμωνίων, οἱ ἀ-
 φόρητον τὴν συμφορὰν ἡγοῦντο, τὸ ἴσθμιον
 ἔφαθ' ἡγεῖσθαι καὶ λυφὴν ἰσθμίου τοῖς πολέμοις, B
 τὸς ἰε νεκρῶν μὴ ἔσσαν ὄντες, διὰ δὲ μά-
 χης πρὸς τὴν ἀναρῆσθαι. οἱ δὲ πολέμοι, ὁ-
 ρῶντες μὲν τὴν συμπτῶν λακεδαίμωνίων τε-
 θνητῶν ἐπὶ χεῖρας, ὁρῶντες δὲ αὐτῶν ἄσπαρ-
 ρα τῶν ὄντων τῆς ἐκείων ἐπιταχῶν τε θνητῶν
 τῶν ἰε βαρῶν, ἀσπασίμοι δὲ τῶν συμμά-
 χους πρὸς μὲν ἀθύρῳ ἔχοντες τὸς δὲ μά-
 χης ἐστὶ οἱ αὐτῶν ὅσοι ἀσπασίμοι τῶν γε-
 γνημῶν, συλλέξαντες τοῖς ἐπιταχῶν τῶν
 ἐβουλεύοντο, τὴν χεῖρ ποιῆν. ἐπεὶ δὲ πᾶσι ἐδόκει
 ἔσσαν ὄντες τοῖς νεκρῶν ἀναρῆσθαι, ἔτω δὲ ἢ
 ἔπεμψαν κήρυκα τῶν ἑσπέρων. οἱ μὲν οὖν θη-
 βῶσι μὲν ταῦτα καὶ ἔσσαν ἔσσαν, καὶ τὸς
 νεκρῶν ἔσσαν ἀπέδσαν. ἡμοῦ μὲν δὲ
 τῶν τῶν, ὁ μὲν εἰς τὴν λακεδαίμονα ἀφελῶν δὲ
 πάθος ἀφικῆσθαι, ἡμοῦ παιδιῶν ἰε οὐσῶν τῆς
 τελευτῆς, καὶ τῶν ἀφικῶν χεῖρ ἐνδον ὄντος.
 οἱ δὲ ἔφοροι ἐπεὶ ἦκουσαν δὲ πάθος, ἐλυποῦ-
 ῶτο μὲν, ὡς τῶν οἰσθαι ἀνάσκει. τὸ μὲν οὖν χεῖρ ἐκ
 ἐξήγαγον, ἀλλὰ ἐξήγαγον ἑαίν. καὶ τὰ μὲν
 ὄνομα τῶν τῶν οἰκείων ἐκείνου τῶν θνητῶ-
 νων ἀπέδσαν. τῶν τῶν δὲ τῶν γυναιξὶ μὴ ποιῆν
 κραυγῶν, ἀλλὰ σιγῆ δὲ πάθος φέρειν. τῆ δὲ ὑπε-
 ράμα ἡ ὄραν, ὡν μὲν ἐτέθσαν οἱ τῶν ἡκον-
 τες, λιπαροὶ καὶ φαιδρῶν ἐν τῶν φανερῶ ἀναρῆ-
 φοῦντες ὡν δὲ ζῶντες ἡγεῖσθαι ἦσαν, ὁλίγους
 ἀνείδεις, τῶν τῶν σκυθρῶν καὶ λαπίδων τῶν
 τοῖς τῶν. ἔκ δὲ τῶν τῶν φανερῶ μὲν ἔφανον οἱ ἔφο-
 ροι τῶν ἑσπέρων ἰσθμίου, μέγρι τῶν τε
 τῶν τῶν ἀφ' ἡθῶν ἐξέπεμπον δὲ καὶ ἀπὸ τῶν
 ἐξ ὁμοῦ μὲν τῶν αὐτῶν ἡλικίας (δὲ τῶν τῶν
 ὄθεν εἰς τῶν φαιδρῶν μέγρι τῶν πείρῶ καὶ βίακον-
 τα ἀφ' ἡθῶν ἐσπασίμοι) καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τῶν
 ποτε κατακλιθεῖσθαι ἀκλεῖσθαι ἐκέλευον. ὁ μὲν
 οὖν Ἀγησίλαος ἔκ τῶν ἀσπασίμων οὐπω ἴσθμην

At idemque ceteri ab hominum turba im-
 pulsi pedem retulissent: alij, Lacedæmonij,
 qui læuo erant in latere, premi cornu dex-
 trum cōspicati, & ipsi loco cederent: mul-
 tis denique percutibus, quum victi fossa,
 quæ ante ipsorum castra erat, superata, in
 armis eo loco constitissent, vnde progressi
 fuerant: (& habebant loco non admodum
 plano castra, sed potius nonnihil accliu)
 tum vero nonnulli ex Lacedæmonis erat,
 qui non ferendam hanc cladem arbitra-
 rentur, ideoque dicerent haudquaquam
 permittendum hosti, vt tropæum statue-
 ret, tollendaque mortuorum cadauera nō
 per indutias, sed commissō cum hostibus
 prælio. Verum polemarchi, quod ex vni-
 uersis Lacedæmonis prope cio occubuis-
 se cernerent, atque etiam de rocc Sparta-
 nis (tot enim istic fuerant) cccc periisse:
 præterea socios omnes animaduertent
 minime ad pugnandū alacres esse, ac non-
 nullos ex eis id, quod accidisset, haud gra-
 uatim ferre: collectis hominibus maxime
 idoneis, quid agendum esset, deliberabāt.
 Posteaquā omnes censuissent, interfecto-
 rum cadauera per indutias esse tollēda: ca-
 duceatorem mittunt, qui de indutiis age-
 ret. Secundum hæc Thebani tropæum ex-
 citant, ac per indutias mortuos reddunt.
 His actis, venit Lacedæmonem cladis nū-
 tius, idq; die vltimo ludorum, qui a nudis
 exhibebantur, quum iam chorus virilis in-
 gressus esset. Ephori de clade certiores red-
 diti, erant illi quidem in mærore, idq; ne-
 cessario, mea sane sententia: non tamen
 chororum exire iubebāt, sed peragendi mu-
 neris copiam faciebant. Deinde nomina
 interfectorum propinquis tradunt, simul-
 que mulieribus edicunt, ne clamorem tol-
 lerent, sed tacite calamitatem hæc ferrent.
 Postridie cernere erat illos, quorum pro-
 pinqui occubuerāt, nitidos ac lætos in pu-
 blico versari: quorum autem cognati su-
 perstitis esse nuntiati fuerant, per paucos
 vidisses, eosque vultu tristi ac deiecto ob-
 ambulantes. Secundum ea delectus Epho-
 ri reliquarum cohortium habebant, vsque
 ad illos, qui annum a pubertate xl. exce-
 serant. Præterea quosdam mittebant eius-
 dem ætatis ex iis etiam cohortibus, quas
 domi non habebant. Nam ante prælium
 hoc, suos aduersus Phocenses militatum
 miserant omnes, quotquot annos xxxv
 a pubertate exegerant. Iussi denique sunt
 & illi militatum ire, qui vt magistra-
 tus quosdam obirent, domi relictī fuerant.
 Necdum adhuc Agefilatus conualuerat.

Lacedæmo-
 niarū ma-
 gnanimi-
 tas. Plut.
 Hæc sibi p.
 118. 119.

118. 119.

Archidamus Agesi-
lai filius,
copiis præ-
ficiatur.

Quapropter Archidamum eius filium re-
publica suis copiis præfecit. Ei se perlu-
beter hac in expeditione Tegeatæ adiun-
gebant, quod adhuc ij, qui Stafippo duce
Lacedæmoniis fauebāt, superstites essent,
neque parum in republica sua possent. Iti-
dem Mantinei validis cum copiis, de vicis
ipforum collectis, hac in expeditione se-
quebantur; quod ab optimatibus regeren-
tur. Præterea Corinthij, Sicyonij, Phliasij,
Achæi alacriter admodum sequebantur,
alii etiam ciuitatibus milites suos mitten-
tibus. Triremes quoque tum a Lacedæ-
moniis ipsis, tum Corinthiis instruebantur;
simulque Sicyonij rogabantur, vt & ip-
si quasdam instruerent, quibus Lacedæ-
monij copias suas transportare cogitabāt.
Hinc Archidamus exa de traiciendo ex-
ercitu consulebat. Thebani vero statim a
pugna nuntium coronatum Athenas mit-
tunt, perque hunc tum victoriæ magnitu-
dinem exponunt, tum ad ferendum opem
Athenienses hortabantur. Aiebant enim,
posse modo a Lacedæmoniis exigere pœnas
eorum omnium nomine, quæ aduersus ip-
sos designassent. Forte tū Senatus Athe-
niensis in arce sedebat. Is quum de re tota
certior factus esset, perquam grauiter mo-
lestaque casum hunc ferebat, id quod ab
omnibus animaduerti poterat. Quippe
nec vt hospitē excipiebāt hunc nuntium,
& de auxiliis respondebant omnino nihil.
Itaque quum nuntius Athenis hoc modo
rediisset, magna cum festinatione Theba-
ni ad Iasonem, quem habebant socium,
mittunt: eumque cohortantur, vti opem ip-
sis ferret. Nam secum ipsi, quo res euasura
esset, dispiciebant. Is confestim expediri
tiresmes iubet, quasi mari laturus eis esset
suppetias. Interim ipse sumtis secum mer-
cenariis copiis, & equestribus, quas alebat,
tametsi Phocæses bellum implacabile ad-
uersus ipsum gererent: terrestri tamen iu-
nere in Bœotiam profectus est, citius qui-
busdam in vrribus visus, quam quo per-
geret nuntiatum esset. Idem prius, quam
colligi copię vndecumque possent, procul
euaserat: qua quidem re declarabat, sæpe-
numero ea, quæ geri debeāt, celeritate fa-
cilius, quā vi perfici. Posteaquam in Bœo-
tiam venisset, ac Thebani tēpus oblatum
esse dicerent idoneum, quo Iason de supe-
riori loco mercenario cum milite; ipsi ex
aduerso Lacedæmonios inuaderent: ab
hoc eos ille instituto auertit, quum mōneret, re
præclare gesta non operæpretium esse, vt
in id periculum se rursus conicerent, quo vel
maiora perpetrarent; vel victoriam, quam
adepti essent, amitterēt: An nō videtis, inquit, vos
etiam eo tempore victoria potitos esse,

Athenien-
sium erga
Lacedæmo-
nios com-
miseratio.

Iasonis
Thebali
celeritas.

Iasonis
prudētia.

Αἱ δὲ πόλεις, Αρχίδαμον τὸ ἕν ἄντι ἐκέλευεν ἡ-
γεῖσθαι. πρῶτος δὲ αὐτῶν σιωεστράδων-
το τεγεᾶται. ἐπὶ γὰρ ἔζων οἱ παρὰ Στάσιππον
λακωνίζοντες, καὶ οὐκ ἐλάχιστον διωάμενοι ἐν
τῇ πόλει. ἑρρωμένως δὲ καὶ οἱ μαρτυρῶντες ἐκ τῶν κω-
μῶν σιωεστράδωντο. ἀριστοκράτῳ δὲ ἐ-
τύχοντο, καὶ κρείντοιοι, καὶ σικυώνιοι, καὶ φλιά-
σιοι, καὶ ἀχαιοὶ μάλα πρῶτος ἠελοῦσθαι,
καὶ δι᾽ αὐτὴν πόλιν ἐξέπεμπον στρατιώτας. ἐπλή-
ρην δὲ καὶ τελερῶν αὐτοῖς τοῖς λακεδαίμονιοι, καὶ οἱ
B καὶ κρείντοιοι, καὶ ἐδέοντο καὶ τῶν σικυώνων συμ-
πληρῶν, ἐφ' ἃν διανοοῦντο τὸ φράττωμα δε-
κεβάσθαι. καὶ οὐ μὴν δὴ Αρχίδαμος εἴθετο ὅτι τῇ
δεκάσθαι. οἱ δὲ θεβαῖοι θύβεις μὲν τὸ μάχην ἐ-
πεμψαν εἰς ἀθλίνας ἀχέρον ἐσεφαιωμένον,
καὶ ἅμα μὴν τὴν νίκης τὸ μέγεθος ἐφραζον, ἅμα
δὲ βοηθῆν ἐκέλευον λέγοντες, ὡς νῦν εἴρη λα-
κεδαίμονίας πύργων, ἃν ἐπεποιήκεσαν αὐτοῖς,
ἡμωσθαῖ. τὸ δὲ ἀθλιναίων ἢ βελή ἐτύχου-
σεν ἐν ἀκροπόλει καὶ τῇ πόλει. ἐπεὶ δὲ ἤκουσαν τὸ
C γενημένον, ὅτι μὴ σφόδρα ἰσχυρῶς, πᾶσι
δὴλον ἐγένετο. ἔτε γὰρ ὅτι ξένια τὸ κήρυκα τὸ
δέξαντο, παρὲς τε τὴν βοηθείας εἰδὲν ἀπεκρίναντο.
καὶ ἀθλιναίων μὴ ἔτασ ἀπῆλθεν ὁ κήρυξ. πρὸς
μὴτοι ἰάσωνα σύμμαχον ὄντα ἐπέμπον αου-
δῆ οἱ θεβαῖοι, κελδόντες βοηθῆν, διαλογίζο-
μενοι πῆ δὲ μέλλον ἀποβῆσθαι. ὁ δὲ θύβεις βι-
ήρως μὴ ἐπλήρως ὡς βοηθήσων καὶ τὰ λατῆαι,
συλλαβῶν δὲ τὸ, ἵε ξενικὸν καὶ τὸς παρὲς αὐτὸν ἱπ-
πῶν, καὶ τῶν ἀκρυκτῶν πολέμων τῶν φωκέων
D χρωμένων, περὶ δὲ διεπορεύθη εἰς τὴν βοιωτίαν,
ἐν πολλαῖς τῶν πόλεων πρῶτος ὄφθεις, ἢ
ἀφελθεῖς τὸ πρῶτον πορεύσει. πρὶν * δὲ συλλεγε-
* ὅτι συλλ-
αἱ τὴν πόλιν ἀχέρον, ἔφρανε πρῶτος ἡγεμόνος, λέ-
δῆλον ποιῶν, ὅτι πολλαχόθεν τὰ γὰρ μάλλον τὴν
βίας διαφρατῆται τὰ δεόντα. ἐπεὶ δὲ ἀφί-
κετο εἰς τὴν βοιωτίαν, λεγόντων τῶν θεβαίων,
ὡς καὶ εἴη ὅτι τῆσδε τοῖς λακεδαίμονιοις,
αἰῶθεν μὴ ἐκείνοι σὺν τῶν ξενικῶν, σφᾶς δὲ
ἀντιπρῶτος, ἀπερῆσαι αὐτοῖς ὁ ἰάσων δι-
E δάσκων, ὡς καὶ τοῦ ἔργου γενημένου οὐκ ἀ-
ξίον αὐτοῖς εἶη διακινδυνώσασθαι, ὡς ἴε ἢ ἐπιμεί-
ζω καὶ ἀφρατῆσαι, ἢ φερηθῆναι καὶ τὴν γενη-
μένην νίκης. ἔχοντες ἔφρα, ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐπεὶ
ἐν αἰά-

καὶ οἱ
ἐδέοντο

ἐκάλει

ὅτι
ἐν συλλ-

ἐν αἰάτῃ ἐγχεάτε, ἐκράτησαίτε, οἷα δ' ἐν χεῖρ
 καὶ λακεδαίμονίους ἀν, εἰ αἰάτῃ κέροντο ἐκ χεῖ
 δ' ἔτι ζῆν, ἀπονοηθέντας ἀμαχέας, καὶ ὁ θεός
 ὅ, ὡς εἴκει, πολλάκις χαίρει τοῖς μὲν μικροῖς,
 μεγάλους ποιεῖ τοῖς ὁ μεγάλους, μικροῖς. τὸς
 μὲν ἐν θεαίους τοιαῦτα λέγων ἀπέβρεπε ὁ ἀρε
 κινδυνώδην. τοῖς δ' αὖ λακεδαίμονίους ἐδίδα
 σκεν, ὅτι μὲν εἴη ἡσθημῶν φράτευμα, ὅτι ὁ νει
 κηχός, εἰ δ' ὅτι λαθέα, ἔφη, βέλεα δ' ὁ γέ
 νημῶν πάρος, ἡ συμβελλῶ αἰαπαυσάμε
 νος, καὶ μείζους γε γημημῶν, τοῖς ἀπτήτοις ἔπος
 εἰς μάχην ἵεκα. ὅν δ' ἔφη, ὅτι ἴτε, ὅτι καὶ ἡ συμ
 μάχων ὑμῖν εἰσιν, οἱ ἀφ' ἀλέγρονται πρὸς φίλους
 τοῖς πολεμίοις, διὰ ἐκ πρῶτος ἔπος ἀσπιδάς
 πρὸς αὐτὸ λαβῆν. ταῦτα δ' ἔφη, ἐγὼ πρὸς ἡ
 μῶν, σῶσαι ὑμᾶς βεβλήμ, ἀφ' ἡ τ' ἡ πα
 ἔτος φίλοι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀφ' ὁ πρὸς ἐξέρχον ὑ
 μῶν ἔλεγε μὲν ἐν τοιαῦτα, ἔφρατε δ' ἴσως, ὅ
 πως ἀφ' ὁ φροσι καὶ ἔτοι ἀπὸ ἡλίου ὄντες, ἀμφοτέ
 ροι ἐκείνους δέοντο. οἱ μὲν τοῖ λακεδαίμονιοι ἀ
 κέσσαντες αὐτῶ, πρὸς ἡ πρὸς τ' ἀσπιδῶν ἐκέ
 λθον. ἐπεὶ δ' ἀπτήγη, ὅτι εἴη αἰ ἀσπιδά,
 παρήλασαν οἱ πολέμιοι δ' ἀπτήσας συνε
 σκιδάα πρὸς αὐτῶ, ὡς τ' νυκτὸς πορδσομῶν, ὅ
 πως ἄμα τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τ' κίθαρον αἰα
 βάνοιεν. ἐπεὶ δ' ἐδείπνη, πρὶν καθύδην πα
 ραχέλαιες ἀχολοθῆν, ἡγῆντο εὐθὺς ἀφ' ἑσπέ
 ρας τ' ἀφ' ἡ κρῶσιος, ὅ λαθῆν πρὸς οἷους μὲν
 λον, ἡ τ' ἀσπιδάς. μάλα ὁ χαλεπῶς πορευό
 μῶν, (οἷα δ' ἐν νυκτὶ τε, καὶ ἐν φόβῳ ἀπὸ οἷους,
 καὶ χαλεπὴν ὁδὸν) εἰς ἀγρόθεν τ' μεγαλειχῆς
 ἀφικνῶν. ἐκτ' ὁ πρὸς ἡ χρονοῖσι τῶν μ' Ἀρ
 χιδάμου φραδύματι. ἐντα δ' ἡ ἀναμείνας ἔως
 καὶ οἱ σύμμαχοι πρὸς τῶν παρεχόντο, ἀπτήγε
 πρὸς ὅμῳ ὁ φράτευμα μέγχι κρείθρα. ἐκείθεν
 ὁ τὸς μὲν συμμάχοις ἀφῆκε, τοῖς ὁ πολίτας
 οἷα δ' ἀπτήγα. ὁ μὲν τοῖ Ἰάσων, ἀπὸ τῶν ἀφ' ἡ
 τ' φωκίδος, ὑάμπολιτῶν μὲν τῶ, ἡ πρὸς ἀσφον
 εἴλε, καὶ τ' χῶραι ἐπόρησε, καὶ ἀπέκλινε πολλοῖς
 τ' ὁ ἀλλῶ φωκίδα διήλθεν ἀπρὸς ἡμῶν.

συμμέ
 λειώ α
 ναπνύ
 σαιτας
 αἰαπα
 σαμένους

ἐπιπέδ

κατέλαβε
 ἡλον ὅπ

A quo maxima necessitate urgebamini? Quapropter putandum est, Lacedaemonios quoque, si eo redigantur, ut vite spem abiciant, salute desperata pugnatu-
 terea Deo, uti quidem videtur, sapen-
 merito volupe est eos, qui parui sunt, ma-
 gnos; qui magni sunt, paruos facere. Hu-
 iusmodi verbis Thebanos, quo minus de
 summa rerum periclitarentur, auertebat.
 Ex altera parte Lacedaemonios docebat,
 cuiusmodi sit victus, cuiusmodi victor ex-
 ercitus. Quod si, ait, obliuisci cladis eius,
 que vobis accidit, vultis: equidem hoc vo-
 bis consilij do, ut posteaquam non nihil re-
 fecti eritis, maioremque potentiam nan-
 cti; sic deinde Thebanos, iam inuictos, ad-
 oriamini. Nam hoc tempore scire vos vo-
 lo, quosdam e sociis vestris esse, qui de a-
 micitia ineunda cum hostibus colloquan-
 tur. Quamobrem vobis omnino danda est
 opera, ut indutias impetretis. Atque hæc,
 inquit, ago tanto studio, quod vestrae salu-
 ti consulere cupiam: partim propter eam
 amicitiam, quæ patri meo vobiscum inter-
 cessit; partim quod hospes vester publicus
 sim. Huiusmodi quædam ab Iasone dice-
 bantur, quamquam hæc fortassis idcirco
 faceret, ut utrique inter se dissidentes ipsi-
 us opera indigerent. Ceterum Lacedæ-
 monij, posteaquam ipsum audiissent; uti
 de indutiis ageret, hortabantur. Postea-
 quam renuntiatum esset, indutias iam esse
 confectas: mandant polemarchi suis, ut om-
 nes sumta cæna sese ad iter pararent,
 quod noctu faciendum esset, ut cum pri-
 ma luce Cithæronem adscenderent. Vbi
 cœnassent, militibus ante somnum sequi
 iussis, statim a vespera ducebant eos itine-
 re, quo per Creusum pergitur; quod claudes-
 tina profectio potius, quam indutiis
 vellent fidere. Confecto difficili itinere,
 (quippe quod & noctu, & magno in me-
 tu, & via permolesta discederent) ad oppi-
 dum Megaricæ ditionis Ægosthena per-
 ueniunt, vbi copias Archidami obuias ha-
 bebāt. Is vero quum istuc expectasset, do-
 nec omnes socij conuenissent: exercitum
 vniuersum Corinthum vsque abducit, in-
 de socios dimittit, & ciues ipse domum di-
 cit. Iason per Phocidem discedens, Hyam-
 politarum suburbium cepit, agrum popu-
 latus est, multos occidit: reliqua Phocide
 sic peragrata, ut nihil amplius moliretur,
 Heracleam vbi venisset, Heracliensium
 mœnia † deiecit; non hoc veritus, ne si
 transitus is pateret, ditionem ipsius aliqui
 inuaderent: sed secum potius ipse cogitans, ne qui capta Heraclea, loco sita angusto,

Consilia
 Iasonis
 pax con-
 stituitur

† al. cepit

Iasonis p...
tinnis.

prohiberent; quo minus in Græciam per-
gere posset, quocumque ipsi liberet. In
Thesaliam ubi rediisset, vir magnus ha-
bebatur, partim quod lege Thessalorum
dux cōstitutus esset, partim quod magnas
stipēdiariorum militum copias, pedestres
& equestres aleret, easq; sic laboribus ad-
suetas, ut longe præstantissimi essent. Præ-
terea maior erat eam ob causam, quod &
multos socios iam haberet, & plures ei se
vellent adiungere. Denique hominum se-
culi sui maximus erat in eo, quod nemini
esset contemptui. Posteaquam adpetiissent
Pythia, denuntiabat oppidis, ut boues, o-
ves, capras, sues alerent, seque compararet
ad sacrificiū. Ferebatur vero, tametsi mo-
derate admodum oppidis singulis aliquid
imperasset, tamen consequutus esse boues
non pauciores quam **κτδ**, reliqui pecoris
supra **κκτδ**. Præterea per præconē signi-
ficari iussit, futurum victoriæ præmium co-
ronam auream, si qua civitas bouem du-
cem pulcherrimum Deo pavisset. Etiam
hoc Thessalis denuntiabat, ut ad expedi-
tionem se pararet, quam id temporis, quo
Pythia celebratur, susceperunt. Nam
cogitabat, ut aiunt, celebritatis eius, ac lu-
dorum moderator esse. Quid autem de sa-
cris ipse pecuniis cogitaret, etiam nunc ob-
scure est. Fertur enim querentibus Del-
phis, quid faciendum esset, si consecratis
Apollini pecunias Iason adtrektaret; Deū
illum respondisse, sibi eam rem curæ futu-
ram. Tantus vir, & qui talia tantaq; habe-
ret in animo, quum lustrationem equita-
tus Pheræorum institueret, & periculum
de eo facere vellet, iamque confidisset, ac
responsurus illis esset, quibus aliqua in re
opera ipsius opus foret: a septem adolescen-
tibus ad ipsum accedentibus, quasi quadam
in causa dissidentibus, iugulatur & confici-
tur. Quumq; viriliter satellites ij, qui ad-
erant, ad opem ei ferendam accurrissent:
vnus adhuc Iasonem feriens, hasta percuf-
sus interficitur; alius, quum equum con-
scendisset, comprehensus, multis acceptis
vulneribus & ipse moritur. Ceteri paratos
in equos insiliētes effugere, qui sane quas-
cumque in vrbes Græciæ venirent, maxi-
ma ex parte summis excepti sunt honori-
bus. Quia ex re patebat, Græcos ab eo ve-
hementer sibi metuisse, ne tyrannidem ar-
riperet. Mortuo Iasone, fratres ipsius, Po-
lydorus & Polyphro, duces creati sunt.
Quumque Larissam ambo proficisceren-
tur, noctu Polydorus a Polyphrone fra-
tre interentus est, vti quidem videbatur.

Iason in-
terficiunt.

Frater in-
terfici fra-
trem.

καὶ ἀδελφοὺς εἰργάζοντο αὐτὸν, εἴπερ βύλιτο τῆς
ἐλλάδος πορθέαζ. ἐπεὶ δὲ ἀπῆλθε πάλιν εἰς
τὴν Θεσσαλίαν, μέγας μὲν ἦν, καὶ ἀγαθὸς τῶν νόμων
θετῶν τὰς ἀρχαίας, καὶ εὖ δὲ μισοφύ-
ρος πολλὰς δέφειν αὐτὸν καὶ περὶ καὶ ἰπ-
πέας, καὶ τῶν ἐκπεποιημένων, ὡς ἀνὰ κρά-
σιν εἶεν ἐπὶ τῶν μείζων καὶ εὖ δὲ συμμαχοῖς πολ-
λοῖς τὰς μὲν ἠδὲ καὶ αὐτὰς, τοῖς δὲ ἐπὶ βύλε-
σθαι γίγνεσθαι. μέγιστος δὲ ἦν τῶν κατὰ αὐτὸν,
τὰ μὴ δὲ ὑφ' ἐνὸς Δικεταφρονῆτος εἶναι. ὅτι-
Βόντων τῶν πυλίων, παρήγαγε μὲν τὴν πόλεον βοῦς
τῆς οἰκίας δέφειν, καὶ ἀγῶνας, καὶ ἴσθμιον, καὶ ἄλλοις
ἀγῶνας εἰς τὴν Θεσσαλίαν, καὶ ἔφασαν πρὸς μὲν τῶν
ἐκείνη πόλιν ἐπαγγελομένων ἡμέσθαι βοῦς μὲν
ὅσον ἐλάσσους χιλίων, τὰ δὲ ἄλλα βοσκήματα
πλείω ἢ μύρια. ἐκήρυξε δὲ καὶ νικητήριον χρυ-
σοῦν ἑξήσαντον ἑσθῆος, εἴπερ τῶν πόλεων βοῶν ἡε-
μόνα κάλλιστον τῶν ἄλλων παρήγαγε. δε-
καὶ ὡς ἐρατὸν σολομοῖς εἰς τὰς πυλίας χερῶν
θετῶν τῶν ἀδελφῶν εἶσθαι. διενόστο γὰρ, ὡς
ἔφασαν, καὶ τὴν πόλιν ἡμεῖς τῶν κατὰ τοὺς ἀ-
γῶνας τὰ αὐτὸς ἀγαπήσει. καὶ μὲν τοῖς τῶν ἰε-
ραρῶν χερῶν ὅπως μὲν διενόστο, ἐπὶ καὶ ἡμῶν ἀ-
δηλον. τὸ λέγεται γὰρ, ἐφορμῶν τῶν δελφῶν, λέγεται δὲ
τῆς χερῶν ποιῆσαι, εἰὰ λαμβάνη τῶν τῶν χερῶν,
ἀποκρίνασθαι τὸ θεῖον, ὅτι αὐτὰς μελήσει. ὁ δὲ ἔν-
αἰήρ τηλικούτος ὢν, καὶ ἰσοσῶτα καὶ ἰσοσῶτα εὖ-
νοσῶν, εὖ ἔτασιν πεποιηκῶς καὶ δοκιμασία
τῶν τῶν ἐρραίων ἰπποκῶν, καὶ ἠδὲ καὶ ἀδελφῶν, καὶ φεραίων
ἀποκρινόμενος, εἴπερ δεόμενος τοῦ πατρῴου,
καὶ νεανίσκων ἐπὶ τῶν πατρῴων, ὡς εὖ-
φροσύνων τὴν ἀλλήλοισι, ἀποσφάττει καὶ κα-
τακτάει. βοηθῶσάντων δὲ ἐρραίων τῶν πα-
ραγγελομένων δόρυφόρων, εἰς μὲν ἐπὶ τῶν πόλεων τῶν
Ἰάσονα, ἀρχὴν πληγῆς ἀποδύσκει ἑτέροις δὲ
ἀναβαίνων ἐφ' ἵππων ἐκείνη φθῆεις, καὶ πολ-
λά τὰ αὐμάτα λαβῶν, ἀπέθανεν οἱ δὲ δήοι ἀ-
ναπηδῆσαντες ὅτι τοῖς ἀδελφῶν ἀσμένεως ἰπ-
ποῖς ἀπέφυγον. ὅποι δὲ τὰ φέροντο τῶν ἠηνίδων ἀφικῶν
πόλεων, ἐπὶ τῶν πλείστοις ἐπιμῶν. ὡς δὲ ἠθλον ἐ-
ἤμετο, ὅτι ἰσχυρῶς ἐδύσαν οἱ Ἕλληες αὐτῶν, μὴ
τύραννος γίνοιτο. ἀποθανόντος μὲν τοῦ ἐκείνου,
Πολύδωρος ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ Πολύφρων, τῶν
ἀδελφῶν καὶ ὁ μὲν Πολύδωρος, πορευόμενος
ἀμφότερων εἰς τὴν Λαρίσσην, ὑπέκρω καθεύδων ἀ-
ποθνήσκου ὑπὸ Πολύφρονος ἑαδελφῶν, ὡς ἐδύκει
ὁ γὰρ

Handwritten marginal notes in Greek script, partially visible on the right edge of the page.

ὁ γὰρ θάνατος αὐτῆς ἄξαπνῆς τε καὶ οὐκ ἐ-
 χων φαιερῶν παρῳασιν ἐγένετο. ὁ δὲ αὖ Που-
 λύφρων ἤρξε μὲν ἕνα * ἑαυτὸν, κατεσκευά-
 σατο δὲ τὴν πατρίαν τυραννίδι ὁμοίαν. ἔντε
 γὰρ Φαρσάλῳ τὸν Πολυδάμαντα καὶ ἄλ-
 λους τῶν πολιτῶν ὀκτώ τῆς κρατίστους ἀπέ-
 κτείνεν, ἕκ τε λαρίων πολλοὺς φυγάδας ἐ-
 ποίησε. ταῦτα δὲ ποιῶν καὶ οὗτ' ἀποθνήσκῃ
 ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ὡς πηροῦτος τῶν Πο-
 λυδώρων, καὶ τὴν τυραννίδα καταλύοντος. ἐ-
 πεί δὲ αὐτὸς παρέλαβε τὴν Σελῶν, χαλε-
 πὸς μὲν θεπάλους παρὸς ἐγένετο, χαλεπὸς δὲ
 θηβαίοις, καὶ ἀθηνάοις πολέμιος, ἀδικῶς
 δὲ ληστῆς καὶ κτ' ἰσχυρῶν καὶ κτ' ἰσχυρῶν. τοιοῦ-
 τος δὲ ὢν, καὶ αὐτὸς αὖ ἀποθνήσκῃ ἀδελ-
 φείᾳ μὲν, ὑπὸ τῶν τῆς γυναικὸς ἀδελφῶν,
 βουλῆ δὲ, ὑπὸ αὐτῆς ἐκείνης. τοῖς τε γὰρ
 ἀδελφοῖς ἐξήγγηλεν, ὡς ὁ Ἀλέξανδρος ὅτι-
 βουλὴν αὐτοῖς, καὶ ἔκρυψεν αὐτοῖς ἐνδον ὄν-
 τας ὀλίγω τὴν ἡμέραν καὶ δεξά μὲν μεθύον-
 τας τὸν Ἀλέξανδρον, ἐπεὶ κατεκρίθησαν, ὁ μὲν
 λύχνος ἐκάετο, ὁ δὲ ζίφος αὐτῆς ἐξέλιπε.
 ὡς δὲ ἤθετο ὀκνοῦντας εἰσιέναι ὅτι τὸν Ἀλέ-
 ξανδρον τῆς ἀδελφῆς, εἶπεν ὡς, εἰ μὴ ἦδη
 παρῳασαμεν, ἐξερχέσθαι αὐτὸν. ὡς δὲ εἰσῆλθον,
 ὅτι παρῳασα τὴν θυραν, εἶχετο τὸ ροπάλου,
 ἕως ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ. ἡ δὲ ἔρρα λέγεται αὐτῆ
 τῶν αἰθρῶν παρῳασα τὸν Ἀλέξανδρον ἡμέρας ὑπὸ μὲν πι-
 νων, ὡς ἐπεὶ ἐδῆσε τὰ ἑαυτῆς παρῳασα ὁ Ἀλέ-
 ξανδρος, νεανίσκον ὄντα καλὸν, δεηθείσης αὐτῆς
 λυδοῦ, ἐξαγαγὼν αὐτὸν ἀπέσφαξεν. οἱ δὲ πι-
 νες, ὡς ἐπεὶ παῖδες αὐτῶν οὐκ ἐγγίγοντο ἐκ
 ταύτης, ὅτι πέμπτων εἰς θήβας, ἐμνήσεν τὴν
 Ἰάσονος γυναικῆ ἀναλαβῆν. τὰ μὲν οὖν αἴτια
 τῆς βουλήσιν ὑπὸ τῆς γυναικὸς οὕτω λέγε-
 ται. τῶν δὲ ταῦτα παρῳασαμένων, ἀρχὴς ἔσδε
 τισίφονος ὁ λόγος ἐγράφετο, τισίφονος παρῳασατος
 ὢν τῶν ἀδελφῶν τὴν Σελῶν εἶχε. καὶ τὰ μὲν
 θεπάλικα, ὅσα παρῳασα Ἰάσονα ἐπαρῳασα, καὶ μὲν
 τῆς ἐκείνου θάνατον, μέγρι τῆς τῆς τισίφονου
 Σελῆς, δεδήλωται. καὶ δὲ ἐπὶ μὲν ἐνθεν ἐ-
 πί ταῦτα ἐξέβη. ἐπεὶ γὰρ Ἀρχίδαμος ἐκ
 τῆς ὅτι λυδοῦ βασιλείας ἀπήγαγε ὁ στρα-
 τάρχης, ἐθρηνηθέντες οἱ ἀθηνάοι, ὅτι οἱ πε-
 λοπονήσιοι ἐπὶ οἶον ἔχοντες ἀκροῦσθαι, καὶ τῶν
 τῶν ἀκροῦσθαι οἱ λακεδαίμονιοι, ὡς παρῳασα τῆς ἀθηνάων, μετὰ πέμπτονται τὰς πόλεις,

A Etenim morte subita, & cuius esset obscu-
 ra caussa, extinctus est. Polyphro impe-
 rium anno vno tenuit, & administratio-
 nem instituit tyrannidi similem. Nam &
 Pharfali Polydamantem, aliosque ciues
 octo præstantissimos interfecit, & La-
 rissa multos in exsilium eiecit. Verum &
 is quum talia patraret, interfectus est ab
 Alexandro, sub specie vindicandi mor-
 tem Polydori, & huius tyrannidem euer-
 tendi. Alexander quum imperium accep-
 sisset, non Thessalis modo dux grauis erat:
 verum etiam grauis Thebanis, & Athe-
 niensibus infestus, iniustusque terra & ma-
 ri prædo. Talis autem quum esset, opera
 quidem fratrum vxoris, sed consilio tamen
 eiusdem est interfectus. Nam ea fratribus
 enuntiarat, insidiari Alexandrum ipsis; id-
 eoque diem totum domi conclusos occul-
 tarat. Post, vbi Alexandrum ebrium ad se
 recepisset, quamprimum is obdormiuis-
 set, ardente lucerna, gladium eius extulit.
 Quumque cunctari fratres animaduerte-
 rent, quo minus ad Alexandrum ingrede-
 rentur: excitaturam se dixit hominem, ni-
 mox rem perpetrarent. Itaque illis ingres-
 sis, adtracta ianua, tam diu pessulum tene-
 bat; donec maritus interfectus esset. Cete-
 rum orta inter ipsam & Alexandrum hæc
 inimicitia fertur esse secundum quosdam
 ex eo, quod quum amores suos, adulescen-
 tem venustum, vinculis Alexander con-
 strinxisset: ipsa rogante, vt eum liberaret,
 eductum iugulasset. Alij quidam referunt,
 quod quum ex hac vxore liberos nullos
 susciperet, missis Thebas suis, vxorem
 Iasonis sibi iungendam nuptiis iteratis de-
 sponsaret. Hæc fuisse perhibentur caussæ,
 quamobrem vxor ei fuerit insidiata. Ce-
 terum natus maximus ex iis fratribus Ti-
 siphonus imperium ad hoc vsque tempus,
 quo historix liber hic scribebatur, obti-
 nebat. Atque hæcenus res Thessalicas,
 quæcumque Iasoni obtigere, quæque post
 mortem illius vsque ad Tisiphoni impe-
 rium gesta sunt, exposuimus. Nunc eo
 redeo, vnde ad hæc sum digressus. Etenim
 posteaquam Archidamus ab expeditione,
 qua suis ad Leuctra ferre suppetias volebat,
 domum copias reduxisset: secum ipsi cogi-
 tantes Athenienses, adhuc existimare Pe-
 loponesios, debere ceteros in Græcia se du-
 ces sequi, & Lacedæmoniorum eo loco res
 necdum esse, quo Athenienses aliquando
 redegressi: arcessunt ad se vrbes omnes,

Alexandra
der inter-
ficatur.

Athenien-
ses pacis
auctores.

quotquot esse participes pacis eius vel-
lent, quam rex præscriptam ad ipsos misit.
Vbi conuenissent, decretum faciunt vna cum iis, qui venire in societatem vel-
lent, ut in hæc verba iurarent: Perfirmam in
fœderibus, quæ rex ad nos misit, ac in A-
theniensium sociorumque decretis. Quod
si quis bellum fecerit vlli ciuitatum, quæ
iusiurandum hoc præstiterint: totis viri-
bus opem feram. Atque hoc iusiurandum
ceteris placebat omnibus, soli Elei aduer-
sabantur, non esse cur sui iuris & liberi sint
vel Marganenses, vel Scilluntij, vel Tri-
phylij. Nam hæc oppida Eleorum esse. Ve-
rum Athenienses cum ceteris decreto fa-
cto ex regis litterarum sententia, ut pariter
& exigua & magna oppida libera essent:
mittunt quosdam sacramenti exactores,
eosque singulis in vrbibus magistratus
quosque amplissimos iureiurando adstrin-
gere iubent. Itaque iuratum ab omnibus,
extraquam ab Eleis. Quæ res fecit, ut et-
iam Mantinei, quasi qui iam prorsus es-
sent iuris sui, omnes conuenirent, decre-
tumque facerent de vno oppido Mantinea
condendo ac muniendo. Contra ve-
ro Lacedæmonij arbitrabantur, si hoc abs-
que ipsorum consensu fieret, molestum
sibi futurum. Quapropter Agesilaum ad
Mantineos legatum mittunt, quod is vi-
deretur paternus eis amicus esse. Hic
quum ad ipsos venisset, nolebant Mantineorum
magistratus populum ei cogere; iuebantque,
ut apud se, quæ vellet, diceret. At Agesilaus
eis pollicebatur, perfecturum se, ut si in hoc
tempore ab oppidi communitate abstinere-
nt; deinceps cum Sparta consensu, neque magno
sumtu mœnia exstruerentur. Quum autem
respondissent, fieri non posse, ut ab hoc
abstineretur, quando tota respublica nunc
urbem munire decreuisset: iratus Agesilaus
discedit, quamquam aduersus eos id temporis
bellum suscipi minime posse statueret, quod
ea condicione pax esset constituta, ut ciuitates
sui iuris essent. Ceterum etiam Arcadica quæ-
dam vrbes Mantineis suos mittebant, mœ-
niumque iuuabant exstructionem: & Elei
x x x autitalenta conferebant ad sum-
tus, qui muro conficiendo requirerentur.
Atque his tum rebus Mantinei occupabantur.
Ex Tegeatis vero quotquot Callibij Proxeni-
que partibus fauebant, hoc agebant, ut tota
Arcadica natio coiret, ac quæcumque pars
ipsorum in communitate suffragiis superior
esset, ea potestatem etiam in oppida maximam
obtineret.

Mantine-
orum &
Lacedæ-
moniorum
contentio.

al. tria

Arcadium
disfid. a.

ἄσασσι τὴν βούλησιν τῆς εἰρήνης μετέχον, ἐν βούλησιν
βασιλῆος κατέπεμψεν. ἐπεὶ δὲ συνήλθον,
δῶγμα ἐποίησαντο μὲν τῶν κρινωνῶν βουλο-
μένων, ὁμοίως τὸν δὲ τὸν ὄρκον ἐμμενῶ τῆς
σπονδῆς, ἀς βασιλῆος κατέπεμψε, καὶ τοῖς
ψηφίσμασι τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν συμμά-
χων. εἰ δὲ τις ἐραϊθήηται ὅτι πῖνα πόλιν τῶν
ὁμοσασῶν τὸν δὲ τὸν ὄρκον, βοηθήσω πῶντι ἀε-
νή. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πῶντες ἔχασον τὸν ὄρκον,
ἠλείοι δὲ ἀντέλεγον, ὡς οὐ δεοὶ ἀδελφείοις
B ποῖν οὔτε μὲν γὰρ οὔτε σκιλαυτίους, οὔ-
τε τειφυλλίους. σφετέρας γὰρ εἶ) τὰ μ-
τὰς πόλεις. οἱ δὲ ἀδελφοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι,
ψηφισάμενοι, ὡς τὸ βασιλῆος ἐγχαρῆν, ἀδελ-
φόνους εἶ) ὁμοίως καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας πό-
λεις, ἐξέπεμψαν τῶν ὄρκων, καὶ ἐκέλευ-
σαν τὰ μέγιστα τέλη ἐκείνη πόλιν ὄρκωσαι.
καὶ ὁμοίως πῶντες, πλὴν ἠλείων. εἶ) ὡν δὲ
καὶ οἱ μαρτινῆς, ὡς ἡδὴ αὐτόνομοι πῶντάπασι
οἴκτες, συνήλθον ἰε πῶντες, καὶ ἐψηφίσαντο μίαν
C πόλιν τῶν μαρτινῆς ποῖν, καὶ τῆς χίζης τὴν πό-
λιν. οἱ δὲ αὐτὰ λακεδαίμονιοι ἠγόωτο, εἰ τῶν το-
ῦ ἀδελφῶν σφετέρας γῶντος ἔσσιτο, χαλεπὸν ἔ-
σσιτο. πέμπουσιν οὖν Ἀγισίλαον παρὰ τὸν
τῶν παρὰ τῶν μαρτινῆας, ὅτι ἐδόκει παρὰ τῶν
φίλων ἀδελφῶν εἶ). ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο παρὰ τῶν ἀδελφῶν,
τὸ μὲν δὴ μὲν τῶν μαρτινῆων οἱ δὲ ἐχρήσθησαν ὅτι ἡ-
θελον συλλέξαι αὐτῶν, παρὰ τῶν σφῶν ἐκέλευον
λέγειν, ὅτι δεοῖτο. ὁ δὲ ὑπερῆρξεν ἀδελφῶν, εἰ
νῶν ὅτι γὰρ τῶν τῆς χίζης, ποιήσῃ ὡς ἰε μὲν τὸ
D λακεδαίμονος γῶντος, καὶ μὴ δαπαρῆσθαι τῆ-
χαιδῶν τῆς χίζης. ἐπεὶ δὲ ἀπεκρίναντο, ὅτι
ἀδελφῶν εἶ) ὅτι γὰρ, δῶματος γε γῶντος
πάση τῇ πόλιν ἡδὴ τῆς χίζης, ἐκ τῆς οὐ μὲν
Ἀγισίλαος ἀπὴν ὄρκωσας ἐραϊθήειν γὰρ
μὲν τοῖς ἀδελφῶν οὐ δυνατοὶ ἐδόκει εἶ), ἐπὶ
ἀδελφονομία τῆς εἰρήνης γε γῶντος. τοῖς δὲ μαρ-
τινῶν ἐπέμπον μὲν καὶ τῶν δὲ ἀδελφῶν πό-
λεων πῖνες σωτῆροι ὡντες, οἱ δὲ ἠέλοι καὶ δὲ
E τῶν τῆς χίζης δαπαρῆσαι. καὶ οἱ μὲν μαρτι-
νῆς τῶν τῶν τῆς χίζης. τῶν δὲ γε τε γὰρ τῶν οἱ
μὲν τῶν τῶν Καλλίβιον καὶ Πρωξείον συνήρῃ
ὅτι τῶν συνίεναι τε πῶν τῶν ἀδελφῶν, καὶ ὅτι
νικῶν εἶ) ὡντες, τῶν τῶν κίριον εἶ) καὶ τῶν πόλεων.
οἱ δὲ

Handwritten marginal notes in Greek script, including phrases like "οἱ δὲ", "καὶ οἱ ἄλλοι", and "ἐπέμπον".

οἱ δὲ πρὸς τὸν Στάσιππον ἔπρατον ἕαν τε καὶ
 ῥέουσι τὴν πόλιν, καὶ τοῖς πατέροις νόμοις
 χρῆσασθαι. ἠπώμενοι δὲ οἱ πρὸς τὸν Πρόξενον
 καὶ Καλλίβιον ἐν τοῖς θεάτροις, νομίσαντες,
 εἰ σιωέλθοι ὁ δῆμος, πολὺ ἀνὰ τὰ πλήρη κρη-
 τήσασθαι, ἐκφέρουσι τὰ ὄπλα. ἰδόντες δὲ τὸ
 οἱ πρὸς τὸν Στάσιππον, καὶ αὐτοὶ ἀθροίσαν-
 το, καὶ ἐπιθῶντες οὐκ ἐλάττω ἐχρόντο. ἐ-
 πεί μὲν τοῖς μάχην ὤρμησαν, τὸν μὲν Πρό-
 ξενον καὶ ἄλλοις ὀλίγοις μετ' αὐτῶν ἀποκτεί-
 νοισι, τῶν δὲ ἄλλοις βεβήμενοι οὐκ ἐδίωκον. B
 καὶ γὰρ τοιοῦτος ὁ Στάσιππος ἦν, οἷος μὴ βέ-
 λεσθαι πολλοὺς ἀποκτείνουσαι τῶν πολιτῶν.
 οἱ δὲ πρὸς τὸν Καλλίβιον, ἀναχωρηκότες ὑ-
 πό τ' ἑσθλὸν τῆς μαντινέας τείχος καὶ τὰς πύ-
 λας, ἐπεὶ οὐκέτι αὐτοῖς οἱ ἐναντίοι ἐπεχεί-
 ρουσι, ἡσυχίαν εἶχον ἠθροισμένοι. καὶ πάλαι
 μὲν ἐπεπόμφεσαν ἕπι τῶν μαντινέας, βοη-
 θεῖν κελύοντες. πρὸς δὲ τῶν πρὸς Στάσιπ-
 πον διελέθοντο πρὸς σωμαλαγῶν. ἐπεὶ δὲ κα-
 τὰ φαιδρῶν ἦσαν οἱ μαντινῆς πρὸς ἰόντες, οἱ μὲν C
 αὐτῶν ἀναπηδῶντες ἕπι τ' ἑσθλὸν, ἐκέλευον
 βοηθεῖν τὴν ταχίστην, καὶ βοῶντες αὐεῖν διε-
 κελύοντο. ἄλλοι δὲ ἀνοήσοι τὰς πύλας αὐ-
 τοῖς. οἱ δὲ πρὸς τὸν Στάσιππον ὡς ἦσαν τὸ
 γιγνώμενον, ἐκπίπτοισι καὶ τὰς ἕπι τ' ἑσθλὸν
 παλάντιον φέρουσαι πύλας, καὶ φθάνουσι πρὶν
 καταληφθῆναι ὑπὸ τῶν διωκόντων, εἰς τὸν
 τῆς Ἀρτέμιδος νεῶν καταφυγόντες. καὶ ἐγ-
 κλησάμενοι, ἡσυχίαν εἶχον. οἱ δὲ μετὰ διώ-
 ξαντες ἐφθοροὶ αὐτῶν, ἀναβαίντες ἕπι τὸν νεῶν, D
 καὶ τὴν ὄροφον διελόντες, ἔταμον ταῖς κε-
 ραμίσι. οἱ δὲ ἐπεὶ ἐγνώσαν τὴν ἀνάγκην,
 παύεσθαι τε ἐκέλευον, καὶ ὀξείαι ἐφασαν.
 οἱ δὲ ἐναντίοι ὡς ὑποχρεοῖς ἐλάβον αὐτοῖς,
 δήσαντες, καὶ ἀναλαβόντες ἕπι τὴν δρυμά-
 μαζαν ἀπήγαγον εἰς τέρησιν. ἐκ δὲ μὲν τῶν
 μαντινέων καταγόντες, ἀπέκτενον. τῶν δὲ
 δὲ γιγνώμενον, ἐφυγον εἰς λακεδαίμονα τῶν
 πρὸς Στάσιππον τετρατῶν πρὸς οὐλακροῖς.
 μὲν δὲ τῶν τοῖς λακεδαίμονοις ἐδόκει βοή- E
 θεῖν τὸν ἐπὶ τὴν ταχίστην τοῖς τεθνεώσι τῶν τετρα-
 τῶν καὶ τῶν ὄρκους, καὶ τὸν πεπρωμένον καὶ
 ἔτασαν φρασίδοισιν ἕπι τῶν μαντινέας, ὡς πρὸς
 τῶν ὄρκους, σὺν ὄπλοις ἐληλυθῶτων αὐτῶν ἕπι τῶν τετρατάς. καὶ φερούσαν μὲν οἱ ἐφοροὶ ἐφα-
 νον, Ἀγησίλαον δὲ ἐκέλευεν ἡ πόλις ἠγείσθαι, οἱ μὲν ἔν ἄλλοις δρυμάδεσιν εἰς ἀσέαν σιωελέθοντο.

A Contra Stasippi factio in hoc erat, ut nihil
 in republica innouaretur, patriæque le-
 ges vigerent. Quum autem in theatris ij,
 qui Proxeno & Callibio adhærebant, in-
 inferiores discederent: rati, si populus con-
 ueniret, longe se numero superaturos, ar-
 ma efferunt. Id quum Stasippi videret fac-
 tio, armis & ipsi se muniunt, ac numero
 non inferiores erant. Vbi ad manus ven-
 tum esset, Proxenum vna cum paucis aliis
 occidunt, ceteros in fugam actos non per-
 sequuntur. Nam vir eiusmodi Stasippus
 erat, qui multos ex ciuibus interfici noller.
 At socij Callibij quum sub castellum Man-
 tineæ vicinum portasque retrocessissent,
 posteaquam nihil amplius aduersarij con-
 tra eos molirentur; ita uti collecti erant,
 quiescebant, iamdudum ad Mantineos
 missis quibusdam, qui eos ad ferendum
 suppetias hortarentur. Interim etiam cum
 Stasippi factione de reconciliatione mu-
 tua colloquebantur. Posteaquam autem
 aduentare Mantineos videbant, nonnul-
 li ex eis in murum insilientes hortabantur,
 uti quamprimum opem latum accurre-
 rent, simulque uti properarent, clamabant:
 alij portas eis aperiebant. Stasippi factio
 intellecto, quid ageretur, per portas, quæ
 Palantium ducunt, elapsi, prius in Dianæ
 se fanum recipiunt, quam persequentes
 aduersarij eos adsequerentur. In eo quum
 se clausissent, quiescebant. At ipsorum ho-
 stes, qui persequerentur eos, posteaquam
 in fanum adscendissent: tecto diuulso, te-
 gulis eos feriebant. Illi animaduerso, qua
 necessitate virgerentur; uti ab hoc abstine-
 rent hortabantur, polliciti se exituros. Po-
 steaquam in manus hostium venissent, il-
 li vinculis constrictos, & in carpentum
 sublatos Tegeam auerunt: vbi vna cum
 Mantineis capitis damnatos morte mul-
 tant. His actis, nonnulli Tegeatæ, qui
 Stasippo fauebant, Lacedæmonem fu-
 giunt, plus minus 100000. Secundum
 ea Lacedæmonij quamprimum succur-
 rendum ex iurifurandi formula statuunt
 illis, qui ex Tegeatis vel occubuissent,
 vel in exilium acti essent. Itaque bellum
 aduersus Mantineos mouent, ut qui præ-
 ter iurifurandi religionem armati Tegea-
 tas inuasissent. Posteaquam delectus ha-
 bendos Ephori decreuissent, Agesilaum
 ciuitas exercitum ducere iubet. Con-
 ueniebant iam Arcades ceteri Aseam,

μαντι-
νείας

ἐμπεπρω-
κόσι

Bellum
Manti-
neum.

Plut. Agesil.
p. 1120.

sed quum Orchomenij non solum conti-
neri societate Arcadica propter odium,
quo Mantineos persequebantur, nolent;
verum etiam collectas Corinthi copias
stipendiarias, quibus Polytropus præ-
rat, suam in urbem recepissent: domi Man-
tinei manebant, ut hos obseruarent. He-
ræenses & Lepreatæ cum Lacedæmoniis
aduersus Mantineos hac in expeditione
coniuncti erant. Agesilaus posteaquam
facta de traducendis copiis re sacra per-
litasset, recta in Arcadiam tendebat.
Quumque situm in finibus oppidum Eu-
tæam occupasset, ac ibidem senes, femi-
nas, pueros in ædibus reperisset; reli-
quis, quotquot erant ætate militari, ad
Arcadum copias profectis: nihilominus
id oppidum re nulla lædebat, sed sinebat
eos urbem incolere: ac si quo egerent
ipsum milites, id euntum pretio accipie-
bant. Quod si quid eis creptum erat, quum
urbem ingrederetur, id repertum eis red-
debat. Quin & ipsorum mœnia, quan-
tum opus erat, reficiebat, dum istuc sub-
sisteret, ac Polytropi stipendiarios exspe-
ctaret. Interim Mantinei aduersus Or-
chomenios bellum gerebant, & a muris
quidem difficulter admodum recede-
bant, nonnullis ipsorum interfectis: ve-
rum ubi pedem referentes Elymiam per-
uenissent, ac grauis quidem armaturæ pe-
dites Orchomenij non amplius sequerentur,
Polytropi autem milites audacter ad-
modum ipsos vrgerent: tum scilicet anim-
aduerso Mantinei, futurum, ut ipsorum
multi iaculis configerentur, ni aduersa-
rios vi repellerent: conuersi, manum
cum persequentibus conferunt. Perit in
eo prælio Polytropus, ex reliquis fugien-
tibus interfecti complures fuissent, nisi e-
quites Phliasij aduenissent, & equis cir-
cumactis a tergo Mantineos adgressi, a
persequendo inhibuissent. Hac re Manti-
nei gesta, domum abierunt. Agesilaus cer-
tior de his factus, quod minime deinceps
futurum arbitraretur, ut se mercenarij Or-
chomeniorum milites cum ipso coniu-
gerent, progrediebatur: ac die quidem
primo in Tegeatarum agro cœnabat, po-
stridie vero Mantineorum fines ingre-
ditur, ac sub montibus Mantineæ ves-
sus occidentem solem suis castra mu-
nit. Istic eadem opera vastabat hostilem
agrum, ac prædia populabatur. Inter-
im Arcades illi, qui apud Aseam con-
uenerant, noctu Tegeam ingressi sunt.

Agesilaus
Manti-
neos bel-
lo adgre-
ditur.
Phl. Agesil.
p. 1120.

Ἄρχομενίων δὲ οὐκ ἐπελόντων κρινωμένῳ ἔ-
καδικῷ, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἀποστρέψας ἐξήρατο
ἀλλὰ καὶ δεδεγμένων εἰς τὴν πόλιν ὅτι κη-
εἶθ' αὖτε εἰληγεμένον ξενικόν, οὗ Πολύτρο-
πος ἦρχεν, ἔμμενον οἴκῳ οἱ μαντινεῖς τῶν ἐ-
πιμελουμένων. ἤραται δὲ καὶ λεπρεῶναι στω-
ερατῶντο τοῖς λακεδαίμοσις ὅτι τὸς
μαντινεῖς. ὁ δὲ Ἀγησίλαος, ἐπεὶ ἐγγύετο αὐ-
τῷ τὰ Διβαθήρια, βύθους ἐχώρη ὅτι τὴν
Ζερεαδίαν. καὶ καταλαβὼν πόλιν ὁμοῦ οὐ-
σαν βύθαιαν, καὶ βύθων ἐκεῖ τὸς μὲν πε-
σοῦτεροι, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸς παῖ-
δας οἰκιστῶν ἐν ταῖς οἰκίαις, τὸς δὲ ἐν τῇ
εὐρυλίῳ ἡλικία, οἰχομένους εἰς τὸ Ζε-
καδικόν, ὅμοις οὐκ ἠδίκησε τὴν πόλιν, ἀλλ'
εἶα τε αὐτοῖς οἰκεῖν, καὶ ἰσχυροὶ ἐλάμβανον
ὄσων δέοιντο. εἰ δὲ τι καὶ ἠρπάσθῃ, ὅτε εἰσῆται
εἰς τὴν πόλιν, ἐξέβρων ἀπέδωκε. καὶ ἐπα-
κροῦσε δὲ τῆρος αὐτῶν, ὅσα ἐδέετο, ἕως ὅτε
αὐτὸς διέπεσον αἰαμένων τὸς μὲν Πολύτρο-
πος μισοφόροις. ἐν δὲ τῶν οἱ μαντινεῖς
εὐρυλίῳ οὐκ ἔπει τὸς ὀρχομενίους. καὶ ἀπὸ μὲν
τῶν πείχους μάλα χαλεπῶς ἀπέληθον, καὶ ἀ-
πέθανον τινες αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ ἀποχωροῦν-
τες ἐν τῇ ἐλυμῖα ἐγγύετο, καὶ οἱ μὲν ὀρχο-
μενιοὶ ὀπλίται οὐκ ἐπὶ ἠεροῦσθω, οἱ δὲ πρὸς
τὸν Πολύτροπον ἐπέκειντο καὶ μάλα δραπέως,
ἐν αὐτῷ γόντες οἱ μαντινεῖς, ὡς εἰ μὴ ἀπο-
κρούσονται αὐτοῖς, ὅτι πολλοὶ σφῶν κατακον-
παθήσονται. ἄποστρέψαντες, ὁμοῦ ἐχώρη-
σαν τοῖς ὀπτικεμένοις. καὶ ὁ μὲν Πολύτρο-
πος μαχόμενος αὐτὸς ἀποθνήσκῃ, τῶν δὲ ἄλλ-
ων φερόντων πᾶ πολλοὶ αὐτῶν ἀπέθανον, εἰ
μὴ οἱ Φλιάσιοι ἵπποῖς ἀποσπασμένοι, καὶ
τῶν οἱ οὐκ ἐπὶ τὸν ἀεὶ ἐλάσαντες τῶν μαντι-
νεῶν, ἐπέσθη αὐτοῖς τὸ διώξαι. καὶ οἱ μὲν μαν-
τινεῖς αὐτὰ ἀπέλασαν, οἱ δὲ ἀπέληθον. ὁ δὲ
Ἀγησίλαος ἀκούσας αὐτὰ, καὶ νομίσας οὐκ
αὐτῷ ἐπισημῆσαι αὐτῶν τὸς οὐκ ὀρχομενοῦ
μισοφόροις, οὕτω πρὸς ἡ. καὶ τῇ μὲν πρὸς τῇ
ἐν τῇ τεγατίδι χώρῃ ἐδεῖ πνοποίησατο, τῇ δὲ
ὑπεράμα Διβαθίῃ εἰς τὴν μαντινικὴν, καὶ ἐ-
ερατο πεδύσατο ὑπὸ τοῖς πρὸς ἐσπέρῳ ὄρεσι
τῶν μαντινεῶν. καὶ ἐκείνῃμα ἐδήκῃ τὴν χώρῃν, καὶ ἐ-
πόρη τὸς ἀγροῖς. τῶν δὲ Ζερεαδῶν οἱ συλλεγόν-
τες ἐν τῇ ἀσπῇ, τυκτὸς παρήλθον εἰς τὴν τεγαίαν.
τῇ δὲ

eis π

τῆ δὲ ὑστεραίᾳ ὁ μὲν Αἰγισίλαος ἀπέχων μαν-
 τινείας ὅσον εἴκοσι σταδίους, ἐγρατοπεδύσατο
 οἱ δὲ ἐκ τῆς τεγέας Σρκάδες, ἐρχόμενοι τῆ με-
 ταξὺ μαντινείας καὶ τεγέας ὄρων, παρήσαν μά-
 λα πολλοὶ ὀπλίται, συμμίξαι [μάλα * βε-
 λόμνηοι ποῖς μαντινῶσι. καὶ γὰρ οἱ Σρκεῖοι
 οὐκ ἐπιδύθημεν ἠερολύτου αὐτοῖς. καὶ ἦσαν μὲν
 πινες, οἱ τὸν Αἰγισίλαον ἐπείθον χωρὶς τῶν πο-
 ῖσιν ὄντων, οὐδὲ φοβούμενος, μὴ ἐν ὄσῳ παρῶς
 ἐκείνης πορεύοιτο, ἐκ τῆς πόλεως οἱ μαντι-
 νῆς ἐξελθόντες, καὶ κέρως τὴν καὶ τὴν ὀ-
 πιαδὴν ἐπιπέσειεν αὐτῶν, ἐγὼ κέρως τῆν (ἐξ)
 εἰσάσῃ στωελθεῖν αὐτοῖς καὶ εἰ βούλοιντο μά-
 χασθαι, ἐκ τῆς δικαίου καὶ φανεροῦ τῶν μά-
 χῶν ποιῆσαι. καὶ οἱ μὲν δὴ Σρκάδες ὁμοῦ
 ἠδὲ ἠερεχέλιωτο. οἱ δὲ ἐκ τῆς ὄρχομνηοῦ πελ-
 τασαί, καὶ οἱ τῶν Φλιασίων ἵππεῖς, μετ' αὐ-
 τῶν τῆς νυκτὸς διεξελθόντες πρὸς τὴν μαν-
 τινῶν, θυομῶν τῶν Αἰγισίλαο παρῶ τῆς γρα-
 τοπέδου ἐπιφάνοιται ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἐ-
 ποίησαν τὸς μὲν ἄλλους εἰς τὰς τάξας δρα-
 μῶν, Αἰγισίλαον δὲ ἐπιδραχωρήσῃ παρῶ τὰ
 ὄπλα. ἐπεὶ δὲ ἐκείνοι μὲν ἐγνώθησαν φίλοι
 ὄντες Αἰγισίλαος δὲ ἐκεκαλιέρητο, ὅς Σρκί-
 σου παρῶ τῆς ἐφάτδμα. ἐσπέρως δὲ ἐπι-
 γνομῶν, ἐλαθε γρατοπέδου σάμνος εἰς τὸν
 ὀπιαδὴν κῆλπον τῆς μαντινικῆς μάλα σιῶεί-
 γης, καὶ κύκλῳ ὄρη ἔχοντα. τῆ δὲ ὑστεραίᾳ, ἅ-
 μα τῇ ἡμέρᾳ ἐθύετο μὲν παρῶ τῆς ἐφάτδμα-
 τος ἰδῶν δὲ συλλεχόμενους ἐκ τῆς τῶν μαν-
 τινέων πόλεως ἐπι τοῖς ὄρεσι ποῖς ἕως τῆς οὐ-
 ρῆς τῆς εἰσάτδματος, ἐγὼ δὲ ἀκτέον
 εἶ) τῶν παρῶ τῆς ἐκ τῆς κῆλπου. εἰ μὲν οὖν αὐ-
 τὸς ἀφῆρητο, ἐφοβήτο μὴ τῆ οὐρῆς ἐπιθῶντο
 οἱ πολέμοι ἠσυχίαν δὲ ἔχων, καὶ τὰ ὄπλα
 παρῶ τῆς πολεμίας φάνων, ἀνατρέψαντας
 ἐκέλευε τὸς ἀπ' οὐρῆς, εἰς δόρυ ὀπιαδὴν τῆ
 Φλόαγος ἠγῆσαι παρῶ αὐτὸν. καὶ οὕτως ἅ-
 μα ἐκ τῆς τῆς ἐπιδόξῃ, καὶ ἰσχυρότερον ἀεί-
 τῶν Φλόαγα τῆ ἐποιήτο. ὅπῃ δὲ ἐδεδίπλωτο
 ἢ Φλόαγξ, οὕτως ἐγὼ τῆ ὀπλιτικῶν παρῶ
 ελθὼν εἰς τὸ πεδίον, ὅς ἐτένε πάλιν ἐπὶ ἐνέα
 ἢ δέκα τῆς ἐφάτδμα ἀσπίδων. οἱ μὲν τοῖς μαν-
 τινῆς οὐκ ἐπὶ ὄξῃσαν. καὶ γὰρ οἱ ἠλθοῖ τῆ συστρα-
 τοπέδου ὀμῶν αὐτοῖς, ἐπείθον μὴ ποιῆσαι μάχῃν, ὡρὶν οἱ θηβαῖοι παρῶ ἀγῶντο. ὅς δὲ εἰδέναι
 ἔρασαν, ὅτι παρέσιντο. καὶ γὰρ δέκα τάλαντα δεδωμέναι αὐτοῖς παρῶ σφῶν εἰς τῶν βοήθειαν.

ὁκ τῆ ὀπ.

ἐπιθῶντο.

συστρα-
πυόμενοι

A Postridie quum abesset Agefilaus a Man-
 tinea fere viginti stadiis, ibidem castra lo-
 cavit. Arcades autem illi Tegea magno
 cum armaturæ grauis numero digressi,
 posteaquam ad montes inter Mantineam
 ac Tegeam sitos propius accessissent; con-
 iungere se cum Mantineis cupiebant.
 Nec enim Argiui vniuersis cum copiis suis
 eos sequebantur. Erant tum nonnulli au-
 ctiores Agefilao, vt seorsum hos adorire-
 tur. Verum ille veritus, ne interea, dum in
 hos pergeret, vrbe sua Mantinei egressi, a
 cornu ac tergo simul in ipsum irruerent;
 B optime facturum se statuit, si conuenire i-
 pso pateretur; ac si quidem prælio secum
 vellent congregari, ex æquo & aperto pote-
 statem eis pugnandi faceret. Iam conue-
 rant Arcades, & qui Orchomeno venerant
 cetrati, vna cum Phliasiarum equitibus,
 noctu propter Mantineam itinere facto,
 in conspectum Agefilai pro castris rem sa-
 cram facientis prima luce veniebant. Ea
 re factum, vt alij quidem ad ordines suos
 accurrerent, Agefilaus autem ad agmen
 se reciperet. Verum vbi cognitum fuisset,
 C hos amicos esse, ac iam perlitasset Agefi-
 laus: prandio sumto copias promouit, ac
 sub vesperam clam hoste castra in sinu, a
 tergo Mantinici agri non magno interual-
 lo sito, ac montibus vndique septo, lo-
 cat. Postridie, cum prima luce, rem sa-
 cram ante castra faciebat; quumque vide-
 ret e Mantinea colligi quosdam in monti-
 bus, qui agmini nouissimo imminebant:
 statuit, quamprimum suos ex illo sinu e-
 ducendos esse. Iam si præcederet ipse, me-
 tuebat, ne hostes extremum agmen inua-
 D derent. Itaque ipse quiescens, & arma ob-
 uertens hostibus, mandat; vt sui, quotquot
 erant extremo in agmine, conuersi a ter-
 go phalangis † hastam versus ad ipsum per-
 id est, vera
 sui des-
 tram. Suis
 das.
 gerent. Sic eadem opera de arto loco suos
 educebat, & paullatim phalangem firmio-
 rem efficiebat. Posteaquam ea iam dupli-
 cata esset, instructa hoc modo graui arma-
 tura progressus in planiciem, rursus co-
 pias in scutatos i x vel x explicabat. Qua-
 propter non iam amplius Mantinei prodi-
 bant. Nam qui coniuncti cum eis erant hac
 E in expeditione Elei, ne pugna prius conse-
 feretur, auctores erant; quam Thebani ad-
 uenissent. Scire autem certo se aiebant, eos
 aduenturos. Nam talenta decem illos ad
 expeditionem hanc ab se mutuo cepisse.

Quibus auditis, Arcades intra Mantineam se continebant. Agesilaus autem, quum copias percuperet abducere, quod hiems esset media; tamen triduum ibidem mansit haud procul ab vrbe Mantinea, ne discessum præ formidine maturare videretur. Die quarto cum primaluce pransus exercitū abducit, quasi eo loco muniturus esset castra, vbi ea primū habuerat, quum Euxa moueret. Quum Arcadum nemo se ostendisset, quam celerrime suos Euxam ducit, quamquam sub vesperam id faceret; quod armaturam grauem abducere prius cuperet, quam hostium ignes conspicerentur: ne quis diceret, eius discessum fugæ similem esse. Nam videbatur ex superiori mæsticia non nihil recreasse patriam, quod Arcadium inuasisset; ac nemo cum eo, vastante agrum, conferere manum voluisset. Posteaquam Laconicos fines ingressus fuisset, Spartanis domum redeundi potestatem facit, ac finitimos ad oppida sua remittit. Arcades, Agesilao digresso, quum copias ipsius dimissas esse accepissent, ipsis adhuc collectis; aduersus Heræenses cum copiis proficiscuntur, quod ij societatem Arcadum respuissent, & cum Lacedæmoniis in Arcadium irruissent. Itaque fines horum ingressi, ædificia concremabant, & succidebant arbotes. Quum autem aduentasse Mantineam, suppetias latum, Thebani dicerentur; relicto Heræensium agro, cum iis se coniungunt. Posteaquam vtrisque conuenissent, satis esse factum Thebani arbitrabantur, quod & opem amicis tulissent, & nullum amplius hostem intra fines eorum conspicerent. iamque adeo se ad iter comparabant. Verum auctores eis erant Arcades, Argiui, Elei, vti quamprimum in Laconicam ducerent; indicata suorum multitudine, ac Thebanorum exercitu nimio opere collaudato. Nam Bœoti omnes in armis exercebantur, victoria, quam ad Leuctra cōsequuti fuerant, elati. Et sequebātur eos Phocenses, redacti iam ipsorum in potestatem, & Euboici ex omnibus oppidis, & vtrique Locri, & Acarnanes, & Heracleotæ, & Malienses. Præterea sequebantur eos e Thesfalia tum equites, tum cetrati. Hæc quum gratulabundi proferrent, ac præterea, quæ solitudo esset Lacedæmone: obsecrabant, ne prius inde villo modo discederent, quam Lacedæmoniorum fines inuasissent.

Thebanorum potentia.

Ἰταλίας ἰπποῖς τε καὶ πελτασταί. ταῦτα δὲ τὸ σιωφδόμενοι, καὶ τὴν ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐρημίαν λέγοντες, ἰκέτευον μηδ' αὐτὸς ἀποβέβησθαι, ὡρὶν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν τῆς Λακεδαιμονίων χώραν. οἱ δὲ

οἱ μὲν δὲ ἄρκάδες ταῦτα ἀκούσαντες, ἦσαν χίαι εἶχον ἐν τῇ μαντινείᾳ· ὁ δὲ Ἀγνοίλαος καὶ μάλα βυλόμενος ἀπάγειν τὸ κράτευμα, (καὶ γὰρ τὸ μέσος χιμῶν) ὁμοῦς ἐκεί κατέμεινε ἡμέρας, οὐ πολὺ ἀπέχων τῆς τῆς μαντινέων πόλεως, ὅπως μὴ δοκίη φοβούμενος ἀπειθεῖν τὴν ἀφοδὸν. τῇ δὲ τετάρτῃ περὶ ἄριστοποισομένου, ἀπῆλθον ὡς κρατοπεδούμενος ἐνταῦθα τὸ κράτος ἀπὸ τῆς ἀπαιτίας ἔωρμήσατο. ἐπεὶ δὲ ἄρκαδες ἐφάνητο τῆς ἄρκάδων, ἦγε τὴν ταχίστην εἰς τὴν ἀπαιτίαν, καὶ τὸν μάλα ὑψίστων, βυλόμενος ἀπαγαγεῖν τὰς ὀπλίτας ὡρὶν καὶ τὰ πύργα τῆς πολέμου ἰδεῖν, ἵνα μή τις εἴπη, ὡς φθίγων ἀπαγάγει. ἐκ γὰρ τῆς ἀφῶθεν ἀθυμίας ἐδόκει τῇ ἀπειληφέναι τὴν πόλιν, ὅτι καὶ ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ἄρκάδιαν, καὶ ὁμοῦ τὴν χώραν ἄρκαδες ἠελήκει μάχεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ λακωνικῇ ἐχέμετο, τὸς μὲν ἀπαρτίτας ἀπέλυσεν οἴκαδε, τὸς δὲ ἀειοίκοις ἀφῆκεν ἕπι τὰς ἑαυτῶν πόλεις. οἱ δὲ ἄρκάδες, ἐπεὶ ὁ Ἀγνοίλαος ἀπεληλύθη, καὶ ἦσαν τὸ ἀγαλλόμενον αὐτῶν τὸ κράτευμα, ἀλλοῖς ἢ ἠθροισμένοι ἐπύχθησαν, ἐπὶ τὸς ἠραίας, ὅτι τὸ ἐπὶ ἠελον τὸ ἄρκάδιον μετέχθη, καὶ ὅτι σιωφδόμενοι εἰς τὴν ἄρκάδιαν μὲν τῆς λακεδαιμονίων. ἐμβαλόντες δὲ, ἐπὶ τὴν χώραν τῆς οἰκίας, καὶ ἐκείνην τὰ δένδρα. ἐπεὶ δὲ οἱ θεβαῖοι βεβηθηκότες παρῆναι ἐλέγοντο εἰς τὴν μαντινέαν, οὕτως ἀπαλλάττονται ἐκ τῆς ἠραίας, καὶ συμμαχούσιν τοῖς θεβαῖοις. ὡς δὲ ὁμοῦ ἐγένοντο, οἱ μὲν θεβαῖοι καλὰς σφίσιν ἄοις ἔχθη, ἐπεὶ ἐβεβηθησαν μὲν, πολέμου δὲ ἄρκαδες ἐπὶ ἑώραν ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ ἀπέναι παρῆναι ἔχθη. οἱ δὲ ἄρκάδες, καὶ ἄρκαδοί, καὶ ἠελῶν, ἐπέχθησαν ἀλλοῖς ἠγῆσθαι ὡς ταχίστην εἰς τὴν λακωνικὴν, ὅτι δὲ χημῶτες μὲν τὸ ἑαυτῶν πλήθος, ἄρκαδοὶ παρῆναι δὲ τῆς θεβαίων κράτους. καὶ γὰρ οἱ μὲν βοιωτῶν ἐγυμνάζοντο πόρτες ἀλλοῖς τὰ ὄπλα, ἀγαλλόμενοι τῇ ἐν λυκίᾳ νίκη. ἐπὶ χερσὶ δὲ ἀλλοῖς καὶ φωνῆς, ἄρκαδοὶ γυμνασμοὶ, καὶ ἄρκαδοὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων, καὶ ἄρκαδοὶ ἀμφοτέρωθεν, καὶ ἀκαρναῖες, καὶ ἠρακλαῖται, καὶ μαλῆς. ἠελῶν δὲ ἀλλοῖς ἐκ

οἱ δὲ

οὐδὲ θεβαῖοι ἤχουον μὲν ταῦτα, ἀπελογίζοντο δὲ ὅτι δυσμεβολωτάτη μὲν ἢ λακωνικὴ ἐλέγετο εἶ), Φρουρὰς δὲ καθίσταναι εἰόμενον ἔπι τοῖς ἐπιπροσδωπάτοις. καὶ γὰρ ἡ Ἰσχολαος μὲν ἐν ἰσθμῷ τῆς σκιεῖ πύδος, ἔχων νεοδαμῶδης τὴν Φρουρὰν καὶ τῆν τεγατῆν φυλάδων τὴν νεοπάτην, πρὸς τε βραχυσίους. ἡ δὲ καὶ ἔπι λυκίων ἔσθ' τῆς μαλαεπίδος ἄλλη Φρουρὰ. ἐλογίζοντο δὲ καὶ τῶ ποιοὶ θεβαῖοι, ὡς καὶ σιωελθοῦσαν αὐτὰς ἄνεως τὴν τῆν λακεδαμονίων δυνάμιν, καὶ μάχεσθαι αὐτὰς τὴν οὐδαμῶδ' ἀμύνον ἢ ἐν τῇ ἐαυτῆν. ἀ δὲ πρῶτα λογιζόμενοι, οὐ πρῶτον ὡσεπεὶ τῆς ἦσαν εἰς ὁρῶναι εἰς τὴν λακεδαίμονα. ἐπεὶ μὲν τοὶ ἦσαν ἐκ τε καρύων λέγεται τὴν ἐρημίαν, καὶ ἡσυχουμένοι αὐτοὶ ἠγήσασθαι, καὶ κελεύοντες, αὐτὰς ἔξαπατῶντες φαίνονται, ἀποσφάττειν σφᾶς. παρήσαν δὲ πῖνες καὶ τῆν περὶ οἰκῶν ἔπι κελύμενοι, καὶ φάσκοντες ἀποκτείνεσθαι, εἰ μόνον φαίνεσθαι εἰς τὴν χώραν ἐλεγον δὲ, ὡς καὶ νῦν κελύμενοι οἱ πρὸς οἰκῶν ἔπι τῶν σφᾶτῶν οὐκ ἐθέλοισιν βοηθεῖν. πρῶτα οὖν ταῦτα ἀκούοντες, καὶ ὡς πρῶτων οἱ θεβαῖοι, ἐπέειπθησαν. καὶ αὐτοὶ μὲν καὶ κερύας ἐπέβαλον, οἱ δὲ δρεκάδες καὶ ἰὸν τὴν σκιεῖ πύδος. καὶ εἰ μὲν ἔπι τὰ δύσβατα ὡσελεθῶν ὁ Ἰσχολαος ὑφίστατο, ὁ δὲ ἀνὰ ταῦτα γέγραπται ἀναβῆναι. νῦν δὲ βουλόμενος τοῖς ἰάταις συμμαχοῖς χεῖρσιν, ἐμῆεν ἐν τῇ κάμῃ. οἱ δὲ ἀνέβησαν παμπληθεῖς δρεκάδες. αὐτῶν δὲ ἀπὸ τῶν ποιοὶ μὲν μαχόμενοι οἱ πρὸς τὴν Ἰσχολαον ἐπεκράτην. ἐπεὶ δὲ καὶ ὄπισθεν, καὶ ἐκ πλαγίᾳ, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκῶν ἀναβάνοντες ἔπαμον καὶ ἔβαλλον αὐτοῖς, αὐτῶν δὲ τὸ Ἰσχολαος ἀποδησάει, καὶ οἱ ἄλλοι πρῶτες, εἰ μὴ πῖς ἀμφογνοηθεῖς διέφυγε. ἄρα ὡσελεθῶν οἱ ταῦτα οἱ δρεκάδες, ἐπερβόλοντο ὡς τὴν θεβαίους ἔπι τὰς κερύας. οἱ δὲ θεβαῖοι, ἐπειήσαντο τὰ περὶ ὡσελεθῶν ἔπι τὴν δρεκάδων, πολὺ δὲ ἠδρασύτερον κατέβαλλον. καὶ τὴν μὲν σελασίαν ὡς ἔχον, καὶ ἐπὶ ὄρου ἐπεὶ δὲ ἐπὶ πεδίῳ ἐγγύοντο, ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆν Ἀπόλλωνος ἱερῶν * αὐτῶν ἐστρατοπεδοῦσαντο. τῆν δὲ ὑπερῶν ἐπερβόλοντο, καὶ ἔπει μὲν τὴν γεφύρας ἐπὶ ἐπεχέουσαν δρεβαίαν ἔπι τὴν πόλιν, (καὶ γὰρ ἐπὶ τῇ δρεβάς ἱερῶν ἐφαίνοντο ἐναντίοι οἱ ὀπλίται)

A Audiebant ea quidem Thebani, sed vicissim perpendebant, quod Laconica longe difficillima ingressu esse perhiberetur; & arbitrabantur iis locis, quæ aditus haberent faciles, disposita esse præsidia. Et enim Ischolaus ad Ium agri Sciritici erat, cum tironum & exfulum, Tegea profugorum, ccc præsidio, qui erant atate maxime vegeta. Præterea præsidium aliud erat ad Leuctra supra Maleatidem. Expendebant secum hoc quoque Thebani, coituras nimirum celeriter Lacedæmoniorum vires; & nusquam promptius, quam suis in finibus ipsos dimicaturus. Quæ omnia secum putantes, non admodum in hoc propensi erant, ut Lacedæmonem peterent. Verum posteaquam Caryis venissent, qui solitudinem istic esse dicerent: se duces itineris fore pollicerentur: si fallere voluissent viderentur, interfici se iuberent: adessent item quidam finitimi, qui eos aduocarent, ac se discessuros a Lacedæmoniorum fide profiterentur, si saltim ipsorum in agro Thebani se ostendissent: adderent eos vicinos, qui arcesserentur a Spartanis, opem tunc eis nullam laturos: his inquam vniuersis auditis, & quidem ab omnibus, adfensi sunt. Deinde ipsi quidem propter Caryas in hostium fines irrumpunt, Arcades autem iuxta Ium Sciritidis oppidum. Ac si quidem Ischolaus progressus ad loca transitu difficilia substitisset, neminem eo quidem loco fuisse adfensurum ferunt: iam vero, quum auxiliis lensium uti vellet, eo in vico expectabat, Arcadibus interim magna numero conscendentibus. Atque hoc loco milites Ischolaus, dum aduersos in hostes dimicant, superiores erant: verum postea, quam & a tergo, & a lateribus, & ab iis, qui domos conscenderant, ferirentur actelis peterentur: tum deinde non solum Ischolaus, sed & alij perierunt omnes, extraquam si quis incognitus aufugisset. His rebus gestis, Arcades ad Thebanos Caryas versus pergunt. Illi vero quum quæ ab Arcadibus essent acta, rescuissent; longe maiori cum audacia descendebant, ac primo quidem Sellasiam igne succendunt & depopulantur: deinde quum in planiciem venissent, ad lucum Apollinis castra metati, postridie rursus inde discedunt. Hinc per pontem ne conabantur quidem Spartam versus transire. Nam in Mineræ fano, quæ Alea dicitur, oppositi grauis armaturæ pedites conspiciabantur. Quapropter ita faciebant iter,

oppidum
Laconica
dispositum
ab eo, cuius
supra
mentio fit
ita

Thebanis
Laconica
cum cum
exercitu
ingredimur
int.

Plut. Ages. p. 1121.
v. ad Hælyca in Iatavria.

vt Eurotam amnem ad dextram haberent; ac ædificia, magna bonorum copia refer-
 ta, cremabant & populabantur. Ceterum
 ex iis, qui erant in vrbe, mulieres quidem
 nec fumum adspicere poterant, quippe
 quæ hostes numquam vidissent: at viri
 Spartani, alius alibi collocatus, quod vrbs
 ipsorum mœnibus careret, quamquam
 perpauca numero & essent & viderentur,
 eam tamen custodiebant. Visum fuit et-
 iam magistratibus, indicare iis, quos He-
 lotas siue seruos vocant, vt si quis eorum
 arma capere vellet, ac inter ordines locum
 suum occupare; ei fides daretur, futurum
 vt quotquot hoc in bello suam nauarent
 operam, libertate donarentur. Ac initio
 quidem ferebatur, in tabulas relata plu-
 rimum fuisse nomina, quam VICIO. quo fa-
 ctum, vt illi metum in acie dispositi incu-
 terent, ac valde multi esse viderentur. Ve-
 rum posteaquam apud ipsos manebant
 conducticij milites, qui Orchomeno ven-
 nerant, & Lacedæmoniis præterea suppet-
 tias ferrent Phliasij, Corinthij, Epidaurij,
 Pellenenses, oppida quædam alia: tum
 deinde minus eos, qui nomina professi
 fuerant, formidabant. Exercitus hostilis
 progressus, Amyclas vbi venisset, ibidem
 Eurotam transit: ac Thebani quidem iis
 in locis, vbi castra locabant, statim ante
 ordines eas arbores abiiciebant numero
 quam fieri poterat maximo, quas succide-
 rant, eoque pacto sibi cauebant: verum
 nihil huiusmodi faciebant Arcades, sed re-
 lictis armis ad direptiones ædium se con-
 uertebant. Secundum hæc die tertio, vel
 quarto, equites Thebani omnes, cum E-
 leorum, Phocensium, Thessalorum, Lo-
 crorum equitatu, ad Hippodromum ac
 Neptuni * Gæaochi fanum vsque proced-
 unt. Eis in acie Lacedæmoniorum equi-
 tes, qui perpauca videbantur, oppositi e-
 rant. Quumque illi iuniores quosdam gra-
 uis armaturæ pedites, plus minus ccc, ad
 Tyndaridarum in insidiis locassent: eo-
 dem momento procurrebant hi, & equites
 adigebant equos. Verum hostes non fere-
 bant eorum impetum, sed terga vertebant.
 Quod quum nonnulli pedites vidissent, &
 ipsi se in fugam coniiciebant. Post, vbi per-
 sequendi finem Lacedæmonij fecissent,
 ac Thebanorum copiæ consisterent: rur-
 sus in castra est itum. Quumque facinus
 nonnihil audax fore videretur, si rursus
 urbem adorirentur: mouerunt inde cum
 copiis, ac versus Helos, & Gytheum pro-
 fecti sunt. Quod si quæ in oppida muris

Αὐτὸν δὲ ἔχοντες τὸν ἄνω τὸν, παρήσαν
 κείνους καὶ πορτοῦντες πολλὰν τὰ ἀγαθὰν με
 τὰς οἰκίας. Ἦ δὲ ἔκ τ' πόλεως αἱ μὲν γυναι-
 κες ἑσθλὴν καπνὸν ὀρώσαν ἰσχυρῶς, αἱ δὲ ἑσθλὴ
 πόλει ἰδοῦσαν πολεμίας: οἱ δὲ σπαρτιάται, ἀτεί-
 χισον ἔχοντες τὴν πόλιν, ἄλλος ἄλλῃ τ' ἀγα-
 θὰ φέροντες, μάλα ὀλίγοι καὶ ὄντες καὶ Φαινόμοιοι
 ἐφύλακτον. ἔδοξε δὲ τοῖς τέλεσι καὶ περὶ τῶν
 τοῖς εἰλωσιν, εἴ τις βούλοιο τὸ ὄπλον λαμβάνειν,
 καὶ εἰς τὰξιν ἵστασθαι, τὰ πρὸς λαμβάνειν, ὡς
 Βέλδωτέροις ἐσομένοις, ὅσοι συμπολεμήσανεν.
 καὶ ὁ μὲν περὶ τὸν ἔφασαν ἀπογραφεῖσθαι
 πλέον ἢ ἑξαχιλίους: ὥστε φόβον αὐτοῖσι
 παρῆγον σμικτεταγμένοι, καὶ λίαν ἐδόχου πολ-
 λοὶ εἶναι. ἐπεὶ μὲν τοὶ ἔμμενον μὲν οἱ δὲ ὄρχομε-
 νοῦ μαδοφόροι, ἐβόηθησαν δὲ τοῖς λακεδαί-
 μονίοις Φλιασίοι τε, καὶ κρεῖντοιοι, καὶ ὀπιδαύ-
 ριοι, καὶ πελλήνιοι, καὶ ἄλλα δὲ πινες τῶν πό-
 λεων, ἡδὲ καὶ τὸς ἀπὸ γρηραμυδίας ἦσαν ὠρ-
 ρώδου. ὡς δὲ τ' ἄριστον ὁ στρατὸς ἐμάχετο
 νετο κατ' ἀμύκλας, ταύτη δὲ βαινον τ' ἄνω-
 τῶν. καὶ οἱ μὲν θηβαῖοι ὅπως ἐραλοπεδοῦντο,
 ἀφ' ὧν ἔκαστοι δένδρων κατέβαλλον περὶ
 τῶν τάξεων ὡς ἐδύνατο πληῆσα, καὶ ἔτως ἐ-
 φυλάκοντο: οἱ δὲ δεξιὰς τῶν τε ἑσθλῶν ἐ-
 ποίωσαν, καταλιπόντες δὲ τὰ ὄπλα, εἰς δεξιὰ
 γὰρ ὅτι τὰς οἰκίας τ' ἐβέβηλο. ἔκ τ' ἔτι δὲ ἡ-
 μέρη τετάρτῃ ἢ τετάρτῃ τ' ἄριστον οἱ ἵππεῖς
 εἰς τὸ ἵπποδρομον, εἰς τὸ γαυλόγρον καὶ τὰξας, γαυλόγρον
 οἱ τε θηβαῖοι πρῶτες, καὶ οἱ ἡλῆοι, καὶ ὅσοι Φω-
 κίων, ἢ θεσσαλῶν, ἢ λοκρῶν ἵππεῖς παρήσαν.
 οἱ δὲ τῶν λακεδαίμωνιων ἵππεῖς μάλα ὀλίγοι
 Φαινόμοιοι, ἀπὸ τεταγμένοι ἀλλοῖς ἦσαν. εἰ-
 δρα δὲ ποιήσαντες ὀπλιτῶν τ' νεωτέρων ὅσον
 τριακονταίων ἐν τῇ τ' τω δαειδῶν, αἶμα οὗτοι
 μὲν ἔξεθεν, οἱ δὲ ἵππεῖς ἤλαυνον. οἱ δὲ πολέ-
 μοι ἐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἐνέκλιναν ἰδίους τ' ἑαυ-
 τὰ πολλοὶ καὶ τ' πεζῶν εἰς φυγὴν ὤρμησαν. ἐ-
 πεί μὲν τοὶ οἱ τε δὴ κείνους ἐπαύσαντο, καὶ ὁ τῶν
 θηβαίων στρατὸς ἐμάχετο, πάλιν δὲ καλεσρα-
 τοπεδοῦσαντο. καὶ τ' ὁ μὲν μὴ περὶ τὴν πόλιν τὸ μὲν
 περὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐπὶ αὐτοῖς, ἡδὲ καὶ τὴν ἐδοκίμησαν ἄρρα-
 λεώτερον εἶναι. εἰς τὴν μὲν τοὶ ἀπάραι ὁ στρα-
 τὸς ἐπαύσαντο τ' ἐφ' ἑλθόντες, καὶ γύμον. καὶ
 τὰς μὲν ἀτρίχιστοι τ' πόλεων ἐνεπίμπεσαν,
 non munita inciderent, ea concremabant:

Consule
 Notas.

γυθείω

γυθείω δ' ἔνθα τὰ νεώεια τοῖς Λακεδαιμονίοις
 ἦν, καὶ παρ' ἑσέβαλον ἦς ἡμέρας. ἦσαν δὲ πινες
 τῶν ποσειδίων, οἳ καὶ ἐπέθεντο, καὶ στωετρα-
 τήδοντο τοῖς μὲν ἠεὶ αὐτοῖς. ἀχρῶσι δὲ ταῦτα
 οἱ ἀθλιώται, ἐν φροντίδι ἦσαν ὅ, τι χρεὶ ποίησιν
 καὶ Λακεδαιμονίων, καὶ ἐκ κλησίας ἐποίησαν
 καὶ δόγμα βυλῆς. ἔτυχον δ' παρ' ἄλλοις παρ' ἑσέβα
 Λακεδαιμονίων τε καὶ τ' ἐπὶ ἑσέβασι πῶν αὐτοῖς
 συμμάχων. ὅταν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἄρα-
 τος, καὶ Ωκυλλος, καὶ Φαράξ, καὶ Ετυμοκλῆς, καὶ
 Ολοθίδης, σχεδὸν πάντες παρ' ἑσέβα ἐλεγον. Β
 ἀτεμύμησχαν ἰε γδ τῆς ἀθλιώτας, ὡς αἰεὶ ποτε
 ἀλλήλοισ ἐν τοῖς μεγίστοις κακοῖς παρ' ἑσέβα
 ἐπὶ ἀγαθοῖς αὐτοῖς τε γδ ἔφασαν τῆς τυρανίας
 στωεκαλῆν ἀθλιώτην, καὶ ἀθλιώτας, ὅτε αὐτοῖ
 ἐπολιορχοῦτο ἑσέβα μεσσηνίων, παρ' ἑσέβα
 βοηθῆν. ἐλεγον δὲ καὶ τ' ὡς ἀγαθὰ εἶη ὅτε κρηῆ
 ἀμφοτέροισ ἐσέβασι, ἑσέβα μνήσχαντες καὶ
 ὡς τ' βαρβαροὶ κρηῆ ἀπειμαχεσαντο, ἀθλι-
 μνήσχαντες δ' ὡς ἀθλιώται τε ἑσέβα τ' ἐλλιώων
 ἠρέθισαν ἠγεμόνες ἑσέβα καὶ τ' κρηῶν χρη-
 μάτων φύλακες, τῶν Λακεδαιμονίων ταῦτα
 συμβελλομένων, αὐτοῖς τε καὶ γὰρ ὁμοδοξ-
 μῶς ὑφ' ἀπύτων τῶν ἐλλιώων ἠγεμόνες
 παρ' ἑσέβασι, συμβελλομένων αὐ ταῦτα
 τ' ἀθλιώται. εἰς δ' αὐ τῶν καὶ ὡς εἶπεν ἑσέβα
 ὅ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς, ὡ ἀδελφοί, ὁμονοήσωμεν, καὶ ἐλ-
 πῆς, ὅ παλαμ λεγόμενοι, δεκάθλιωται θη-
 βίας. οἱ μὲν τοῖ ἀθλιώται οὐ πόνυ ἐδέξαντο,
 διὰ δ' ἄρῃς τις τοῖς ποσὶ διήλθεν, ὡς καὶ ταῦτα
 λέγειεν. ὅτε δ' ἑσέβασι, ἐπέκλυτο ἡμῖν. μέ-
 γιστον δ' ἑσέβασι παρ' ἑσέβασι Λακεδαιμονίων ἐδ-
 κα ἑσέβα, ὅτι ἠνίκα κατεπολέμησεν αὐτοῖς, ἠεὶ αὐτοῖς
 βουλομένων αἰσά τῆς ποιήσεν τῆς ἀθλιώτας,
 σφίσι ἐμποδῶν γήρηντο. ὅ ὅτι πλῆθος ἦν λόγος,
 ὡς καὶ τῆς ὄρκους βοηθῆν δεοῖ ἑσέβα ἀδικησάντων
 σφῶν ὅτι στρατεύοιεν οἱ ἀρκάδες, καὶ οἱ μετ' αὐ-
 τῶν τοῖς Λακεδαιμονίοις, διὰ βοηθησάντων τοῖς
 τεγατάς, ὅτι οἱ μαντινῆς παρ' ἑσέβα τῆς ὄρκους ἐ-
 πεστράτευσεν αὐτοῖς. διέθ' οὖν καὶ τῆς τῆς τῆς
 λόγους ἰσχυρῶς ἐν τῆ ἐκ κλησίας. οἱ μὲν γδ δι-
 κῶς τῆς μαντινῆας ἐφασκ' βοηθῆσαι τοῖς καὶ
 Προξενῶν ἀποθανόντων ὑπὸ τ' καὶ τ' Στάσιπ-
 πον οἱ δ' ἀδικῆν, ὅτι ὅπλα ἐπήνεσαν τελεάτας.

Gytheum vero, quo loco naualia Lacedæ-
 moniorum erant, triduum oppugnabant.
 Erant etiam finitimi quidam, qui & inua-
 debant Lacedæmonios, & Thebanorum
 sociorumq; signa sequebantur. Quæ quum
 Athenientes audiissent, quid Lacedæmo-
 niorum in caussa faciundum esset, sollicitè
 dispiciebant; deq; Senatus consulto cōcio-
 nem aduocabant. Forte tunc legati Lace-
 dæmoniorum, eorumq; sociorum, quos
 necdum amiserant, Athenis aderant. Quo
 fiebat, vt hi Lacedæmonij, nimirum A-
 racus, Ocyllus, Pharax, Etymocles, Olon-
 theus, prope omnes similia dicerent. Nam
 reuocabant in memoriam Atheniensibus,
 semper utrosq; sibi inuicem maximis
 in rerum momentis ad vtilitatem commu-
 nē suppetias tulisse. Lacedæmonios enim
 adiuuisse dicebant eiectionē tyrannorum;
 & vicissim Athenienses, quo tempore a
 Messeniis Lacedæmonij obsiderentur, a-
 lacriter eis opem tulisse. Præterea com-
 morabant emolumenta, quæ vtrinq; per-
 cepissent; quoties aliquid cōiunctis viribus
 gessissent: reuocātes eis in memoriā, quod
 & barbarum communi opera repulissent;
 & Atheniēses Lacedæmonijs auctoribus a
 Græcis duces classis, publicarumq; pecu-
 niarum custodes lecti fuissent; suadentibus
 vicissim Atheniensibus, vt Lacedæmonij
 extra controuersiam terra Græcorum o-
 mnium duces legerentur. Inter alios qui-
 dam in hanc sententiam verba faciebat:
 Quod si vos & nos, Athenienses, consense-
 rimus: spes est hoc tempore futurum, quod
 iam dudum fertur, decumandos esse I he-
 banos. Non admodum hæc ab Athenien-
 sibus accipiebantur, sed mussitabatur hinc
 inde, nunc ea dici: quo vero tempore se-
 cundæ res ipsorum essent, tum nos pre-
 mebant. Vnum hoc grauissimum esse vi-
 debatur, quod a Lacedæmoniis profere-
 batur, impeditos a Lacedæmoniis id tem-
 poris fuisse Thebanos, quum debellatis A-
 theniensibus euertendas Athenas illi cen-
 suissent. Et erat hominibus id plurimum
 in ore, ferendas esse suppetias ratione præ-
 stiti sacramenti. Non enim Arcades, & i-
 psorum socios, Lacedæmoniis ob illatam
 aliquam iniuriam bellum facere; sed cam
 ob caussam, quod Tegeatis opem tulerint,
 qui a Mantineis contra datum iusuran-
 dum bello vexabantur. Hæc quoq; quum
 dicerentur, tumultus quidam concionem
 peruagabatur. Quippe nonnulli aiebant,
 quum Proxeni essent asseclæ, a Stasippi fa-
 ctione fuerant interemti. Alij factum iniuste dicebant, quod arma Tegeatis intulissent.

Lacedæ-
 monij est
 ab athe-
 niensibus
 petant.

Δεσπας

ἑσέβα

C

E

(Marginal notes on the left edge of the page, partially cut off)

De his quum ipsa concio disceptaret, Cli-
teles Corinthius surgens, hanc oratio-
nem habuit: Nimirum, Athenienses, de
hoc controuertitur, a quibus iniuriæ fa-
ctum sit initium. Verum nos, posteaquam
pax facta fuit, an quis accusare potest,
quod vel bello urbem aliquam adgressi si-
mus, vel pecunias quorumdam abstule-
rimus, vel agrum alienum vastauerimus?
Nihilominus Thebani fines nostros in-
gressi succiderunt arbores, domos exul-
serunt, pecunias ac pecora diripuerunt.
Qui poterit ergo fieri, vt si nobis auxilium
non tuleritis, qui adeo manifestis iniu-
riis adficimur, non contra iurifurandi re-
ligionem facturi sitis, præsertim quum
vestra cura factum sit, vt vobis omnibus
hæc sacramenta nos omnes præstaremus?
Heic vero plausus excitatus est ab Athe-
nientibus, quasi recte, & quidem æquif-
sima Cliteles dixisset. Post hunc † Patro-
cles Phliasius surgens, hoc modo loquu-
tus est: Futurum, Athenienses, vt Lace-
dæmoniis e medio sublati Thebani vos
primos bello petant: nemini non esse per-
spicuum arbitror. Nam inter alios esse vos
solos arbitrantur impedimento, quo mi-
nus ipsi Græcis imperent. Quod si ita est,
arbitror equidem nihilo magis vos La-
cedæmoniis hac expeditione suppetias,
quam vobis ipsis laturos. Nam Theba-
nos vobis infestos, eisdemque finitimos,
principe apud Græcos loco potiri; id vero
longe vos molestius laturos puto, quam
si procul aduersarios haberetis. Commo-
dius quidem certe vos ipsos tuebimini,
quam diu supererunt focij: quam si subla-
tis iis, soli aduersus Thebanos dimicare
cogamini. Quod si qui verentur, ne, si
nunc effugiant Lacedæmonij, negotia vo-
bis aliquando faceffant: cogitetis velim,
non metuendum esse, ne illi, qui bene-
ficiis, sed qui damnis adficiuntur, ali-
quando potentiam quamdam nanciscan-
tur. Quin hoc quoque cogitandum est,
non solum homines priuatos, sed etiam
respublicas decere; vt quum potentissi-
mi sunt, aliquid sibi comparent, quod ex
vfu sit: nimirum vt habeant, si quando vi-
res amiserint, aliquid ex iis, qua antea la-
bore suo pepererunt, præsidij. Vobis quidẽ
certe nunc Deum aliquis occasionem of-
fert, qua Lacedæmonios in perpetuũ vobis
amicos adiungere sinceros possitis, si qui-
dem eis ope vestra egentibus succurretis.

Procles, male.

τῶν δὲ διεξομιλῶν τῶν αὐτῆς τῆς ἐκ-
κλησίας, ἀνέστη Κλειτέλης κερῖνθιος, καὶ εἶ-
πε τάδε· Ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ὡς ἀνδρες Ἀθη-
ναῖοι, ἴσως ἀπιλέγεσθε, τίνες ἦσαν οἱ ἄδικαι-
τες ἀδικεῖν. ἡμῶν δὲ, ἐπεὶ εἰρήνη ἐγένετο, ἐ-
χθὲρ τίς κατηγορήσασθαι ἢ ὡς ὅτι πόλιν πινὰ ἐστρα-
τῶσαμεν, ἢ ὡς χρήματα πινῶν ἐλάβομεν,
ἢ ὡς γῆν ἀλλοτρίαν ἐδηλώσαμεν; ἀλλ' ὅμως
οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τιὸν χρόνον ἡμῶν ἐλθόντες, καὶ
δένδρα ἐκκεκόφασι, καὶ οἰκίας κατακεκαύ-
κασι, καὶ χρήματα καὶ ποσέβαστα διηρπά-
κασι. πῶς οὖν, εἰ μὴ βοηθήτε οὕτω ποσει-
φανάς ἡμῖν ἀδικουμένων, οὐ τῶδε τὸς ὄρ-
χους ποιήσετε; καὶ ταῦτα, ὧν ἀλλοί ἐπεμε-
λήθητε ὄρκων, ὅπως πᾶσιν ὑμῖν πρότερος ἡ-
μεῖς ὁμόσημεν; εἰ ταῦτα μὲν τοὶ οἱ Ἀθη-
ναῖοι ἐπεθορύβοσαν, ὡς ὄρθας τε καὶ δίχαια
εἰρηκότος τῆς Κλειτέλους. ὅτι δὲ τέττω ἀνέ-
στη † Πάροκλος Φλιάσιος, καὶ εἶπεν· Ὅτι Γρακλῆς
μὲν, ὡς ἀνδρες Ἀθηναῖοι, εἰς ἕκαστῶν ἡμίον-
στο λακεδαίμονιοι, ὅτι ποσέβαστα ἀν' ὑμᾶς ἐστρα-
τῶσαμεν οἱ Ἀθηναῖοι, πᾶσιν οἱ μὲν τέττω δὴ-
λον εἶναι. τῶν γὰρ ἄλλων μόνους ἀν' ὑμᾶς οἴον-
ται ἐμποδῶν ἡμέρας τῆς ἄλλας ἀλλοίς τῶν
ἐλλείων. εἰ δὲ οὕτως ἐχθὲρ, ἐγὼ μὲν ὅσον
μᾶλλον λακεδαίμονιοι ἀν' ὑμᾶς ἡγοῦμαι
εστρατῶσαντας † βοηθῆσαι, ἢ καὶ ὑμῖν ἀ-
βοηθῆσαι. ὅ γὰρ δυσμενεῖς ὄντας ὑμῖν Ἀθηναίους
καὶ ἐμὸς οἰκιστῆρας, ἡγεμόνας ἡμέρας τῶν
ἐλλείων, πολὺ οἱ μὲν χαλεπώτερον ἀν' ὑ-
μῖν φαίνομαι, ἢ ὅποτε πορρωτέρως ἀπιπτά-
λους ἐχετε. συμφορώτερον γὰρ μὲν τ' ἀν' ὑ-
μῖν ἀλλοίς βοηθήσετε, εἰ ὡς ἐπὶ εἰσὶν οἱ † σύμ-
μαχοὶ αἱ, ἢ εἰ ἀπολαμῶν ἀν' ὑμῖν μόνους ἀνα-
καίσοιτε ἀμαχῶσθαι ποσέβαστα τῆς Ἀθηναίας.
εἰ δὲ τίνες φοβοῦνται, μὴ εἰ μὴ αἰαφύρῳσιν
οἱ λακεδαίμονιοι, ἐπὶ ποτὲ ποσέβαστα παρέ-
χουσιν ὑμῖν ἐν θυμῷ, ὅτι ἐχθὲρ ἀν' ὑμῖν, ἀλλ'
ἐχθὲρ ἀν' ἑαυτῶν τὴν ποτῆν, φοβῆσθαι δὲ, μὴ ποτε
μέγα διωαδῶσιν. ἐν θυμῷ δὲ καὶ ταῦτα χρῆναι,
ὅτι κτάσασθαι μὲν τι ἀγαθὸν καὶ ἰδιώταις καὶ πό-
λεσι ποσέβαστα, ὅταν ἐρρωμένους τοὶ ὄσιν ἵνα
ἐχθρῶσιν, † εἰ μὴ ποτε διωατοὶ ἡγῶνται, ὅτι κεν-
εἰ μὴ τῶν * πεπονημένων ὑμῖν δὲ νῦν ἐκθεῶν * ποσέβαστα
πινος καὶ ποσέβαστα γῆνται, εἰ μὴ θεομῶνιοι πινμέ-
βοηθήσειε λακεδαίμονιοι, κτήσασθαι τέττω εἰς τὸν ἀπὸ μῶν χρόνον φίλους ἀποσφασίους.

καὶ γὰρ

καὶ γὰρ δὴ οὐκ ἔτι ὀλίγων μοι δοκῶσι μὲν πύργων
 καὶ αὐτῶν παθεῖν ὑφ' ὑμῶν· ἀλλ' εἴσονται μὲν
 ταῦτα θεοὶ, οἱ πόρται ὀρώντες καὶ νῦν καὶ εἰς
 αἰεὶ συνεπίσανται ἢ τὰ γιγνώσκοντες οἱ τε σύμ-
 μαχοι καὶ οἱ πολέμοιοι, πρὸς δὲ τέτοισι καὶ ἀπὸρ-
 ρητοῖς ἑλλήνεσσι τε καὶ βαρβάροις. οὐδὲν γὰρ τέτων
 ἀμελέει· ὥστε εἰ καὶ καὶ φανεῖσάν ποτε ὑμᾶς,
 τίς αὖ ποτε [ἐπὶ *] πρὸς θυμὸν εἰς ἀλλοτρίους
 τοὺς ἐλπίσαν δὲ τ' ἄλλοι, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν μά-
 λον, ἢ καὶ καὶ ἀλλοτρίους γινώσκοντες. εἰ γὰρ πινε-
 σκεῖν οὐκ ἔστιν ἄλλοι, καὶ οὗτοι δοκῶσι διατελεχέμενοι ἐπαί-
 νου μὲν ὀρεγόμενοι, ἀγαθῶν δὲ ἔργων ἀπεχό-
 μνητοι. πρὸς ἢ τέτοισι, εἰς θυμὸν ἡμεῶν καὶ τὰδε.
 εἰ ποτε πάλιν ἔλθοι ἐν τῇ ἑλλάδι κίνδυνος ὑ-
 πὸ βαρβάρων, ἢ σὺν αὐτῶν μάλλον πιεῖσθε,
 ἢ λακεδαίμονιοι; τίνας δὲ αὐτῶν ἄρα τῶν ἡ-
 δῶν τέτων ποιήσατε, ὧν γε καὶ οἱ παρθεῖντες
 ἐν θερμότητι, ἀπὸρρητοὶ εἴδοντο μαχόμε-
 νοι ἀποθανεῖν μάλλον, ἢ ζῆντες τ' ἰσχυροῦσθε
 βαρβάρων τῇ ἑλλάδι; πῶς οὖν ἐδί-
 κησον, ὧν τε ἐνεκα ἐγίνοντο ἀνδρῶν ἀγαθῶν μὲν
 ὑμῶν, καὶ ὧν ἐλπίς αὐτῶν γινέσθαι, πᾶσαν πρὸς
 θυμῶν εἰς ἀλλοτρίους καὶ ὑμᾶς καὶ ἡμᾶς παρέχε-
 ούσα; ἀξίον δὲ καὶ τῶν παρόντων συμμάχων αὐ-
 τοῖς ἐνεκα πρὸς θυμῶν ἐνδείξασθαι. οὐ γὰρ
 ἴτε, ὅτι οἱ αὖ τέτοισι πιστοὶ λακεδαίμονιοι ἐν ταῖς
 συμφοραῖς, οὗτοι καὶ ὑμῶν ἀγαθῶν αὐτῶν ἀ-
 ποδιδοῦσιν χάριτας. εἰ δὲ μικρὰν δοκῶσιν πό-
 λιν εἶναι, καὶ ἐκ κίνδυνος μετέχοντες ἀλλοτρίους ἐθέλου-
 σαι, εἰς θυμὸν ἡμεῶν, ὅτι εἰ ἢ ὑμετέρῃ πόλιν
 πρὸς ἡμεῶν, οὐδέ τι μικρὰ πόλιν ἐσομένην,
 ἀβουλοῦσθαι ἀλλοτρίους ἐγὼ ἢ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν,
 πρὸς ἡμῶν μὲν ἀκούων ἐξήλθον τῶν δὲ τῶν πόλιν,
 ὅτι πόρται καὶ τῶν ἀδικουμένων, καὶ τῶν φοβου-
 μένων, εἰς τὰδε καταφύγουσιν ὅτι κούριαν
 [δεομένης *] ἢ κούριαν τὴν ἡμεῶν. νῦν δὲ οὐκ ἔτι
 ἀκούω, ἀλλ' αὐτὸς ἢ δὴ παρὼν ὄρω, λακεδαί-
 μονίους τε τῶν ὀνομαστώτατος, καὶ μετ' αὐτῶν τῶν
 φίλων αὐτῶν τῶν πιστώτατος πρὸς ὑμᾶς τε
 ἡκούσας, καὶ δεομένης αὐτῶν ὅτι κούριαν. ὁ-
 ρῶν ἢ καὶ ἡμεῶν, οἱ τότε οὐκ ἔπαυσαν λακεδαί-
 μονίους δεῖν ἀποδίδασθαι ὑμᾶς, νῦν δεομέ-
 νους ὑμῶν, μὴ περὶ δὲν ἀπολομένης τῶν σώ-
 σαντας ὑμᾶς. τῶν μὲν οὖν ὑμετέρων πρὸς ἡμῶν
 καλὸν λέγει, ὅτι τῶν δεομένων τελευτήσαν-
 τας ὅτι τῶν καὶ μετὰ ἐκείνην ἀτάφως γινέσθαι.

A Nam mea sane sententia non patios estis
 habituri testes eorum beneficiorum, qui-
 bus ipsos adficietis: sed scient hæc primum
 Dij, qui cuncta & nunc & æternum vident:
 norunt, quæ agantur, non solum socij, sed
 etiam hostes: denique præter hos, Græci
 ac barbari vniuersi. Nam nihil horum ne-
 gligetur, adeoque si se improbe aduersus
 vos gerere deprehendantur, quis dein-
 ceptus unquam animo in ipsos propenso
 fuerit? Enimvero sperandum est, eos po-
 tius se viros bonos, quam improbos, de-
 claraturos. Nam si vlli alij, hi certe perpe-
 tuo laudis fuisse cupidi videntur, & a tur-
 pibus facinoribus abstinuisse. Præter hæc
 velim cogitetis, si quando rursus Græciæ
 periculum immineat a barbaris, quibus-
 nam fidem potius habituri sitis, quam La-
 cedæmoniis? quosnam lubentius paratu-
 ri sitis adstites, quam eos, qui ad Thermo-
 pylas in acie collocati, maluerunt omnes
 pugnando potius occumbere, quam viui
 barbaro ad Græciam aditum patefacere?
 Cur non igitur æquum sit, vt quum vobis-
 cum viros se fortes declararint, ac spes sit,
 C idem deinceps quoque facturos, omnem
 tum vos, tum nos beneuolentiam eis ex-
 hibeamus? Est etiam operæ pretium, vt
 eorum sociorum causa, qui nunc quo-
 que ipsis adsunt, vestrum erga eos studium
 declaretis. Nam certo scitote illos, qui
 Lacedæmoniorum in fide manent hisce
 in calamitatibus præ verecundia num-
 quam commissuros, vt nullas vobis gra-
 tias referant. Quod si oppida esse vide-
 mur exigua, quæ cum ipsis huiusce pe-
 riculi participes esse volumus; cogitate
 D futurum, vt si accedat vrbs vestra, non
 iam parua simus amplius oppida, quæ
 Lacedæmoniis opem ferant. Equidem,
 Athenienses, antehac rempublicam ve-
 stram admirabar, quod omnes, qui vel
 iniuriis adficerentur, vel sibi metuerent,
 huc confugientes audiebam auxilium im-
 petrare. Iam non amplius audio, sed i-
 pfus coram video, Lacedæmonios longe
 celeberrimos, & cum eis amicos ipsorum
 fidelissimos, ad vos venire, vestramque
 opem implorare. Præterea Thebanos vi-
 deo, qui tum Lacedæmoniis persuadere
 E non poterant, vt vos funditus perderent,
 nunc vos obsecrare, ne perire patiamini
 eos, qui vos conseruarunt. Præclare de ve-
 stris hoc maioribus commemoratur, ni-
 mirum eos non fuisse passos, vt Argiui ad
 Cadmeam interfecti iacerent insepulti.

χρησ, αἰ-
δρας

ἐπισημ-
ρεσται

Οἱ τῶν
 ἡμῶν
 ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν
 ἀποδοῦσιν
 χάριτας
 εἰ δὲ
 μικρὰν
 πόλιν
 εἶναι
 καὶ ἐκ
 κίνδυνος
 μετέχοντες
 ἀλλοτρίους
 ἐθέλουσιν
 εἰς
 θυμὸν
 ἡμεῶν
 ὅτι
 εἰ ἢ
 ὑμετέρῃ
 πόλιν
 πρὸς
 ἡμῶν
 οὐδέ
 τι
 μικρὰ
 πόλιν
 ἐσομένην
 ἀβουλοῦσθαι
 ἀλλοτρίους
 ἐγὼ ἢ
 ὡς
 ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν
 πρὸς
 ὑμᾶς
 τε
 ἡκούσας
 καὶ
 δεομένης
 αὐτῶν
 ὅτι
 κούριαν
 ὁρῶν ἢ
 καὶ
 ἡμεῶν
 οἱ
 τότε
 οὐκ
 ἔπαυσαν
 λακεδαί-
 μονίους
 δεῖν
 ἀποδίδασθαι
 ὑμᾶς
 νῦν
 δεομέ-
 νους
 ὑμῶν
 μὴ
 περὶ
 δὲν
 ἀπολομένης
 τῶν
 σώσαντας
 ὑμᾶς
 τῶν
 μὲν
 οὖν
 ὑμετέρων
 πρὸς
 ἡμῶν
 καλὸν
 λέγει
 ὅτι
 τῶν
 δεομένων
 τελευτήσαν-
 τας
 ὅτι
 τῶν
 καὶ
 μετὰ
 ἐκείνην
 ἀτάφως
 γινέσθαι

» Vobis autem longe fuerit honestius, si
 » Lacedæmonios, quotquot adhuc viuunt,
 » nec atrocibus adfici iniuriis, nec deleri pa-
 » tiamini. Quum itidem hoc quoque præ-
 » clarum fuerit, quod aliquando repressa
 » Eurysthei petulantia, liberorum Herculis
 » saluti consulueritis: qui non longe sit hoc
 » etiam præclarior, si non modo duces eo-
 » rum principes, sed vniuersam rempubli-
 » cam seruaueritis? Denique omnium erit
 » præclarissimum, si quum Lacedæmonij
 » suffragio suo periculi omnis experte vos
 » id temporis conseruarint, vos iam & cum
 » armis, nec sine periculis, opem eis feretis.
 » Enimuero quum nos exsultemus læticia,
 » qui verbis suadendo ferri opem fortibus
 » viris petimus: profecto in vobis, qui re
 » succurrere potestis, generosum hoc du-
 » cetur; si, quum sæpenumero & amici, &
 » hostes Lacedæmoniorum fueritis, non
 » tam iniuriarum, quam beneficiorum me-
 » mores eritis gratiamque referetis non ve-
 » stro solum nomine, sed totius Græciæ,
 » quod in ea defendenda viros se fortes præ-
 » stiterint. Secundum hæc Athenienses de
 » re consultabant, ac illis quidem, qui ad-
 » uersabantur, explosis: vniuersis cum rei-
 » publicæ copiis opem Lacedæmoniis fe-
 » rendam statuunt. Inde ducem Iphicratem
 » eligunt, qui quum litasset, ac in Acade-
 » mia cœnam suos sumere iussisset: multos
 » proditum est ipsum Iphicratem in exeun-
 » do præcessisse. Tandem Iphicrates edu-
 » cebat copias, sequente ipsum milite, qui
 » existimaret illum præclarum ad facinus
 » quoddam edendum ipsos ducturum. Quum-
 » que Corinthum veniens, dies istuc aliquot
 » tereret: confestim hanc ipsam ob moram
 » eum reprehendebant. Vbi tandem edu-
 » ceret, non solum alacriter ducem seque-
 » bantur: verum etiam eadem alacritate, si
 » mœnibus admouerentur, oppugnabant.
 » Interim ex iis hostibus, qui erant in Laco-
 » nica, Arcades, & Argiui, & Elei complu-
 » res discesserant, quod essent finitimi; ac
 » partim agebant, partim ferebant, quid-
 » quid rapere potuissent. Thebani vero cum
 » ceteris, vel hanc ipsam ob causam exce-
 » dere finibus iis cupiebant, quod imminui
 » cottidie viderent copias; vel quod iam
 » commeatus defecisset, absumtus, dire-
 » ptus, effusus, crematus. Præterea hiems
 » erat. quo fiebat, vt omnes discedere
 » vellent. Posteaquam illi Laconica ex-
 » cessissent, etiam Iphicrates ex Arca-
 » dia Corinthum Athenienses reducebat.

Athenienses Lacedæmonios supplicias eunt.

Αὐμὴν δὲ πολὺ κολήριον αὐτῶν ἦν, εἰ τὸς ἐπὶ ζῶν-
 τας Λακεδαιμονίων μὴτε ὑβριάζειν, μὴτε
 ἀπολέσθαι ἐάσοιτε. καλοῦ γὰρ μὴ κακίου
 ὄντος, ὅτε χρόνιος ἔϋρυθρέως ὑβρίν, διεσώσα-
 τε τὸς Ηρακλέους παῖδας, πῶς οὐκ ἐκείναι
 τὸδε κάλλιον, εἰ μὴ μόνον τὸς ἀρχηγέτας, ἀλλὰ
 καὶ ὅλιω τιῶ πόλιν σωσώσασθε; πύργων
 δὲ κάλλισον, εἰ ψήφω ἀκινδύνως σωσάντων ὑ-
 μᾶς τότε τῶν Λακεδαιμονίων, νῦν ὑμεῖς σὺν
 ὅπλοις τε καὶ ἀγαθῶν κινδύνων ἐπιχειροῦσθε.
 Βαλθεῖς. ὁπότε δὲ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμεθα, οἱ σωμα-
 τέρειοι βουθήσασιν ἀγαθῶς, ἢ πᾶσι ὑ-
 μῖν γὰρ τοῖς ἔργοις διωαυθῶσι βουθήσασιν, ἡμι-
 νᾶ αὐτὰ φαεῖν, εἰ πολλάκις καὶ φίλοι
 καὶ πολέμοι ἡρόμενοι Λακεδαιμονίοις, μὴ ὧν
 ἐβλάβητε μέλλον, ἢ ὧν ὅτι ἐπάτετε μνησθῆναι
 τε, καὶ χάριν ἀποδοῖναι αὐτοῖς, μὴ ὑπὲρ ὑμῶν
 αὐτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάσης τῆς ἐλλά-
 δος, ὅτι ἄνδρες ἀγαθοὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἐγίνοντο.
 καὶ ταῦτα ἐβλάθοντο οἱ ἀδελφοὶ, καὶ τὸ μὴ
 ἀντιλεχόντων οὐκ ἠθέλησαν ἀκούειν: ἐψηφί-
 σαντο δὲ βουθῆναι πᾶσι ἡμῖν, καὶ Ἰφικράτην στρα-
 τηγὸν εἶλοντο. ἐπεὶ δὲ τὰ ἰερά ἐχρήματο, καὶ παρ-
 ἠγάθεν ἐν ἀκαδημίᾳ δεῖπνοποιεῖσθαι, πολ-
 λοις ἐφασαν παρθέρος αὐτῶν Ἰφικράτης δε-
 ελθῆναι. ἐκ δὲ τούτου ἠγάθη μὴ ὁ Ἰφικράτης, οἱ
 δὲ ἠκολούθουν, νομίζοντες ἐπὶ κελόντι ἔργον
 ἠγήσεσθαι. ἐπεὶ δὲ ἀφικόμενος εἰς κέλευθον διέ-
 τελεσε πέναις ἡμέρας, διῆς μὲν ἐπὶ ταῦτα τῆ
 ἀγαθῶν παρθεῶν ἐψέχον αὐτόν. ὡς δὲ δεξή-
 δραγέ ποιε, παρθεῶν μὲν ἠκολούθουν ὅποι ἠ-
 γρήτο, παρθεῶν δὲ εἰ παρθεῶν ὁ τῆρας παρθε-
 ἀγοι, παρθεῶν βαλλον. τὸ δὲ ἐν τῇ Λακεδαίμο-
 νι πολεμίων ἀρχαῖδες μὲν, καὶ ἀργεῖοι, καὶ
 ἠλθοῖ πολλοὶ ἀπεληλύθησαν, ἅτε ὁμοροὶ οἰ-
 κιωῦτες, οἱ μὲν ἀργεῖοι, οἱ δὲ φέροντες ὅ, π
 ἠρπάκεσαν. οἱ δὲ ἠελοῖ, καὶ οἱ ἄλλοι, τὰ μὲν
 καὶ ἀγαθῶν τῶν ἀπέναι ἐβούλοντο ἐκ τῆς χώ-
 ρας, ὅτι ἐώρων ἐλάττονα τῶν στρατιῶν καὶ ἡμέ-
 ρων γνηριώων, τὰ δὲ, ὅτι ἀσπιώτερα τὰ ἐ-
 πιτήδηα ἦν. τὰ μὲν γὰρ αἰήλωτο, τὰ δὲ διήρ-
 πασο, τὰ δὲ δεξέκευτο, τὰ δὲ κατεκέαυτο.
 παρθεῶν δὲ ἐπὶ καὶ χιμῶν ἦν, ὡς τῆς ἡδὴ πᾶντες
 ἀπέναι ἐβούλοντο. ὡς δὲ ἐκείνοι ἀπεχόρσαν ἐκ
 τῆς Λακεδαίμονος, ἔτα δὲ καὶ ὁ Ἰφικράτης τὸς
 ἀθηναίους ἀπήγαγε ἐκ τῆς ἀρκασίας εἰς κέλευθον.
 εἰ μὲν

ει μὲν οὖν ἄλλο τι καλῶς ἐστρατήγησεν, ἢ φέ-
 γω. ἐκείνη μὲντοι, ἀντὶ τῶν χρόνων ἐκείνων ἐ-
 πορεύετο, πρῶτα δὲ εἰσὶν ἄλλα μὲν μάλιστα, τὰ
 δὲ καὶ ἀσυμφόρως πεπορευμένα αὐτῶν. ὅτι
 χηρῶν μὲν γὰρ φυλακῆν ὅτι τὰ οἰκίω, ὅ-
 πως μὴ τὸ δυνάμεται οἱ βοιωτοὶ ἀπελθεῖν οἰ-
 κησθε, παρέλιπεν ἀφύλακτον τὴν καλλίστην
 τῶν καὶ κείνην παρῶν. μαθὲν ὅτι βελόμυθος,
 εἰ παρεληλυθότες εἶεν οἱ θεβαῖοι τὸ οἰκίον, ἐ-
 πεμψε σχεποῖς τὸς τε ἀθηναιῶν ἰππέας, καὶ
 τὸς κρηθίων ἀπὸ κρηθίων. καὶ τοὶ ἰδίῳ μὲν ὄσθεν
 ἦσαν ὀλίγοι τὸ πολλὰν ἰκάνοι. τὸ καὶ εἰ δέοι ἀπο-
 χωρῆν, πολὺ ῥᾶλλον τοῖς ὀλίγοις, ἢ τοῖς πολλοῖς καὶ
 ὁδοῦ δὲ πόρου τυχεῖν, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἀπο-
 χωρῆσαι. τὸ δὲ πολλοῖς τε πορεύεσθαι, καὶ ἡτ-
 τοῖας τῶν ἐναντίων, πῶς ἔσται πολλὴ ἀφροσύνη,
 καὶ γὰρ δὴ αὐτὸ ὅτι πολὺ τῶν παλαιῶν κρηθίων
 εἰσὶν ἰππεῖς, ἀπὸ πολλοῦ εἶναι, ἐπεὶ ἐδὲ ἀ-
 ποχωρῆν, πολλὰν καὶ χαλεπὰν κρηθίων ἐπε-
 λαβόντο. ὥστε οὐκ ἔλαττε ἀπώλοντο εἰ-
 χροσὶν ἰππέων. καὶ τότε μὲν οἱ θεβαῖοι ὅπως ἐ-
 βάλοντο ἀπὸ τῆς πόλεως.

διώκοντο

εἰ δέοι

τὸς δὲ

ἐλαττον

A Enimvero non est quod equidem vitupe-
 rem, si alias præclare se imperatorio in-
 munere gessit. ea quidem certe, quæ in
 hoc tempore fecit, omnia partim temere,
 partim nullo cum fructu ab eo gesta fuis-
 se reperio. Nam dum in Oneo cum præ-
 sidio esset, ne Bœoti redire domum pos-
 sent: transitum longe commodissimum
 iuxta Cenchreas incustoditum reliquit. I-
 dem quum certior fieri cuperet, an The-
 bani Oneum transissent: equites vniuer-
 sos tum Atheniensium, tum Corinthio-
 rum, speculatum misit. Atqui pauci æque
 aliquid, ac multi, videre possunt: ac si pe-
 dem referre necesse sit, multo facilius pau-
 ci, quam plures, tum viam idoneam repe-
 rire, tum quiete discedere possunt. At
 multos adducere, neque tamen hostibus
 pares, qui non ingens dementia sit? Nam
 quum equites illi amplum spatium acie-
 sua occuparent, quia multi erant; ubi re-
 ferre pedem cogebantur, ad multa, eaque
 difficilia loca se recipiebant. Ita factum,
 vt non pauciores viginti equitibus inter-
 irent. Ac tum quidem Thebani ex animi
 sententia discessere.

Aphicrates imperitus dux.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ
 ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ
 ΕΒΔΟΜΟΝ.

XENOPHONTIS HISTORIA-
 RVM GRAECA RVM
 LIBER SEPTIMVS.

Ωι δὲ ὑπεράνω ἐτὶ λακε-
 δαμονίων καὶ τῶν συμμάχων
 ἀπέσβεσθε ἡλθόν ἀνδραπο-
 ρες ἀθηνᾶζε, βουλδοσ-
 μῆροι καθ' ὅ, πῆ συμμα-
 χία ἔσσοιτο λακεδαμονίους
 καὶ ἀθηνᾶσις. λεγόντων ὅτι πολλὰν μὲν ξένων,
 πολλὰν ὅτι ἀθηνᾶσις, ὡς δέοι ὅτι τοῖς ἴσοις καὶ
 ὁμοίοις τῶν συμμάχων εἶναι, τὸ Προκλῆς Φλια-
 σιος εἶπε τὸν λόγον τόνδε. Ἐπεὶ αὖτε, ὡς ἄνδρες ἀ-
 θηνᾶσις, ἀγαθὸν ὑμῖν τὸ εἶδεν λακεδαμονίους
 φίλους ποιῆσαι, δοκῶ μοι κρηθίων σχεπεῖν τῶ-
 ν, ὅπως ἡ φιλία ὅτι πλείονος χρόνον συμμῆσθαι.

Πατρ- κλῆς εἶδεν ἡλθόν λακ.

N No insequenti Lace-
 dæmoniorum, sociorū-
 que legati, amplissima
 cum potestate Athenas
 venere; deliberaturi,
 quonam pacto societas
 inter Lacedæmonios &
 Athenienses iniri posset. Quinque mul-
 ti tum exteri, tum Athenienses, oportere
 condiciones societatis æquas ac pa-
 res esse dicerent; † Procles Phliasius hanc
 orationem habuit. Quando vobis, A-
 thenienses, ex usu esse visum fuit, La-
 cedæmonios in amicitiam recipi: con-
 siderandum mihi videtur, quo pacto
 quam diutissime sit hæc amicitia duratura.

Olymp. 102. an. 3.

Patrocles, recte, sic supra.